NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nationalsocialisme

Udvalgte skrifter

NATIONALSOCIALISTNET-ARBEJDE
OFFENTLIGGØRELSE
2020

Machine Translated by Google

INDHOLDSFORTEGNELSE

Nationalsocialisme – En filosofisk vurdering……..……2 Hvid magt – Kapitel XV Nationalsocialisme ……..…….8 In Hoc Signo Vinces…….26 For mine legionærer – Kapitel VIII Demokrati mod nationen ….44 Den politiske soldat – Del II og III.....……..75

Nationalsocialisme – Det biologiske verdensbillede.....89

Nationalsocialisme – En venstreorienteret bevægelse…….....114

Machine Translated by Google

NATIONALSOCIALISME

EN FILOSOFISK VURDERING

Colin Jordan

Machine Translated by Google

Flere årtier efter det nationalsocialistiske Tysklands fysiske nederlag som følge af dets heroiske kamp mod den overvældende mængde mænd og materialer, som den bolsjevistisk-demokratiske alliance havde mobiliseret imod det, afspejler denne revurdering den genoplivning af nationalsocialismen, som er et kendetegn ved tiden.

At trosbekendelsen skulle leve videre og manifestere sig, som den gør nu, efter at have været udsat for årtiers største ærekrænkelseskampagne, verden nogensinde har kendt, er et bevis på dens fortsatte gyldighed, appel og dens værdighed for fremtiden. Den har overlevet krigens flammer og bagvaskelsens storme, fordi når krigen har gjort sit værste, og bagvaskelsen rækker ud over hele spektret, forbliver nationalsocialismen i sidste ende synonym med det højere menneskes vilje til at overleve, dets instinkt for sundhed og styrke og dets ønske om skønhed i livet; og så længe det vil, det instinkt og det ønske forbliver på denne jord, vil nationalsocialismens trosbekendelse forblive uforgængelig.

Ud over og bag alle de politiske implementeringers detaljer og tid og steds særegenheder er nationalsocialismen, korrekt forstået, intet mindre end en orientering af sindet, hvis dominerende impuls er at leve fuldt ud gennem udvikling af ens potentialer og tilfredsstillelse af ens behov, under betingelser af naturlig konkurrence og udvælgelse, forsonet med samarbejde, inden for folkets organiserede fællesskab.

I dette går dens rødder tilbage til Platons Grækenland og hans opfattelse af et naturligt liv, der består i den fulde erkendelse af menneskets sande natur gennem den befordrende magt fra regeringen inden for dets hjemsamfund.

Det afspejler den romerske forestilling om pligtopfyldende borgerskab: forestillingen at det gode og ædle liv består i stoisk tjeneste for staten.

Det genopliver blodsfølelsen og fællesskabsfølelsen hos de nordiske stammer i det tidlige Europa: følelsen af, at mennesket i bund og grund er et medlem af folket, og at alle medlemmer af folket er tæt knyttet sammen med gensidige pligter og forpligtelser.

Nationalsocialismen griber på denne måde tilbage til de gamle, sunde, organiske livsværdier i oprør mod hele liberalismens og demokratiets tankestruktur med dens kontante forbindelse; dens overdrevne individualisme; dens syn på mennesket som et folkeløst,

Machine Translated by Google

udskiftelig enhed af verdensbefolkningen; dens åndelige begrundelse i en fordærvet kristendom, der omfavner en sygelig "humanitarisme", som altid vil tolerere en større skade for at undgå en mindre; og dens bedrageriske påstand om, at massens kunstigt inducerede og numerisk bestemte ønsker er altafgørende kriterier.

Historien er en saga om socialt forfald og fornyelse. Nationalsocialismen er det tyvende århundredes fornyelsesmiddel mod den store degeneration i moderne tid under den opløste, fornedrende og emasculerende tankegang og praksis, der opstod med forstyrrelsen af den gamle middelalderlige stabilitetsorden af kapitalismens og den industrielle revolutions udviklende kræfter; blomstrede under laissez-faire-liberalismen i det attende og nittende århundrede; nåede et klimaks under demokratiet i det nittende og tyvende århundrede; og vil resultere i kommunismens verdenstriumf ved udgangen af dette tyvende århundrede, medmindre nationalsocialismen kommer til magten i tide, over et tilstrækkeligt område af kloden.

Nationalsocialisme er derfor umådeligt meget mere end en midlertidig politisk plan. Det er en historisk tendens til genfødsel: vores tids renæssancebevægelse, en bevægelse revolutionær i omfang og ånd, der ikke søger kompromis med den nuværende orden, dens skadelige praksisser og dens falske værdier, men deres fuldstændige erstatning.

Som sådan er den verdensomspændende og livsomfattende. Den er verdensomspændende i den forstand, at den i sin essens er gyldig og vital universelt, kun kvalificeret af det faktum, at den er arisk i sin udstråling og tradition, og opretholder og afhænger af kvaliteter, der findes par excellence hos det ariske folk.

Det er livsomfattende, idet det ikke er et aspekt af livet, men hele livet set fra ét perspektiv. Det er en tankegang, der kan udtrykkes i forhold til stort set alt og enhver ting. Nationalsocialismen står ubarmhjertigt imod enhver manifestation af dårligt helbred, grimhed og degeneration i det kulturelle og åndelige, ikke mindre end i de politiske og økonomiske sfærer. Faktisk udgør det en livsstil. En mand kalder sig ikke nationalsocialist blot som et udtryk for intellektuel anerkendelse. Han er født med en tilbøjelighed til nationalsocialisme, hans sind higer æstetisk efter at skelne og opfylde et sundt livsmønster, og han ikke

Machine Translated by Google

kun tænker og føler, men handler som nationalsocialist, hvis han virkelig og helt er det.

I sin samlede omfang og tankegang er nationalsocialismen ensbetydende med en filosofi og en tro. Den vurderer godt og ondt, rigtigt og forkert, som det, der gavner eller skader folket; og i stedet for den demokratiske sinds sentimentale svaghed accepterer den, at målet helliger midlet, forudsat at midlet ikke modsiger målet.

Den sætter en mening og et formål af kosmisk dimension til livet som en personlig opfyldelse inden for folkets kontinuitet og udvikling, mellem spiring i livmoderen ud af folkets blodslinje og gravens metamorfose med dens fysiske omfordeling til universet.

Det grundlæggende kriterium og den primære værdi i nationalsocialismen, hvorfra alt andet udspringer, er, som Adolf Hitler tydeliggør i Mein Kampf, dens begreb om folket, set som menneskets essentielle miljø og faktisk dets forlængelse af personligheden.

Folkets betydning er primært et racemæssigt fællesskab. Det er den etniske udvidelse af familien. Mennesket er ikke en selvstændig enhed og et mål i sig selv, som liberalismens og demokratiets vismænd hævder. Det tilhører sit folk. Dets liv er som en del sammenvævet med helhedens liv, ikke kun nutiden, men også fortiden og fremtiden, for mens mennesker kommer og går, lever folket videre, kontinuerligt, evigt, forudsat at dets medlemmer udfører deres pligt over for det. Ved at identificere sig med sit folk forlænger mennesket sig således gennem mangfoldigheden af sine forfædre og sine efterkommere og opnår derved udødelighed.

Folket eksisterer i mindre og større former, lige fra familien, klanen, stammen eller det regionale samfund, derfra nationen og videre til racen. I moderne tid er opfattelsen af folket blevet for vidtgående identificeret med nationerne i de samtidige stater. Følelsen af slægtskab og fællesskab, som med rette udvidede sig fra stammen og småriget til den moderne nationalstat, er imidlertid blevet alt for koncentreret på dette niveau. De lavere og mindre, men lige så vigtige, fællesskaber inden for nationalstaten er blevet forstyrret og berøvet vitalitet, mens udvidelsen af folkebevidstheden fra nationalstatens niveau til hele racens niveau er blevet bremset. Men for at være sundt potent skal folkefølelsen flyde fra dens rødder gennem det lokale og provinsielle.

Machine Translated by Google

fællesskaber til racens grænser, fordi delenes fulde sikkerhed og velstand kun kan findes i helhedens.

I dag og i fremtiden skal nationalsocialismen legemliggøre denne væsentlige udvidelse af følelsen af slægtskab og fællesskab ud over den moderne nationalstats og konventionelle nationalismes grænser, således at nationalstaten bliver en mellemliggende enhed i folkets struktur, og dens nationalisme og raceisme bliver integreret underordnet en nationalisme for hele racen.

Samtidig skal lokalsamfundene genoplives, de provinsielle undernationer anerkendes og respekteres, og folk skal underlægges et uønsket, fremmed styre og gives deres etniske frihed gennem adskillelse.

Nationalsocialismens tro på folket som en grundlæggende værdi og dens helhed i sit syn resulterer, billedligt talt, i en tankegang med blodet i alle spørgsmål.

Dette giver øjeblikkeligt og uundgåeligt anledning til definitionen af statsborgerskab som et spørgsmål om race: kun de, der er medlemmer af folket, er medlemmer af nationen, og kun de, der er medlemmer af nationen, kan være statsborgere – for at parafrasere det fjerde af de 25 punkter i Adolf Hitlers NSDAP.

Det skaber også den overbevisning, at det er nødvendigt ikke blot at bevare folkets racemæssige karakter, men også, gennem eugeniske foranstaltninger, at forbedre folkets kvalitet. Det er nationalsocialismens revolutionære påstand, at vejen til virkelige fremskridt ligger i at avle bedre mennesker.

Da alle borgere er af samme race, har de et transcendent slægtskabsbånd, der forener dem som blodsbrødre over alle sektions- og klasseforskelle og personlige sondringer. National enhed, dvs. samhørighed og selskabsliv i stedet for klassekampen mellem venstre og højre, er et af nationalsocialismens store sekundære principper. Alle erhverv og sysler, alle slags personer og alle aktivitetsområder skal integreres i samfundets selskabsliv.

Den sociale følelse af enhed skal finde praktisk udtryk i, og til gengæld stimuleres af, en oprigtig og dyb omsorg for social og økonomisk retfærdighed. Bevidsthed om slægtskab og omsorg for folkets kollektive bedste kræver, at enhver borger skal have lige muligheder for at udvikle og udøve sine talenter og

Machine Translated by Google

stige i overensstemmelse med sine fortjenester; og at enhver borger skal modtage en rimelig gengæld for sine tjenester til samfundet, og selv den enkleste arbejder en forsikring om livets fornødenheder.

Således når vi frem til det socialistiske element i nationalsocialismen. Dette er ikke den marxistiske socialisme med statseje af produktions- og distributionsmidlerne, som er myrebunkens økonomiske overstyre og er lige så anstødeligt som det kapitalistiske systems rovdyragtige individualisme, som er junglens økonomiske understyre eller anarki. I stedet er det folkesocialisme eller reguleringen af privat foretagsomhed med henblik på retfærdig fordeling af dens frugter under retfærdige forhold. Kapitalismens økonomiske uretfærdigheder og sociale onder har fremmet marxismen med dens skadelige form for offentlig kontrol af økonomien, og alternativet til begge ligger i nationalsocialismen.

Folkeidealet, som indebærer forsvaret af racen, nationens enhed og folkets velfærd, frembringer nationalsocialismens princip om lederskab og en elite i disse måls tjeneste. Dens opfattelse af en naturlig orden er en, der ikke blot foreskriver, at mennesker er født i folket til et liv inden for folket, men også at de besidder arvelige forskelle i evnen til at tjene fællesskabet.

Derfor skal den overordnede, for alles bedste, lede den underordnede. De naturlige ledere skal udvælges, etableres som en hierarkisk elite under en øverste leder og bemyndiges til at udføre deres funktioner.

I modsætning til liberalismen betragter nationalsocialismen ikke statens direktivmagt som noget grundlæggende repressivt, men i stedet som en stor, gavnlig magt til vejledning og voldgift, opmuntring og beskyttelse. Den opretholder dictummet: "Alt for folket og folket for alle." Den sanktionerer alle nødvendige midler, uanset på hvilke områder, for at sikre, at alle og alt i samfundet er i harmoni med dette.

Den ser den nationalsocialistiske regerings pligt som en repræsentation af folkets vilje, ikke opfattet som en demokratisk pøbels flygtige luner, men som fællesskabets højere interesse, set i historisk perspektiv som en kontinuitet i et formål, der ikke kun omfatter nutidens almene gode, men også fortidens arv og fremtidens behov.

Machine Translated by Google

HVID KRAFT

KAPITEL XV
NATIONALSOCIALISME

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Indtil videre har denne bog overvejende været kritisk.
Nu er det tid til at præsentere konstruktive planer for byggeri og skabelse.

Jeg har brugt et års research og hundredvis af sider på at hjælpe læseren med at se og forstå, at den vestlige civilisation kun få år senere er ved at nå den romerske civilisations ende – glemsel – og at han personligt vil lide samme skæbne som millioner af mennesker, der allerede er faldet i hænderne på den vestlige civilisations jødiske dødsfjender – slaveri eller, mere sandsynligt, mord – medmindre vi på en eller anden måde kan finde viljen og visdommen til at holde op med at løbe væk fra fjenden og angribe ham med en hvid revolution!

Hvordan skaber man egentlig en revolution?
Skal vi alle gro skæg, fare ud på gaderne og begynde at råbe, vifte med armene, kaste bomber og på anden måde opføre os som stereotypen "revolutionære"? NEJ! Selvfølgelig ikke. Vores revolution er lagt helt og holdent for os.

Hitler inspirerede, organiserede og gennemførte en relativt fredelig revolution, en revolution der tog langt færre liv end den amerikanske revolution, og et ubetydeligt antal liv sammenlignet med nogen nogensinde udført af de jødiske bolsjevikker.

Ikke nok med det, men Hitlers revolution, som han lovede i Mein Kampf, var 100% "lovlig" – legitim – den formelt udtrykte vilje fra flertallet af det tyske folk, sanktioneret af både Tysklands øverste embedsmand, von Hindenburg, og af den tyske "kongres", Rigsdagen. Hitler havde mange muligheder for at gribe magten med magt og kunne nemt have gjort det i 1931. Men Hitler mente, at en revolution mod folkets vilje, en revolution der kun vinder magten med magt, ikke kunne vare længe.

Hitler, ligesom jeg, mente, at en leder er en fjende af civilisationen medmindre han har sit folks vilje bag sig.

Hvordan kan jeg så opfordre til "revolution"? Hvordan kan jeg skrive om at "dræbe og blive dræbt"? Er selve essensen af revolution ikke vold?

Ikke nødvendigvis
Der kan være et element af vold, ja. Når du bliver angrebet af en morder og står over for valget mellem døden eller at håndtere

Machine Translated by Google

døden selv, så er vold den eneste mulighed. Og vestlig
Civilisationen er i sandhed under angreb af en fjende, der regelmæssigt, som et spørgsmål om politisk handling, dræber og massakrerer mere hensynsløst end nogen anden gruppe i historien.

Så vi må være voldelige nok til at sætte en stopper for kommunismen fjendens drab og hensynsløs nok til at knuse hans magt.

I 1923, da de røde truede med at gribe magten i Bayern, bad nationalisterne, de konservative og general Ludendorf Hitler om at lede et "Kup" – et oprør – i München. Så den svage
Lederne narrede ham i sidste øjeblik. "Kupset" blev knust, og Hitler blev sendt i fængsel. Men dette var ikke en revolution mod folkets vilje, som begivenhederne senere beviste. Men essensen af en ægte revolution er aldrig KUN blodsudgydelser og omvæltninger. I en ægte og varig revolution er vold og drab kun ét hensigtsmæssigt middel til at nå en radikal forandring i

overordnet åndeligt udsyn – den ydre manifestation af en højeste menneskelig vilje til at etablere en ny ordning af fysiske anliggender, der er i overensstemmelse med et indre ideal.

Den autoritet, som de fleste magthavere udøver i dag, er uforfalsket tyranni, selvom det hyklerisk er forklædt som "demokrati". Det er ikke den velvillige, intelligente autoritet til at opretholde orden og retfærdighed, som grundlæggerne etablerede til gavn for hvide mænd.

Vores revolution skal være solidt baseret på idealet om at ødelægge tyrannernes illegale magt og genoprette en retfærdig samfundsorden, der er baseret på en fast autoritet, der kommer direkte fra vores folk.
og gives frit til en leder.

Tro det eller ej, det er præcis, hvad Adolf Hitler gjorde for Tyskland, og hvad vi skal gøre for Amerika.

Kort sagt, vores revolution skal ikke blot have had til og ødelæggelse af fjenden som sin drivkraft og mål, men den skal være gennemsyret af en absolut beslutsomhed om at etablere en retfærdig social orden, hvor hvert menneske kan nå sit maksimale potentiale som en succesfuld, lykkelig og produktiv del af vores store hvide race.

Hvad er en sådan retfærdig samfundsorden?

Der er ikke behov for denne forståelse af den videnskabelige principper for succesfuldt gruppeliv blandt dem i sunde

Machine Translated by Google

samfund, hvor naturlige instinkter er upåvirkede. Dyr har for eksempel ordnede, succesfulde "samfund", fordi naturen giver enhver social skabning alle de instinkter, den har brug for til et vellykket gruppeliv.

Ulve, myrer, bier – og aber – har for eksempel meget organiserede og grundigt sunde, ordentlige samfund.

Tidlige mennesker havde sunde samfund. Derefter tillod menneskets voksende kontrol over naturen ham at undslippe sit naturlige miljø, omgive sig med kunstighed og luksus, indtil han blev dekadent og fuld af arrogant indbildskhed – en indbildskhed, der i dag kaldes "liberalisme".

Kun ved at vende tilbage til den enklere og mere primitive livssituation i den tankeløse og uciviliserede dyreverden og observere, hvordan de instinkter, som Skaberen har givet dem, virker,
kan vi få et glimt af vidunderne i det, der også er blevet givet os – og som vi har smidt væk.

Naturen har skabt "racer", som den kan eksperimentere med og søge altid bedre racer, ligesom en god landmand gør. Skaberen, som er en uendeligt klogere landmand end noget menneske, insisterer absolut på renheden, helligheden – den BIOLOGISKE INTEGRITET i hver gruppe.

Men naturen, ligesom en landmand, der avler køer, kan kun forbedre racen ved at fremme avlen af den bedre type og eliminere den dårligere type. Naturen udfører denne opgave med den mest effektive måde.
stærke instinkter vi er givet: KÆRLIGHED til vores egne og HAD til dem, der trænger sig på – eller "udenforstående".

Disse to instinkter er lige vigtige: Kærlighed er ikke "godt", mens had er "ondt" - hvilket er den idiot, der er så højt elsket af jøder, liberale, hippier, queere og halvhjertede.

Kærlighed er sandelig utrolig kraftfuld og god, når den er NATURLIG. KÆRLIGHED, den naturlige, sunde slags, er sandelig det, der får verden til at dreje rundt, og er det smukkeste, helligste mirakel, vi nogensinde ser her på denne jord.

MEN UDEN ET DØDELIGT HAD TIL DET, SOM
TRUER DET, VI ELSKER, KÆRLIGHED ER TOMT
ORD, ET SLAGSORD FOR HIPPIER, HOVEDPERSONER OG KUIONER.

Machine Translated by Google

Jeg ville gerne skrive meget mere om denne særlige lov om socialt liv, for som vi skal se, er BIOLOGISK INTEGRITET essensen, det altafgørende i nationalsocialismen, når den anvendes på det ariske samfund – og faktisk i ethvert sundt menneskeligt samfund, der nogensinde har eksisteret.

Men der er simpelthen ikke plads i dette værk til en bog, der kunne skrives udelukkende om dette emne. Jeg kan kun opsummere ved at sige, at den første lov for alt gruppeliv hos sociale væsener er BIOLOGISK INTEGRITET; absolut og kompromisløs loyalitet over for ens egen racegruppe baseret på en total

fortærende kærlighed og absolut, kompromisløst had til enhver udenforstående, der trænger sig på og truer med at blande deres gener med kvindernes i ens egen gruppe.

Den daglige måde, hvorpå denne lov manifesterer sig, er kærlighed til sin egen slags og had til aggressive ubudne gæster (hvilket er grunden til, at de fleste raske hvide har en sådan instinktiv afsky for "niggere", jøder og andre "fremmede").

Den næstvigtigste lov er territoriumloven.

For eksempel vil ti eller tyve hanner af den lille tropiske fisk kaldet "sværdhaler" hver især afspærre en del af et akvarium, så snart de placeres i det, og de vil angribe enhver indtrængen fra en anden han.

Hvis hunnerne introduceres i akvariet, vil hannerne, som forventet, slås om dem. Men videnskabens overraskelse var, at sex ikke er det stærkeste motiv i disse små fisks liv.

Hvis du begynder at køle vandet i deres akvarium ned, kan du nå et punkt, hvor vandet er så koldt, at hannerne ikke længere er interesserede i at introducere hunnerne. Når vandet bliver så kolde som næsten til at dræbe den lille fisk, er de slet ikke opmærksomme på hunnerne. Men selv når de er på nippet til næsten at fryse ihjel, vil de stadig komme vildt ud for at forsvare deres TERRITORIUM – deres private ejendom!

Nationalsocialismen er blandt andet baseret på dette koncept om privat ejendom. Territoriumsloven fremstår som "nationalisme" og privat ejendom i det menneskelige samfund.

I hele dyreriget vælges lederen aldrig ved afstemning, men altid ved den naturlige selektion, som naturen har etableret som den eneste sikre metode til at sikre, at gruppen ledes af de bedste.

Machine Translated by Google

– kamp. Dette har jeg kaldt LEDERSKABETs lov.

Når hvert medlem af et dyresamfund har fundet sin plads i den naturlige biologiske orden af sejhed, visdom og kløgt, finder hvert medlem sin plads i sin egen niche, og gruppen er relativt fredelig og ordentlig. Først når unge hanner begynder at modnes og skal kæmpe sig op eller ned ad rangstigen, opstår der alvorlige kampe. Og så snart hver han lærer, hvem han kan piske, og hvem der kan piske ham, finder han sin plads og lever fredeligt og tilfreds på den plads, han har fundet for sig selv.

Således etableres to yderligere grundlæggende principper eller love for alt gruppeliv – LEDERSKAB udført af de bedste, og et naturligt hierarki eller en naturlig lederskala for alle de andre medlemmer af gruppen – STATUS.

Endelig fastslår et studie af dyreverdenen, at hunner holder sig ude af hannernes anliggender og specialiserer sig i at producere og opfostre ungerne ved at organisere sunde familier. For at opsummere: Der er fem grundlæggende love for alt gruppeliv, som jeg har kaldt "STAMMENS LOVE";

(1) Loven om BIOLOGISK INTEGRITET (kærlighed indeni, had udenfor);

(2) TERRITORIETS (privat ejendomsret);

(3) Loven om LEDERSKAB (af de bedste);

(4) STATUS-loven (eller den naturlige plads for ethvert individ i en gruppe); og

(5) MODERSKAB for kvinder.

Med disse naturlige principper i funktion, som de er i hele de sociale dyrs verden, er der en relativ fred og orden i gruppen.

Det er kun når gruppen på en eller anden måde tvinges ind i unaturlige forhold, at de gudgivne instinkter til at adlyde disse jernhårde naturlove svigter.

Når du vurderer alt dette i dit eget sind, så tænk på det tilsyneladende "skørt" mønster af ungdomskriminalitet. Vi har sønnerne og

Machine Translated by Google

døtre af nogle af de mest "privilegerede" og velhavende mennesker, der pludselig synes at blive vanvittige, tæver gamle mennesker, river ting i stykker uden mening, tager giftige stoffer og bliver arrogante, antisociale kriminelle. Samtidig ser vi, at børn af nogle af de fattigste grupper i vores samfund næsten ikke producerer nogen kriminelle overhovedet.

Indtil for nylig var unge kinesere for eksempel aldrig kriminelle (og de har stadig en langt lavere kriminalitetsrate end andre grupper). De unge i tæt sammentømrede, omend meget fattige, grupper er ofte uberørte af den moderne ungdomskriminalitetsgalskab.

Hvorfor er det sådan? Hvorfor skulle en velhavende ung dreng eller pige blive en tyv, en vandal og være voldsomt asocial trods alle tænkelige fordele, mens børnene af nogle af de fattigste mennesker i Amerika er veltilpassede og konstruktive?

Svaret er, at børn, der vokser op i en gruppe, som har formået at opretholde en vis lighed med lovene for naturligt gruppeliv ("Stammens love"), som føler sig loyale
medlemmer af en gruppe, en "stamme", at de "tilhører" noget eller nogen værdifuld, og som derfor har en fornemmelse af de fem grundlæggende love for alt gruppeliv, ikke er frustrerede, ikke fortabte og ikke tom.

Jøderne har med deres spredning af liberalisme og kommunisme bevidst og videnskabeligt gennemført en proces med at udslette alle minder om de hellige 'Stammens Lov' fra vores folks sjæle, som alene kan gøre en gruppe af menneskeheden sund, lykkelig og fredelig.

Intet menneske kan leve i fred og produktiv lykke
UDEN for en slags "STAMME", som han er en del af
YDERST LOYAL og som til gengæld STØTTER HAM
ÅNDELIGT.

Jøderne har spredt den ubeskriveligt destruktive idé om "universalisme", "én-verden-isme" – én pøbel af raceløse, statsløse og atomiserede individer – som menneskehedens højeste idé. Selv de konservative er blevet narret til at give tomme løfter til denne samme unaturlige, fragmenterede, superindividualistiske, JØDISKE samfundssygdom.

Machine Translated by Google

Jøderne fortæller os, at Loven om BIOLOGISK INTEGRITET (kærlighed indeni, had udenpå) er "racisme" - det "ultimative onde" nogensinde! Vi får at vide, at hvis vi ikke elsker gule mænd, sorte mænd - og især jøder - lige så meget som vores eget folk, så er vi ondskabsfulde, perverse og dømte - vi er "racister". Millioner af ynkelige hvide idioter tror på den jødiske løgn!

Vi får at vide, at TERRITORIETS LOV (privat ejendom) er en UNaturlig grådighed, og at anstændige mænd må ønske at dele alt og ikke have noget ønske om deres egen private ejendom. De kalder dette "marxistisk socialisme", "kommunisme" og forskellige andre navne, der indikerer en bekymring for "samfund" og "fællesskab" - men alle rammer de hjertet af den mest kraftfulde og eneste motivation i levende væsener til at bygge, skabe og producere. Flere millioner tror på disse jødiske løgnere.

Jøderne fortæller os, at LEDERSKABSloven (de bedstes styre) er "diktatur", og at vi skal stræbe efter "demokrati" (pøbelstyre): Millioner af hvide ariere er blevet suget ind i
tro på denne sirenesang om "demokrati", indtil horder af menneskeligt affald nu terroriserer hele vores nation.

Jøderne fortæller os, at STATUS-loven (den
etablering af den naturlige orden af evner for hver person på sin rette plads) er "klasseudbytning", og at samfundets naturlige ledere – dem, der har haft succes – skal knuses og myrdes af dem, der ikke har. Hele nationer fulde af gode hvide ariere er blevet suget ind i denne modbydelige jødiske metode til at splitte og erobre vores folk gennem klassekrig.

Endelig får vi at vide af disse altid kærlige jøder, at kvinders specialisering i børneopdragelse er en uhyrlig slavebinding af vores kvinder, at kvinder er beregnet til at være dommere, lokomotivførere, officerer og virksomhedsledere. Resultatet er naturligvis den voksende ødelæggelse af denne hellige og smukke institution i alle sunde civilisationer, moderskabet, og med det hjemmet og familien. Hele vores vestlige verden er faldet for dette "demokratiske" jødiske svindelnummer, som har gjort kvinder til de mest ynkelige ofre for den jødiske sygdom. Millioner af "moderne" kvinder er håbløst fortabte, frustrerede og fuldstændig elendige, selv mens de skriger om flere "rettigheder" gennem højttalere og ...

Machine Translated by Google

marcherer rundt i helvedesskabende, militante, politiske organisationer.
I mellemtiden er millioner af familier uden varme, vidunderlige mødre, og hjemmene er mere ved at ligne luksuriøse fængsler end de mirakler af kærlighed og varme, der var hjemmene for et århundrede siden.

Har du nogensinde spekuleret over, hvorfor så mange unge kriminelle samles i bander? I årevis, ligesom de fleste mennesker, antog jeg, at dette var en unaturlig perversitet hos "bad" boys, fordi jeg var opdraget i en slags borgerlig "kokon", der vidste meget lidt om livets brutale realiteter.

Men når man først forstår lovene for socialt liv for alle skabninger – det menneskelige behov for at leve efter "stammens love" –
"bande" bliver mere forståelig.

Det viser, at vores børn i det mindste stadig har sunde instinkter, selvom den ydre manifestation af disse instinkter er ondskabsfuld og asocial som følge af de unaturlige forhold, som børnene pålægges af deres fuldstændig usunde bymiljø.

Bemærk at bandens allerførste kendetegn er "eksklusivitet".
De "holder fanatisk sammen". Angriber du én, angriber de alle dig. Hvis du roder med en af bandens kvinder, er du død. De
er lidenskabeligt loyale over for hinanden. Og de hader udenforstående og angribere endnu mere lidenskabeligt.

De har gentaget naturens hellige love om BIOLOGISK
INTEGRITET, af gruppeloyalitet, selvom de ikke ved hvorfor.

Bemærk, at det næste, en bande gør, er at afgrænse et "territorium" – et territorium. Ve den, der krænker dette "territorium" – krænker bandens "private ejendom"! Kunne noget mere ...
tydeligvis eksemplificere TERRITORIA-loven?

Banden ledes aldrig af "demokratiske" valg, men af de hårdeste, de bedste (efter bandens standarder). Her er et klassisk eksempel på LEDERSKABETs lov.

Observer, hvordan hvert medlem af en bande er yderst bevidst om sin egen præcise plads i banden – hvem er over ham, og hvem under ham.
Lad hvem som helst forsøge at komme op på ham, og han bliver knust. Lad ham Prøv at rykke et niveau op, og fyren ovenfor vil smadre ham. Her er STATUS-loven – ligesom i naturen.

Og til sidst, observer kvinderne i en bande. Giver de nogen

Machine Translated by Google

Ordrer til lederen? Nej! Løber de rundt og kræver "rettigheder"? Nej for pokker! De opfører sig på samme måde som hunner i resten af dyreverdenen og forsøger ikke at opføre sig som hanner. De hylder deres roller som hunner, som "tilhørende" og stolt hjælper en magtfuld han. Og det er netop hunnernes rolle i sunde og lykkelige samfund.

(Det er interessant at bemærke, at de jødiske freudianske psykiater-falskere bliver tvunget til at vende tilbage til gruppens love, stammens love – for at "kurere" stofmisbrugere og alkoholikere. De danne en gruppe og deres stærke loyalitetsinstinkter over for den gruppe kan nogle gange overvinde ensomme, individuelle svagheder)

De sorte gør også det samme i deres blinde og dumme kamp, idet de instinktivt danner sorte loyaliteter, råber "Black Power" og kalder hinanden "sjælebrødre".

Trods den mest ekstreme fattigdom på Lower East Side i New York City i de tidlige år af jødisk immigration, holdt selv disse ynkelige sværme af jødisk affald fra Europa sammen med en så fanatisk gruppeloyalitet, at de adlød alle "stammens love", at der næsten ikke var nogen kriminalitet og ingen forbrydelse mod hinanden blandt dem. Faktisk er disse jøders gruppeloyalitet måske den mest fantastiske i verdenshistorien. Den har drevet dem til næsten herredømme over hele verden – ikke fordi de er modigere, arbejder hårdere, er mere intelligente eller mere værdige end resten af os – men fordi de overholder naturens grundlæggende love og opretholder gruppeloyalitet. Mens alle vi andre er faldet for deres rådne "én verden", "vi-er-alle-brødre"-affald, som opløser vores samfund, opretholder jøderne deres samfund med en gruppeloyalitet, som historien aldrig før har set, og således går de fra den ene triumf til den anden.

Først da Adolf Hitler for halvtreds år siden intuitivt begyndte at se alt dette som et nyt verdensbillede, nationalsocialismens Weltanschauung, fik ikke-jøder deres første indsigt i den fremvoksende ... Videnskaben om menneskelig gruppeliv. Hvad vi har gjort instinktivt i århundreder, og som jøderne stadig gør instinktivt, begyndte Adolf Hitler at se og forstå intuitivt.

Essensen af nationalsocialismen er racisme, som, enkelt sagt, blot er troen på, at mennesker adskiller sig i fortræffelighed.

Machine Translated by Google

af race præcis den samme som alle andre levende ting, og at den hvide mand indtil videre er den fineste race, der fremstår, mens de sorte er de laveste. Og, som læseren vil huske, er dette den allerførste lov om gruppeliv, "BIOLOGISK INTEGRITET", som jeg har betegnet den.

I modsætning til jødernes (og de "konservatives") afskyelige løgne blev privat ejendom magtfuldt beskyttet af Adolf Hitler. Krupp og de andre store eller små ejendomsejere og forretningsmænd tabte aldrig en øre under Hitler, og det gjorde de tyske prinser heller ikke. (På et tidspunkt ønskede rabiate "venstreorienterede" i hans parti at fordrive de tyske prinser, og Hitler måtte nedkæmpe en...)
mytteri i sine egne rækker for at beskytte deres ejendomsrettigheder, hvilket han gjorde. Hitler var nationalist, en tilhænger af territorium, privat ejendom.

Det er unødvendigt at påpege, at Hitler gav sit folk LEDERSKAB – ikke sødsnak eller demagogi, og de elskede ham for det. De fulgte ham kærligt og villigt, ligesom medlemmerne af alle glade, succesrige og sunde sociale grupper gør.

Der var fred og orden blandt Hitlers folk, fordi han lærte, at en mand fortjente og skulle få lige så meget respekt for at være en god grøftegraver (hvis det var grænsen for hans evne til at tjene sit folk) som den mand, der var i stand til at opfinde en ny og vidunderlig maskine eller være en politisk leder.

Enhver person i Hitlers Tyskland blev hædret for sin egen plads i samfundet, forudsat at han udfyldte den efter bedste evne. De blev ikke evigt (som vores folk bliver af jøderne) til at kræve
kun job som præsidenter, bestyrelsesformænd og direktører, når nogle mennesker ikke er født med disse særlige talenter.

At fejle i det, man kunne, mens man skaber kaos og sigter mod det, man ikke kan, er at forstyrre et ordentligt og lykkeligt samfund, for ikke at nævne håbløst frustrere den person, der nægter at gøre det. anerkende sin naturlige plads i verden.

Således anerkendte Hitlers stat STATUS-loven. Enhver mand blev hædret for det, han loyalt og med sin bedste indsats udførte, uanset om han var landmand, kriger, arbejder, fabriksarbejder eller hvad som helst.

Endelig sørgede Hitler for, at kvinder fik deres

Machine Translated by Google

ældgammel fødselsret og hædret som hustruer og producenter af lykkelige, sunde hjem – som ophavsmænd til gode mennesker.

Løgnene om Hitler-tiden er nu så enorme og magtfulde, at det er næsten umuligt at tvivle på dem. Men hvis du møder en ærlig og modig tysker, der levede gennem disse store tider (og han er villig til at tale på trods af den terror, der hersker i dag for dem, der vover at fortælle sandheden), vil du lære, at det tyske folk fandt ud af, hvad godt lederskab og en naturlig...

En sund tilstand er som under Hitler.

For at forhindre den viden og den naturlige samfundstilstand i at sprede sig (og derved ødelægge jødedommens parasitiske eksistens), provokerede disse jødiske djævle resten af os til at gå og
slagte og knuse dette mirakel af den hvide ariske renæssance.

Men naturloven kan ikke knuses, ligesom man ikke kan "smadre" det faktum, at to plus to er lig med fire. Man kan terrorisere folk fra at sige det og få dem alle til at gentage "to plus to er".
sytten" – men to og to er stadig fire, og der vil altid være nogen med modet og visdommen, før eller siden, til at nedkæmpe terroristerne og løgnerne for at bekræfte sandheden.

Dette sker allerede over hele verden.

De unge "bander", jeg har nævnt, er kun ét tegn på, hvad der virkelig foregår. Folk vil finde tilbage til de naturlige "stammelove".

Det, Hitler gav verden som nationalsocialisme, er på en måde blot en moderne form for den gamle, naturlige "stammelov", opskriften på et lykkeligt og sundt gruppeliv, som den Store Ånd har givet alle levende væsener, inklusive mennesket.

Nationalsocialisme er intet mere eller mindre end NATURORDEN (et navn, der på nogle måder ville være mere beskrivende for virkeligheden end "nationalsocialisme"). Hitler måtte designe navnet på sin bevægelse for at få succes i en specifik politisk situation og var derfor tvunget til at bruge navne og udtryk, der ville opnå hans formål. I Tyskland var der millioner og atter millioner af tyskere, der betragtede sig selv som "socialister" –

men var i jødernes manipulerende kløer. I stedet for at kæmpe flere slag end nødvendigt, sagde Hitler i realiteten til disse millioner: "Hvis I skal være 'socialister', så lad os ikke være jødiske"

Machine Translated by Google

'socialister' – marxister – lad os være 'NATIONALE socialister', hvilket betyder et nationalt samfund. Lad os være 'socialister' for Tyskland, ikke for jøderne."

Og det virkede! Millioner og atter millioner af gode mænd og kvinder, der var blevet forført til kommunismen af jøderne, blev vundet tilbage til deres eget folk og den naturlige orden af sunde gruppelivsformer ved Hitlers metoder.

Ud over de grundlæggende elementer i den naturlige orden, som jeg Som det er fremsat ovenfor, legemliggør nationalsocialismen noget langt højere og ædlere end blot et sæt regler eller principper.
Nationalsocialismen, som FILOSOFI, legemliggør den evige trang, der findes i alle levende ting – ja, i hele skabelsen – mod et højere eksistensniveau – mod perfektion – mod Gud.

Denne "aristokratiske" idé om nationalsocialisme – ideen om en konstant stræben i hele Naturen mod en højere og højere, mere og mere kompleks og mere og mere perfekt eksistens – er det metafysiske, overnaturlige aspekt af vores ideal.

Med andre ord er begreber om social retfærdighed og naturlig orden nationalsocialismens organer og nerver, men dens PERSONLIGHED, dens "religiøse" aspekt – det, der løfter den over enhver strengt politisk filosofi – dens tilbedende holdning til naturen og en religiøs kærlighed til en ukendt skabers store gaver.

Kristendommen er for eksempel noget langt højere end dens ritualer, ordene i dens bønner eller nogen af dens trosbekendelser. Det er en ÅNDELIG STRÆBEN mod den troendes idealer om åndelig perfektion.
Nationalsocialisme er den samme slags stræben mod stadigt højere og højere niveauer her på denne jord, mens kristendommen stræber mod et fremtidigt og senere liv, der ikke er af denne jord.

For den almindelige "soldat" i vores "hær", der opbygger og kæmper for naturlig orden – nationalsocialisme – er det tilstrækkeligt, at de respekterer og adlyder de love og doktriner, der er etableret af vores filosofis ophøjede idealer, blot med en instinktiv kærlighed til disse idealer, måske ikke med fuldstændig forståelse af de højeste former for vores filosofi.

Men ligesom de største kristne ledere har været dem, der ikke var optaget af detaljer og regler, men snarere dem, der var "Gud".

Machine Translated by Google

"berusede" af religionens højeste idealer, må lederne blandt vores nationalsocialistiske elite dele denne fundamentalt religiøse tilgang. For dem må den sande betydning af vores racelære være en del af deres idealistiske "stræben efter Gud".

Gennem fuldstændig identifikation af os selv med vores store race, tage del i dens fortid og fremtidige herligheder. Når vi på nogen måde bidrager, især ved selvopofrelse, til at hjælpe vores race på vejen mod en højere eksistens, rækker vi ud mod Gud – Skaberen af Mesterracen.

Kort sagt, mens nationalsocialismens mekanismer og regler, som de er kodificeret og fremsat her, er tilstrækkelige for de fleste af os, for de få idealister, der er klar og villige til at ofre deres liv for deres folks sag, må nationalsocialismen være et meget reelt religiøst ideal – en stræben mod Gud. Nationalsocialismen er den eneste bevægelse, der har opnået tilstrækkelig selverkendelse og indsigt til at kunne forstå denne bevægelse væk fra liberal kunstighed og kortsynethed og hen imod naturens evige visdom. Vores fuldstændige tro på race, vores insisteren på naturlovene i samfundet, økonomien og alle andre områder af menneskelig aktivitet er i alle tilfælde den bevidste, videnskabelige anvendelse af naturens jernlove i stedet for indbildske og kortsynede forvrængninger af love, som fremført af de arrogante, tåbelige liberale og marxister.

Vores liberale og marxistiske modstandere er lige så blinde for, hvad de gør. Men i alle tilfælde vil det vise sig, at de grundlæggende er hadere af naturlovene, indbildske og uvidende.
"intellektuelle", der er ofre for selvsikkerheden om, at "lidt viden" er "en farlig ting". Fordi de har opdaget, at de kan lære en congo-neger at recitere poesi eller endda opføre sig som en advokat eller en læge, bliver de helt opblæste over deres evne til at vride naturen rundt, så den passer dem, og forestiller sig, at de kan lave selvstartende, vestlige hvide mænd ud af enhver hottentot. Det faktum, at naturen allerede har gjort negeren til det, han er, og at intet menneskeligt redskab kan lave en "silketaske ud af en so-øre", nægter de simpelthen at anerkende.

Nationalsocialismen er den destillerede essens af kærlighed til og respekt for naturen og det kærlige, bevidste og videnskabelige

Machine Translated by Google

anvendelse af naturens evige, retfærdige og smukke love på ethvert øjeblik af menneskets eksistens. Samtidig anerkender nationalsocialismen menneskets behov for en højere kultur end de tankeløse dyrs i junglen, og hæver der anvendelsen af naturloven fra den nøgne konkurrence med tænder og hugtænder i dyreverdenen, for eksempel, til reguleret og ordnet konkurrence under retfærdige regler.

Vores modstandere ønsker at eliminere konkurrencen helt – en en fuldstændig unaturlig idé.

Nationalsocialismen insisterer på, at mennesket kan forfine og berige anvendelsen af livets naturlove til gavn for mennesket, men insisterer også på, at mennesket ikke kan undslippe eller trodse naturloven. Mellem tilstandene social sundhed ("nationalsocialisme" eller naturlig orden) og social sygdom (jødisk marxisme) ligger "ingenmandslandene" af intethed - det sted, hvor mennesker hverken er døde eller virkelig er i live.

Demokrati, "liberalisme" og "konservatisme" er rene, uforfalskede tilstande af intethed. De har ingen grundlæggende, fundamental livsanskuelse, ingen forståelse, ingen livskraft dybt inde i sig. De er smarte tricks med smukke ord og sætninger, der slet ikke betyder noget. De fører kun til kaos og baner vejen for jøderne og deres forbandede, unaturlige kommunisme.

Den eneste måde, vi nogensinde kan sætte en stopper for dette jødiske svindelnummer og erobre vores folks sind og hjerter, er at genoprette den naturlige orden – stammens love – for vores folk, som alene vil giv os styrken og viljen til at genvinde den naturlige, biologiske overlegenhed af vores hvide race og dermed redde den vestlige civilisation.

Ødelæg den naturlige orden i enhver gruppe, og den gruppe vil blive kaotisk, håbløs, frustreret, fortabt, tom, ondskabsfuld og til sidst hjælpeløs over for enhver anden gruppe, der er forenet. og adlyder stammens love.

Derfor skræmmer de sorte i så mange tilfælde hele byer. De hænger sammen. Slår du én, brøler en million sorte mod dig. Derfor tør politiet ofte ikke længere anholde dem, selv ikke for mest uhyrlige forbrydelser.

Og jøderne er endnu mere magtfulde iblandt os, af samme grund

Machine Translated by Google

grund. De hænger sammen.

Ved at føje stammens love til racelovene, som vi undersøgte tidligere i kapitel IX, kan vi syntetisere en ny lov for det moderne samfund: loven om gruppedominans.

I en naturtilstand vil den dyre- eller primitive menneskegruppe, der er biologisk overlegen, gruppen bestående af de bedste individer, der bærer de bedste gener og kromosomer, dominere alle underlegne grupper, fordi alle grupper i naturen (overlegne eller underlegne) adlyder stammens love ligeligt.

Således er den eneste faktor, der fungerer konkurrencedygtigt i dyreverdenen, biologisk ekspertise i avl. Men videnskabelige apparater, luksus og jødisk "liberalisme" har i så høj grad ødelagt
den moderne, civiliserede hvide mands evne til at føle og adlyde naturens "stammelove", at han har mistet sin gruppesammenhængskraft; han er kommet "afbundet" som et socialt dyr; han er fragmenteret og atomiseret
i millioner af isolerede individer og hundredtusindvis af egoistiske "pressionsgrupper", klasser osv. Denne næsten fuldstændige fragmentering af den store "stamme" af hvide mænd har reduceret os til afmagt som gruppe.

Loven om GRUPPEDOMINANS blandt mennesker er den regel, at enhver gruppe, der fanatisk overholder stammens naturlove, vil være i stand til at dominere enhver gruppe, der ikke adlyder disse love, uanset hvor underlegen den "stamme", der adlyder lovene, måtte være.

Det er derfor, at negre og jøder hersker over den hvide mand i det Amerika, der er bygget og ejet af hvide mænd. Det er derfor, vi lider under "minoritets"-tyranni. Ethvert organiseret mindretal af afskum og menneskelige ...
affald har magt – mens det store hvide, ikke-jødiske flertal er en vidtstrakt, hjælpeløs og lammet kæmpe.

Målet med vores nationalsocialistiske revolution er derfor at genoprette stammens love for vores folk, for at muliggøre deres naturlige biologiske overlegenhed i avl igen, så den hvide mand kan herredømme over det, han har bygget og burde dominere.

Det er præcis, hvad Hitler og nationalsocialismen gjorde i Tyskland for millioner og atter millioner af fragmenterede, atomiserede mennesker, der var sunket ned i dybet af håbløshed og kaos.

Hitler opnåede ikke så forbløffende succes hos sit folk

Machine Translated by Google

fordi han var en "hård fyr", fordi han afholdt store, spændende demonstrationer, fordi tyskerne er naturlige "dyr", og heller ikke nogen af de andre grunde, der fremføres af de løgnagtige jøder og deres tudede liberale og konservative allierede.

Grunden til, at Hitler var i stand til at udføre et socialt mirakel i Tyskland, var, at Hitler intuitivt forstod alt, hvad jeg har skrevet, og genoprettede sit folk til NATURLIG SAMFUNDSORDEN.

Hitler lærte sit folk at holde op med at hade hinanden som isolerede, ensomme og bange individer, og gav dem den hellige følelse af nationalitet, af "stamme" tilbage; ja, af ægte broderskab (ikke
(den kunstige slags, der sælges af jøderne). (Der er intet galt, og alt er rigtigt ved "broderskab" med sit eget folk. Det er, når jøderne listigt og falsk forsøger at udvide "broderskab" for at trække hætten over "broderen" og forsøge at gøre os til "brødre" med zuluer, pygmæer, kinesere, buskmænd og jøder, at "broderskab" bliver et synonym for racekatastrofe, som det er sket.)

Hitler gav sit folk den samme opofrende ånd af varm kærlighed til sin familie og sit folk (som er en stor "familie"), som forener og velsigner enhver naturlig social gruppe af væsener i
skabelse.

Som jeg har påpeget mange gange, kan intet menneske leve lykkeligt, succesfuldt og produktivt som et ensomt, bittert individ i krig med alle sine medmennesker. Enhver af os har et dybt behov for varmen og kærligheden fra sin gruppe, fra dem i sin biologiske familie af mennesker. Det moderne menneske har mistet denne følelse af gruppevarme, loyalitet og kærlighed, og resultatet er det kaos og den åndelige tomhed, vi ser overalt omkring os i dette disintegrerende vestlige samfund.

De rædsler, der skildres i det første kapitel af denne bog, er det direkte resultat af Amerikas næsten totale ulydighed mod stammens love. Disse rædsler ville fortsætte, selvom alle jøderne og
Negre skulle forsvinde natten over, medmindre vi, ligesom Hitler gjorde, genopretter den NATURLIGE ORDEN, "Stammens love", til vores folk.

Vores revolution er derfor ikke materiel og fysisk, men en radikal åndelig forandring i vores folks følelser:

Elimineringen af egoistisk atomisme og grådig, snæver "individualisme"; hvad enten det kaldes "liberalisme",

Machine Translated by Google

"konservatisme" eller "demokrati", og genoprettelsen i hjerterne hos vestlige hvide mænd af de dybt tilfredsstillende følelser af kærlighed til vores egen slags. Denne kærlighed til ens gruppe manifesterer sig i villigheden til at ofre og give for ens familie – og den større familie af ens race.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Langvarig succes i enhver menneskelig bestræbelse er aldrig et resultat af blind held. Opnåelsen af et klart defineret mål, hvad enten det er handlingen at gå fra punkt "X" til punkt "Y", bygningen af et hus eller organisering af en virksomhed, er altid et produkt af tre ting:

1. Den intellektuelle evne til at opfatte det involverede problem, den forventede modstand, og den bedste måde at overvinde denne modstand på for at nå målet.

2. Viljen og beslutsomheden til at gøre hvad som helst, der måtte være nødvendigt for at nå det ønskede mål, uanset modstand.

3. De fysiske midler, styrken og modet til at håndhæve og udføre den plan eller kamp, der er udtænkt af sindet og bestemt af viljen.

Hvis et af disse tre elementer mangler i ens formål, fiasko er det uundgåelige, forudsigelige resultat.

En mand, der er for dum til at forstå de forskellige faktorer, der er involveret i at forsøge at gå fra punkt "X" til punkt "Y", hvor stien mellem os er en jungle fyldt med slanger, farlige rovdyr og feber, og som undlader at bevæbne sig med våben og kort, medicin og andet udstyr, vil aldrig nå frem til "Y", uanset hvor stædig hans beslutsomhed eller hvor stærke hans muskler er. En anden mand, der forsøger den samme rejse, vil, selvom han tydeligt opfatter farerne og forbereder sig på dem, og selvom han er stærk i musklerne, alligevel ikke nå frem til "Y", hvis han er så ubeslutsom og svag i viljen, at han ikke holder ud i kampen og hensynsløst bruger den nødvendige magt til at...

knuse og ødelægge de kræfter, der modsætter sig ham. Og en tredje mand, der har intellektet til at opfatte farerne og forberede sig på dem, og viljen og beslutsomheden til at kæmpe sig igennem, selv med den største heltemod, men som er skrøbelig af krop og derfor fysisk

Machine Translated by Google

svag at han ikke kan udføre sit sinds befalinger, og hans vilje kan ikke andet end bukke under for de stærkere modstandere, han vil møde.

Det er med civilisationer, som det er med individuelle menneskers kampe. Snesevis af store civilisationer er gået under på grund af fiasko i et eller flere af disse tre elementer, der er nødvendige i kampen for overlevelse.

Vilde samfund går normalt til grunde, ikke så meget på grund af mangel på energisk vilje eller mangel på fysisk styrke, som på grund af manglende evne til at opfatte den virkelige situation. Druknende i overtro og snublende i uvidenhedens mørke, overvældes de af de fysiske kræfter fra voldsomme naturbegivenheder, katastrofer og sygdomme, som mere civiliserede samfund har lært at ...

overvinde.

På den anden side går civilisationer, på trods af alle deres intellektuelle præstationer og videnskaber, oftest under på grund af viljesvigt, afmatningen af den vilde og hensynsløse trang til overlevelse og dominans, som oprindeligt skabte samfundet. De bliver "humanitære", egoistiske og bløde. De bliver fysisk svage og afhængige af betalte hære og politi til at kæmpe.

Deres forfædres ærefulde, selvopofrelses- og heltemodige ånd viger for en voksende kærlighed til lethed, luksus og fejhed, der forklæder sig som "humanitarisme".

Når en civilisation når dette udmattede stadie i sit forfald, kan kun en meget sjælden historisk begivenhed standse samfundets endelige sammenbrud, efterhånden som dekadencen bliver mere og mere tydelig. Kun når det døende samfund stadig har nok livsenergi til at frembringe en åndelig kæmpe, et guddommeligt tilbageblik på sit folks ældgamle heltemod, der er i stand til at chokere og drive civilisationen ud af dens naturlige tilstand...

historisk nat med søvn og død, på trods af den selvmordstruede modstand fra de døende folk, der kun længes efter "fred" og dødens slummer, kan et samfund igen rejse sig for en stund.

Den vestlige, ariske civilisation passerede det historiske punkt, hvor der ikke var nogen vej tilbage, på sin rejse ind i limbo i løbet af det nittende århundrede, som Spengler, Chamberlain og andre behørigt bemærkede. Var det ikke for Adolf Hitlers utrolige, mirakuløse ankomst til sidst

Machine Translated by Google

I det mulige øjeblik ville den eneste tålelige kurs for en intelligent, skarpsindig og følsom mand omgivet af en modbydelig og selvmordstruet civilisation have været at opgive nydelsen af sådanne øjeblikkelige fornøjelser, der gav en flugt fra den sjæleknusende virkelighed af en jødiseret, kannibaliseret og brystforgiftet civilisation, der styrter hovedkuls tilbage til junglen i "humanitarismens" navn.

Men Adolf Hitlers tilsynekomst i historien er bevis på, at der stadig i den hvide, vestlige civilisation er en tilstrækkelig gnist af selvopofrende, kreativ kraft til at tillade måske yderligere tusind år eller deromkring at overleve for den hvide mand. Denne uendeligt dyrebare gnist vil dog forblive netop det og hurtigt falme ind i mørket, så længe den lille eliteminoritet af menneskeheden med viden nok til at se, hvad Hitler gjorde, er for egoistisk, kujonagtig og kortsynet til at anvende historiens lektier, før det er for sent for evigt, og puste den gnist, Hitler gav os, op i den brølende flamme af kreativitet.

civilisation grundlagt af vores modige forfædre.

Indtil videre har den frygtelige straf, som jødiske forfalds- og ødelæggelseskræfter uddelte Adolf Hitlers kæmpende civilisationshelte, foruroliget og skræmt verden så meget, at selv de, der er i stand til at se og forstå faren for menneskeheden og vejen til frelse, som Adolf Hitler viste, er så ynkeligt knyttet til deres liv, friheder og bekvemmeligheder, at de ikke tør opfange den hellige gnist af hvid overlevelse og puste den op med deres eget livsånde, som den snart må have – ellers skal den ud for evigt.

Den ariske, hvide menneskehed er på afgrunden af mørke og glemsel. Spredt på klipperne i det evige mørke nedenfor ligger knoglerne fra andre bedrevidende, pompøse civilisationer, som var
uden tvivl ude af stand til at forestille sig deres egen undergang på det tidspunkt, hvor de var omgivet af imperiets ydre magt og pragt. De var ude af stand til at indse eller se den TOTALE trussel fra en voksende svaghed og "humanitarisme" i øjnene, ude af stand til at mønstre den TOTALE vilje, der var nødvendig for at vende den historiske march mod død og glemsel. De var for dovne og egoistiske, grådige og kujonagtige til at lytte til de få, der er blevet brændt, korsfæstet, stenet, fodret til løverne eller givet bægeret med spiritus.

Machine Translated by Google

skarntyde.

Hvis der findes historie om tusind år, og et folk, der er i stand til at studere den, vil de mest af alt undre sig i vantro over den hvide mands stædige afvisning af at bruge sin overvældende styrke, sin viden og den forsynende gave fra Adolf Hitlers lederskab til at redde sig selv fra det mest utrolige og krybende slaveri i hænderne på en relativt lille gruppe af modbydelige, patologisk ubalancerede, fysisk svage og kujonagtige, arrogante, tyranniske jøder.

Vores problemer i dag er ikke "amerikanske" problemer, "britiske" problemer, "franske", "tyske" eller "europæiske" eller "afrikanske" problemer – de er problemer med OVERLEVELSE FOR ALLE HVIDE MÆND.

Hvad er, i den mest elementære grunds navn, forskellen på, om Bartholomew Buckingham er født nær Themsen, Hans Schmidt ved Rhinen, Pierre Dubois på

Seinen, Per Olafson i Stockholm, Eric Erasmus i Durban, Joe Doaks i Podunk, Ohio eller John Smith i Auckland, New Zealand sammenlignet med spørgsmålet om "Skal der VÆRE flere
Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes eller Johns?"

Vores planet vrimler med farvede væsner, der er mere end FIRE TIL EN i antal end os – og i alle vores nationer er disse underlegne væsener, får vi at vide, vores "ligeværdige", i stand til at stemme vores penge væk,
vores friheder, vores liv og vores ære. Ifølge de gammeldags forestillinger om nationalisme og demokrati skal jeg, Lincoln Rockwell, værdsætte, drage omsorg for og være loyal over for nogle af de lavest beliggende afkom
af junglen, forudsat at deres sorte dæmning gav dem til verden i en eller anden amerikansk grøft eller beskidt krybbe – for så er de selvfølgelig "amerikanere", og er vi ikke alle ude på "Amerika"?

Eller skal jeg være loyal og dø for disse elendige og ynkværdige halvdyr, mine "medamerikanere", ved at slagte millioner og atter millioner af de fineste biologiske eksemplarer af min egen race, fordi en bande Hollywood-jøder lærer os, at amerikanere skal hade tyskere?

Eller igen, er det et bestemt stykke geografi, som jeg skal være til loyal, og for hvilken jeg må dræbe mit eget folk og måske dø

Machine Translated by Google

mig selv? Stopper min loyalitet over for dette stykke geografi ved
Den canadiske grænse?

Men måske er det "amerikanisme", jeg skal være loyal over for, og som jeg må føre krig mod tyske mænd, kvinder og børn for. Når jeg undersøger, hvad de fortæller mig er "amerikanisme", opdager jeg imidlertid, at det primært består i at være villig til ydmygt at underkaste sig jødisk styring af min kultur, regering, religion, underholdning og endda mit sexliv.

Nej, alt dette er vrøvl.

Det eneste, jeg kan være loyal over for med nogen dyb overbevisning – den eneste loyalitet, der giver mening – er mit RACISKE, og derfor kulturelle, broderskab med mit eget folk, uanset hvor de tilfældigvis er født! Når denne loyalitet udfordres, og mit folk er i fare, er det uhyrligt at lade som om, at vi må være mistænksomme over for hinanden, bare fordi vi lever på tværs af imaginære geografiske grænser, og at vi hvide mænd, efter ordentlig forberedelse og agitation fra en bande internationale jøder, må marchere ud for at dræbe hinanden og bombe hinanden til aske og evigt hade hinanden, fordi vi er "handelsrivaler" eller for "amerikansk demokrati" eller det "britiske imperium" eller for noget andet i verden.

Jeg er en HVID MAND og en bror til alle andre hvide mænd, og jeg har til hensigt at stå sammen med dem alle og, om nødvendigt, lede dem i kamp for at overleve mod den ubeskrivelige trussel fra jordens farvede befolkningsgrupper, der rejser sig for at slagte og plyndre de hvide mænd – og anført af den intrigante jøde!

Men ligesom den første mand i analogien om vandringen gennem den slangebefængte jungle, undlader alt for mange af vores hvide "ledere" at opfatte problemets kosmiske proportioner og forestiller sig, at det er noget, der kan løses i "deres" land, og med halvdelen
foranstaltninger.

De få, der ser den frygtelige og totale hastende karakter af den hvide mands situation, har indtil vores ankomst til stedet forsøgt at kæmpe med færre våben end det samlede antal, der kræves i en total kamp for overlevelse. De fleste af de bedste ledere har forestillet sig, at små grupper af hårdt pressede hvide mænd, samlet i små ...

Machine Translated by Google

geografiske klumper sig sammen bag imaginære linjer og vifter modigt med forskelligfarvede stofstykker i brisen, kan overleve alene, og helvede med de andre hvide mænd, der har forskellige farvede stofstykker.

Jøderne har ALDRIG begået den fejl at opdele sig selv i disse falske geografiske "hold". Tværtimod angriber jøderne – med deres bolsjevisme, zionisme og blandingskultur – ALLE hvide mænd, OVERALT og HELE TIDEN. De sender deres sorte hære ind i alle vores nationer i et totalangreb mod verdens hvide elite, helt uden hensyntagen til "nationale" grænser eller flag eller sprog eller kulturer. Stillet over for denne totale internationale trussel om udslettelse på grund af RACE, findes millioner af dem, der allerede ser faren, vrøvler dystert om "Yankee-imperialisme", "Det britiske imperium", "beskidte katolikker", "umoralske ateister", "republikanere", "laboratorier", "forbandede Yankees", "Tyskland først" osv., osv., ad nauseam.

Som små drenge belejret af en pøbel af kidnappere og mordere, kan de ikke modstå at skændes om, hvem der har flest kugler, når de står over for en dødbringende fare, de midlertidigt glemmer. Vor tids kamp – hvis der overhovedet skal være en kamp – er for DEN HVIDE RACES OVERLEVELSE!

Og for at overleve, bliver den hvide mand nødt til at GENEROVRE jorden, som engang var blevet erobret og civiliseret på bekostning af så meget blod af sine forfædre. Under den internationale jødedoms bannere truer de farvede masser med at føre civilisationen tilbage til vildskab.
Under Adolf Hitlers hagekorsbanner vil hvide mænd verden over herske over planeten for at redde civilisationen.

Den jødiske krig mod civilisationen har faktisk været en verdensomspændende, gigantisk REVOLUTION, hvor de fik millioner af os til at myrde hinanden ved at råbe "Demokrati!" "Gott mit uns!", "Befri slaverne!", "Frihed, lighed, broderskab!" Og nu forbereder de sig på det endelige blodbad, hvor vi vil råbe henholdsvis "Kapitalisme!" og "Kommunisme!", mens de to hold af hvide mænd slagter hinanden med jødefinansierede brintbomber.

Machine Translated by Google

I løbet af disse brodermorderiske og selvmorderiske krige har jøderne ikke været bange for at ofre tusindvis af deres brødre i deres djævelske sag, sådan som de gjorde ved det sidste uhyrlige blodbad i 1940'erne. Jøderne indser, hvad VI må indse: at de spiller om den højeste indsats i menneskehedens viden – herredømme over hele jorden – og de viger ikke tilbage fra de uundgåelige konklusioner af strategi og taktik, der dikteres af kendskab til sådanne indsatser. Hvis vi skal overleve, skal vi også have den vid og den mentale styrke til at se situationens dødbringende kendsgerninger i øjnene og handle HENSYNSLØST, HURTIGT og EFFEKTIVT.

Jøderne har næsten vundet det sidste skridt i deres 4.000 år lange revolution – ÅBEN verdensmagt. De har nu total hemmelig magt til at manipulere og kontrollere alle verdensaktiviteter og mangler kun lidt mere hjernevask og nedbrydning af massernes vilje for at gøre deres verdensherredømme til en anerkendt og formel magt. De har kæmpet og vundet sig vej til denne utrolige magt med uovertruffen beslutsomhed og jernvilje i fyrre århundreder, og kun et mirakel kan forhindre den endelige sejr for sådanne fanatiske krigere, hvor tragisk og ondskabsfuldt forkert en sådan sejr end ville være for menneskeheden.

Selv de ateistiske jøder – hvilket er de fleste af dem – har en uforklarlig tro på de gamle jødiske profetier om, at når "loven kommer frem fra Zions bjerge" og Jerusalem, vil det være årtusindriget for jøderne, og de vil eje og herske over jorden.

DE ER I JERUSALEM NU, og mangler kun et par blokke af byen til fuldstændig besiddelse! [BEMÆRK: Kommandør Rockwell skrev før krigen i 1967, hvor jøderne erobrede resten af byen.] De oplever et verdensomspændende vanvid, da de allerede kan fornemme den totale sejr, vi er ved at give dem, og de forbereder selv nu deres sejrsorgie i Tel Aviv!

Stillet over for denne ubeskrivelige trussel om, at hele verden og vi alle vil falde for tyranniet hos en bande kriminelle paranoiakere, er den snævre chauvinisme, konservatisme og regionalisme, som de fleste højreorienterede ledere praktiserer, den største dumhed! Med herrerne af

Machine Translated by Google

blandingsdyr, jøderne, der leder MILLIONER af vilde i et verdensomspændende angreb mod civilisationens hvide elite, og med enden kun få øjeblikke væk historisk set, kan kun de mest kortsynede ledere fortsætte med at holde vores børn splittede og hjælpeløse i "hold" af amerikanere, dixiekrater, katolikker, tyskere, yankees, ateister, hollændere, konservative, irere osv. ned gennem hele den ynkelige, hjerteskærende liste.

Jøden er måske alle disse ting – men FØRST ER HAN JØDE!

Det er den første opgave for ham, der vil redde civilisationen – hvilket kræver at redde den hvide mand – at gøre hvide mænd overordnet og fuldstændigt bevidste om RACE frem for alle andre alliancer. Vores folk kan være demokrater eller tyskere eller katolikker eller englændere, hvis de vil, og hvis det passer deres formål, men FØRST SKAL DE VÆRE HVIDE MÆND! Ellers vil jøden holde os splittede og hjælpeløse og ubevidste om vores racemæssige enhed og styrke, mens de fanatisk kæmper som jøder, uanset hvor de er, indtil det hele er overstået.

TV-, raket- og jettransportens verden er blevet for lille til at tillade nogen gruppe hvide mænd noget sted at nyde den selvmorderiske luksus at kæmpe mod hinanden på vegne af jøder nogensinde igen, uanset hvilken grund der måtte fremføres i propagandaen. Vi har simpelthen ikke råd til at kæmpe mod hinanden, når vi er under et så overvældende og dødbringende angreb fra så endeløse horder, ledet af en så fanatisk og djævelsk fjende som den marxistiske, zionistiske jøde. Grunden til, at den hvide mand har tabt så længe i første omgang, er, at han har undladt eller nægtet at se den enorme og presserende betydning af sit problem. Han har tilladt sig selv at blive distraheret af en million små skænderier om bagateller, mens hans race er blevet næsten drevet til udryddelse.

Ligesom den første mand i analogien har vi ikke forstået vejen, forhindringernes natur, og værst af alt har vi ikke engang indset det mål, vi skal vinde – eller dø. Dette mål er og må være DEN HVIDE MANDS HERREGØRELSE OVER JORDEN, da civilisationen udelukkende afhænger af et sådant hvidt herredømme. Ethvert mindre mål er fuldstændig værdiløst, ligesom det ville være værdiløst for en mand, der er planlagt til at blive hængt, at tage vitaminer og opnå perfekt helbred.

Machine Translated by Google

Og et så fantastisk vanskeligt og kosmisk mål som verden Mesterskab kan ikke opnås ved held, snigende handlinger, halve foranstaltninger, bønner, håb, fine taler, pjecer eller sporadisk vold. Det, vi må sigte mod og opnå, er en VERDENSOMSPÆNDENDE MODREVOLUTION mod den jødisk-marxistisk-zionistiske revolution.

Og revolutioner er aldrig, aldrig, ALDRIG resultatet af spontane og tilfældige oprør, men ALTID produktet af hensynsløs, videnskabelig planlægning og kamp, baseret på de uforanderlige love for store sociale omvæltninger. Bag høtyvlerne og barrikaderne gemmer sig altid historien om planlæggernes konspirationsplaner oplyst af levende lys – ellers ville revolutionen være overstået på et øjeblik.

Ikke blot har vores håndfuld ledere indtil videre ikke formået at indse de uhørte proportioner af det mål, vi må sigte mod, men de har også i entydigt omfang ikke formået at leve op til deres skræmmende ansvar i planlægningen. Gang på gang er vordende ledere rejst sig og har ført os i ynkelige forsøg på at nippe enden af tigerens hale, kun for at spilde vores midler, blod og heltemod i en frugtesløs kamp, der altid ender med at blive knust af et enkelt, knusende slag fra udyrets pote.

Den jødiske verdensrevolution kan kun brydes og besejres af en modverdensrevolution.

Enhver revolution skal planlægges med omhu og præcision i overensstemmelse med de jernhårde love, der styrer menneskelig adfærd i massen. En verdensrevolution, i lyset af jødedommens internationale og svimlende magt, skal planlægges og udføres med en genialitet og hensynsløshed uden sidestykke i verdenshistorien.

Den mest fundamentale regel for en så katastrofal social omvæltning som en revolution er: "Martyrernes blod er kirkens sæd!" Måske lyder det grusomt og brutalt, men det er ikke desto mindre sandt, at jo større andel af menneskelig omvæltning, der sigtes mod, desto større mængde blod og strømme af tårer skal udgydes i enorme mængder for at nå målet.

Den slags hidtil usete, kolossale bevægelse, der alene kan vende den vestlige verdens selvmordstendens og indvarsle endnu tusind års overlevelse for den hvide mand, kan aldrig ...

Machine Translated by Google

blive lanceret – for slet ikke at tale om at vinde – på nogen sikker, smertefri eller nem måde. Selv almindelige lidelser og martyrium er for små til den slags bevægelse, vi må sætte brand i for at overleve. Alt ved den nuværende dødbringende kamp om verdensherredømme er og skal være
olympisk, og vi kan ikke vige tilbage fra olympiske PISTER, hvis vi skal håbe på at vinde.

Mægtige bevægelser kræver altid, at millioner af mennesker ofrer sig selv i en lidenskab af selvopofrende hengivenhed til sagen. Og disse enorme folkemasser kan aldrig bevæges til at kaste sig selv ind i revolutionens flammer med råb om "Gunstig handelsbalance!" eller "Staternes rettigheder!" osv. Kun de FUNDAMENTALE drivkræfter fra dybt inde i den menneskelige psyke kan løfte de langsomt bevægende masser fra deres uvidende apati til den vilde følelsesmæssige tone, der fører dem fuldstændig væk i revolutionens tidevandsbølge. Intet påvirker disse grundlæggende følelser hos masserne så meget som HELTEMOD, og kun den største heltemod kan nu redde den hvide mand fra hans sløvhed og lammende frygt for jøderne.

Og der er intet andet symbol end hagekorset og intet andet navn end Adolf Hitler, som er så smukt beregnet til at frembringe den forfølgelse og deraf følgende heltemod, som alene kan forene og opildne den hvide mand til en uimodståelig bølge af antijødisk marxistisk-zionistisk revolution. Indtil Adolf Hitlers fremkomst havde verdens hvide mænd intet, absolut INTET i vejen for en fælles sag, fælles helte, fælles martyrer, hellige steder, navne og symboler. Men nu, efter at millioner af unge tyske hvide mænd heroisk har kastet deres dyrebare liv væk i den første virkelige kamp i historien for den hvide elite, har vi endelig de bloddryppende helligdomme, symboler og martyrer, som er revolutionens mest elementære stof.

Millioner af lige så værdifulde unge hvide mænd på den modsatte side, der kæmper for de djævelske kommunist-zionistiske jøder, vil have mistet deres liv for ingenting, medmindre vi accepterer dette.
et enormt blodofring, og brug det til at sikre, at aldrig igen vil blive udgydt dyrebart hvidt blod i kamp for jøder og negre.

Machine Translated by Google

Ikke desto mindre, og utroligt nok, afviser de heldige arvinger til al denne selvopofrelse og heltemod – modtagerne af disse dyrebare, blodbesudlede bannere og hellige navne – deres arv som "upraktisk".

"Vi kan aldrig vinde med åben tilslutning til nationalsocialismen og hagekorset," forklarer disse herrer svagt. "Jøderne har lært folk at hade dem for meget," tilføjer de. "Hvis vi bruger hagekorset og roser Hitler for åbent, vil de smide os i fængsel eller dræbe os!" Og smidte de ikke ALLE producenter af
revolutioner, inklusive de jødiske bagmænd bag den røde revolution, i fængsel – og endda dræbe nogle af dem? Skal vi nationalsocialister være mere frygtsomme og kujonagtige end en bande jøder? Netop den forfølgelse og blodsudgydelse, som sådanne ubeslutsomme personer søger at undgå, er sine qua non [noget absolut uundværligt eller essentielt] for vores sejr!

Dette er ikke tomme ord. Jeg har personligt bevist deres sandhed her i Amerika, verdensjødedommens magtcenter, ved at blive slået, ved at komme i fængsel og på sindssygehospitalet, miste min kære familie og leve som et dyr. Om tolv dage, mens jeg skriver dette, står jeg over for fængsel igen. Disse ting er ubehagelige og endda hjerteskærende – men det SKAL de!

På to år er jeg steget til en ledende position i den verdensomspændende kamp for den hvide mand, startende som et fattigt, ukendt og uhjælpet enkelt individ ligesom millioner og atter millioner af andre – simpelthen fordi jeg taknemmeligt og kærligt har brugt de dyrebare navne og symboler, der er blevet badet og gennemvædet i sådanne oceaner af blod og tårer – hagekorset og navnet på lederen, Adolf Hitler.

Midlertidige og prangende politiske succeser er altid nemme. Det er altid enklere og hurtigere at putte puder i sin jakke end at opbygge de menneskelige muskler til at fylde frakken med måneders eller års arbejde og sved. I halvtreds år har der nu været en støt stigning og fald i "højreorienterede" eller hvide bevægelser bygget udelukkende af puder.

Ved at støtte moderskab og dyd og patriotisme osv., og ved at undgå brutale udtalelser om sådanne organisationers virkelige formål – som nødvendigvis må være udryddelsen af

Machine Translated by Google

De kommunistisk-zionistiske fjender af menneskeheden – store flokke af sky "patrioter", "konservative" og endda et par "hårde" antisemitter kunne samles. Men disse mennesker er ikke tiltrukket af en sådan bevægelse, fordi de er så optændte af revolutionær iver, at de næppe kan afholdes fra at angribe deres plageånder på gaderne. I stedet slutter de sig til "patriot"-samfundet for at lindre deres dårlige samvittighed ved at lade som om, de bekæmper jøderne og deres forræderi og terror med det, de kalder "smarte undergrundsmetoder". De befrier sig selv fra deres ophobede frustration over jødernes og negrenes tyranni en gang om ugen ved et "møde" (privat, selvfølgelig) og skynder sig derefter lykkeligt hjem til endnu en uge med profit, fester og tv.

Sådanne Mighty Mouses bliver forfærdede, når det foreslås, at de måske burde uddele pjecer på gaden eller demonstrere for et eller andet skandaløst eksempel på jødisk-kommunistisk arrogance. Og hvis man ikke blot afslører jøderne for, hvad de er, men også afslører disse politiske dagdrivere, der suger støtten og energien til sig til en rigtig kamp, svarer disse helte ved at hyle, at man er en provokatør, der arbejder på at få dem alle korsfæstet som en flok nazister – hvilket de, bortset fra deres modbydelige fejhed, ellers ville være.

Det er ikke den antijødiske verdensrevolutions opgave at tiltrække og organisere disse foragtelige snigmordere, men at drive dem ud af vejen og ud af markedet, hvor de ikke vil være i stand til at malke bevægelsen for den lille smule tilgængelig støtte til unyttige "projekter", sådan som de har gjort i årevis. Intet udfører den opgave som hagekorset. De politiske droner, profitmagere, prostituerede og kujoner piler med halen mellem benene fra dette krogede kors, ligesom djævelen gør fra vievand.

På den anden side har hagekorset en uimodståelig tiltrækningskraft på den slags dristige, modige, ligeglade kæmpende UNGE mænd, vi har brug for. I Amerika er de fleste af dem simpelthen negerhadere på grund af deres rene hvide mandsinstinkt. Når de lærer jødernes rolle i den skændige negersituation at kende, bliver de nazister på få minutter. Så er det kun et måneds arbejde, indtil de også forstår

Machine Translated by Google

dybere betydning, idealismen og bevægelsens sande mål.

Men endnu vigtigere end disse fordele har det blodige hagekors en overnaturlig effekt på jøder. Det er trods alt kun et par sorte linjer – men det driver jøderne ud af deres sædvanlige luskede og beregnende sindstilstand og gør dem hysteriske og tåbelige. For dem er det ikke bare linjerne, men den frygtelige trussel om hensynsløs afsløring, hurtig retfærdighed og frygtelig hævn, som deres dårlige samvittighed fortæller dem, at de rigeligt fortjener. Det er som et billede af den elektriske stol for en jagtet morder.

En rolig, beregnende jøde er det farligste bæst på jordens overflade. Ved at udøve sin djævelske, perverse, men geniale fornuft har jøden næsten mestret alle os andre. Men en hysterisk, skrigende jøde, der er vanvittig af had og frygt for straf for sine forbrydelser, er hjælpeløs kit i hænderne på en beregnende nationalsocialist.

Vi har bevist dette gang på gang – når jødiske råd har brugt millioner af dollars på at sprede budskabet blandt jøderne om at ignorere os. Men horderne af skyldige små syndere kan ikke gøre det!
Når de ser det hagekors og hører os prise Adolf Hitler og beskrive gaskamrene som forrædere, bliver de til skrigende, vilde ghettojøder, der evigt har sprængt deres sejre i luften i sidste øjeblik med deres vanvittige lidenskaber om had og hævn.

Resultatet er livsnerven i en politisk bevægelse: OFFENTLIGHED! Trods den jødiske dominans af alle offentlige informationsmedier kan opvisningen af hagekors og nationalsocialister på offentlige gader ikke skjules eller ignoreres uden at afsløre spillet. De kan ganske vist undertrykke nyhederne.

Men så indser alt for mange mennesker deres pressemagt og censur. Og når den unge bevægelse er i stand til at fremtvinge offentliggørelse af sin eksistens på de gigantiske nationale tv-netværk, i magasiner, pressen osv. – tjener det som et klarsyn til de frustrerede millioner, der leder efter en sådan bevægelse. Det er kun sådan, at vi har været i stand til at kontakte tusindvis af mennesker over hele verden, som aldrig før har været i nogen "patriot"-garderobe, men som ikke kunne modstå det amerikanske nazistparti og Verdensunionen af

Machine Translated by Google

Nationalsocialister. [BEMÆRK: Kommandør Rockwell ændrede formelt navnet på sin organisation til NATIONALSOCIALIST WHITE PEOPLE'S PARTY under sin sidste nationale stabskonference i juni 1967.]

Hakekorset og Hitler er langt fra at være møllesten, men faktisk svaret på højrefløjens evige problem – penge!
Når man ikke har penge til papir, mødelokaler osv. – som vores side aldrig har – kan man gå ud på gaderne og marchere og uddele hjemmelavede løbesedler og strejkevagter – for ingenting. Jøderne går amok, angriber – og så har man fri adgang til jødisk tv, aviser, blade osv. til en værdi af millioner af dollars. Selvfølgelig kan man blive blodig og blive nødt til at sidde i fængsel et stykke tid for at komme sig. Men det er en lille pris at betale for de forbløffende resultater.

Udover den gratis omtale, der følger med den åbne operation som nazist, opdager du også, at selve den frækhed, der er i sagen, vil tiltrække de unge krigere, du har brug for, selvom de ikke ved noget og er ligeglade med branchens politik. De beundrer råt mod og dristighed. Senere, når de har lært fakta lidt bedre at kende, vil de kæmpe for idealer og den hvide mand. Men indtil da vil disse værdifulde beskyttere af din ytringsfrihed bare kæmpe for sjov.

Frem for alt vil hagekorset redde dig fra højrefløjens grundlæggende fejl – den søde fornuft vil forandre verden og redde os fra de jødiske tyranner.

Fornuften er stadig et spædbarn i menneskelige anliggender, en dyrebar og sjælden udvikling, der findes i de mutationsmæssige hjerner hos et uendeligt lille mindretal af homo sapiens. Og selv de få genier, der er i stand til at udøve ægte, uafhængig fornuft, er næsten fuldstændig ude af stand til at handle i overensstemmelse med denne fornufts påbud – hvilket er en af grundene til, at så mange af dem ender som fiaskoer i en verden, der ikke værdsætter dem eller deres fornuft.

Det er KRAFT, MAGT, STYRKE, der styrer verden, fra tidevandets ebbe og flod til din nabos beslutning om at tilslutte sig Rotary. Kun en ubetydelig gruppe særlinge ændrer mening som følge af at blive overbevist af et overlegent argument. De overvældende masser, inklusive massen af

Machine Translated by Google

Dagens "intellektuelle" ændrer kun mening for at INDREGNE sig. Med andre ord bøjer det store flertals sind ALTID for den stærkeste mening – den mening, der bringer belønninger og undgår straf.

Højrefløjen undersøger sine grunde, argumenter og fakta og finder dem sande og gode – som de end måtte være. De bliver derefter forargede over, at dovne naboer ikke kan se og værdsætte denne rigtighed, og smider dem højst sandsynligt ud af huset for at prædike "had". Men sådan er det kun. Dovne vil have den mening, der synes at vise mest styrke og VILJE TIL MAGT. De er fuldstændig, håbløst kvindelige i deres tilgang til fornuft og foretrækker altid, ALTID styrke frem for "rigtighed".

Når de siger "nej" til vores hagekors og nationalsocialisme, er de kun den evige kvinde, der siger "nej", men mener: "Hvis du accepterer mit nej, så er du en svækling og har ingen ret til mine tjenester. Lad os se, om du har manddommen og styrken til at FÅ mig til at sige ja!"

De hader os nu, fordi vi er svage og magtesløse. Al fornuft i verden vil aldrig få dem til at elske os eller vores ideer i NOGEN forklædning, uanset hvor meget vi prøver at forsøde dem, før vi KRÆVER DERES RESPEKT OG BEUNDRING FOR VORES VILJE, vores mod, vores styrke! Så dumme som de er, er deres instinkter til at lugte kraft og styrke stadig rene, og forsøget på at SNIGE nationalsocialistiske ideer i skikkelse af "patriotligaer" og andre flinke, trygge grupper frastøder dem meget korrekt som kujones og snigendes handlinger.

Til HELVEDE med de luskede, sikrere tilgange! De forfølger os lige så meget som den direkte, åbne tilgang, og de dømmer os til en elendig, snigende fiasko hver gang. Hvis vi skal være de sidste af de hvide mænd, der erobrede verden; hvis vi endelig skal overvældes af en flok rotter, lad os i det mindste se vores races død i øjnene, ligesom vores forfædre stod over for deres død – som MÆND.

Lad os ikke kravle ned blandt rotterne og tigge om nåde eller forsøge at snige os ud over dem og lade som om, vi selv er rotter!

Lad os stå på historiens skafot – hvis vi skal hænge, må vi – ligesom

Machine Translated by Google

Nürnbergs martyrer, høje og stolte! Er livet så sødt, er komfort så dyrebar og et arbejde i et jødisk tællehus så helligt, at vi er BANGE for at gribe ADOLF HITLERS mægtige hånd, der rækker ned til os fra vores glorværdige fortid? Igen, til
HELVEDE med snig og sikkerhed!

Det er en del af jøderne at være luskede og snedig. Vores folks genialitet har altid været glædesfyldt styrke, robust kraftfuldhed, direktehed, mandigt mod og flammende heltemod. Når jøderne med deres økonomiske terrorisme, fængsler, bøller og bødler skræmmer den hvide mand til at lægge sin knippel fra sig og provokerer ham til at forsøge at snige sig ud over jødisk tyranni, har jøderne fuldstændigt emasculeret den engang så stærke hvide mand og dømt ham til vanære og nederlag. Den hvide mand kan ALDRIG vinde ved at snige sig!

I den nordiske civilisations morgengry plejede laverestående racer at krympe sig i deres uhøflige hytter og bede: "Herre, frels os fra Nordens mænds raseri!" Det var DEN slags mand, der byggede den vestlige civilisation. Hvis civilisationen nu skal reddes fra sværmene af degenererede jøder, deres kannibaliske medskyldige og deres ubeskriveligt depraverede liberale venner, vil det være DEN slags mand, der redder den, ALDRIG sniger sig!

HVID MAND! Det samme jernblod fra dine mægtige forfædre flyder i dine årer! ADOLF HITLERS tårnhøje skikkelse rækker en kæmpe hånd ud for at løfte dig op til verdenserobrende MAGT! Du har krympet dig længe nok for pygmæer! REJS DIG NU! Trods rotterne og skadedyrene ved dine fødder! Lad dem mærke tåen og hælen på din støvle! Tramp dem ud!

Du har sovet. Når du rejser dig og står op, og masserne endnu engang ser, hvordan en MAGTSmand ser ud, vil de elske dig, som de nu forestiller sig, at de hader dig. Med nationalsocialismens gnist, ramt af Adolf Hitler, brændende i dit bryst, er du uovervindelig! IN HOC SIGNO VINCES! I hagekorsets tegn vil DU sejre!

Hold hænderne sammen med heltene i Amerika, Storbritannien, Island, Danmark og andre hvide lande, som har hejst det hellige hagekorsbanner og forsvaret det med deres blod. Det er steget fra

Machine Translated by Google

Berlins aske, og den skal aldrig blive revet ned igen. Stil dig sammen med os foran Adolf Hitlers og den verdenserobrende hvide races alter, og lov dit liv, ligesom vi har gjort, for at bringe den vestlige, hvide civilisations orden og retfærdighed endnu engang ind i verden.

Lad os endnu engang lære forræderne, rotterne og pygmæerne at krympe sig i skræk i deres hytter og bede: "Herre, frels os fra Nordens Mænds Raseri!"

Machine Translated by Google

for mine legionærer kapitel viii demokrati mod nationen

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

i parlamentet

Som følge af dette valg kom jeg ind i Folketinget; jeg var alene i midt i en fjendtlig verden. Jeg manglede erfaringen fra dette parlamentariske liv og talentet for demokratisk talekunst, som er fuld af tom, men pompøs, skinnende fraseologi, af spejlstudierede gestus og en stor dosis uforskammethed. De egenskaber, der hjælper en med at få succes, at stige, havde Gud ikke udstyret mig med – måske for at forhindre mig i at blive fristet til at klatre op ad den politiske rangstige.

I al den tid jeg sad i Parlamentet, overskred jeg aldrig lovene om anstændighed og respekt for dem, der var ældre end mig selv, selv om de var min største fjende. Jeg havde ikke latterliggjort, bandet ad, grinet ad, eller fornærmede nogen, hvilket betød, at jeg ikke kunne blive en del af det liv. Jeg forblev isoleret, ikke kun fordi jeg var én mod de andre, men fuldstændig isoleret fra den slags liv.
En aften, ret sent, da forhandlingerne var ved at være slut, og bænkene var næsten tomme, fik jeg ordet. Jeg forsøgte at vise, at vores land var blevet invaderet af jødedommen; at hvor invasionen er størst, er menneskelig elendighed mest skræmmende: i Mammuresi varslede begyndelsen på den jødiske eksistens på vores jord rumænernes død; at efterhånden som deres antal steg, ville vi dø; at lederne af den rumænske nation, mændene i demokratiets og de politiske partiers århundrede, endelig har forrådt deres folk i denne kamp ved at placere

sig til tjeneste for store nationale eller internationale finanser.
Jeg viste, at i Marmorosch Blank Banks portefølje, den jødiske rede af sammensværgelse og korruption, findes en lang række politikere, som denne bank "lånte" penge til; hr. Brandsch, Understatssekretær 1 1 1.000 lei; Banca Taraneasca fra Mr. Davilia, 4.677.000 lei; hr. lunian 407.000 lei; hr. Madgearu 401.000 lei; hr. Filipescu 1.265.000 lei; hr. Raducanu 3.450.000 lei; Raducanu Bank 10.000.000 lei; Mr. Pangal (lederen af det skotske murværk i Rumænien) 3.800.000 lei; Hr.
Titulescu 19.000.000 lei - alle sammen ledere i rumænsk offentlighed

Machine Translated by Google

liv. 'Ud over disse er der andre, rigtig mange, men jeg kunne ikke få fat i listen over dem. Nogen afbrød mig og sagde:

"Det er lånte penge, de vil blive tilbagebetalt."

Jeg svarede: "Om dette vil blive tilbagebetalt eller ej, ved jeg ikke." Men jeg siger jer én ting: Når nogen låner penge fra en sådan finansiel kilde, er han forpligtet, når han kommer til

magt, for at tilfredsstille den, eller selv hvis han ikke er ved magten, for at støtte den, men under alle omstændigheder ikke for at afsløre den, når den burde afsløres."

Jeg læste derefter en liste, hvorfra jeg, uden at benægte det, viste, hvordan den rumænske stat siden krigen var blevet bedraget for omkring 50 milliarder lei under demokratiet, den mest ærede og mest perfekte regeringsform, hvor "folket af folket" var! "Demokratiets" ledelse havde den grundlæggende idé om permanent "kontrol" over folket, hvor folket, den store kontrollør, i løbet af 15 års regeringstid var blevet frarøvet den fantastiske sum af 50 milliarder lei. Derefter fremsatte jeg adskillige kritiske observationer vedrørende demokratiet.

Til sidst stillede jeg syv krav:

1. Vi kræver indførelse af dødsstraf for bedrageriske manipulatorer af offentlige midler. På dette tidspunkt blev jeg afbrudt af hr. Ispir, professor ved Det Teologiske Fakultet: "Hr. Codreanu, De kalder Dem kristen, en formidler af kristne idealer. Jeg minder Dem om, at den idé, De netop har fremsat, er antikristen." Jeg svarede: "Professor, når det gælder valget mellem mit lands død og tyvens død, foretrækker jeg tyvens død, og jeg tror, jeg er en bedre kristen, hvis jeg ikke tillader tyven at ødelægge mit land og ødelægge det."

2. Vi kræver undersøgelse og konfiskation af formuen af dem, der har forblødet vores stakkels land.

3. Vi kræver, at alle politikere, der kan bevises skyldige i at have arbejdet imod vores lands interesser ved at støtte lyssky private spekulationer eller på anden måde, bringes for retten.

retfærdighed.

4. Vi kræver, at politikere i fremtiden udelukkes fra bestyrelser i de forskellige banker og finansinstitutter

Machine Translated by Google

virksomheder.

5. Vi kræver udvisning af de horder af ubarmhjertige udbyttere, der er kommet her for at dræne rigdommene fra vores jord og udnytte vores hænders værk.

6. Vi kræver, at Rumæniens territorium erklæres for den rumænske nations umistelige og uoprettelige ejendom.

7. Vi kræver, at alle kampagneagenter sendes på arbejde, og at der oprettes én kommando, som vil inspirere hele den rumænske nation med ét slag og ét sind.

Dette var de første forsøg på offentligt at formulere adskillige politiske tiltag, som jeg anså for at være yderst presserende. De var ikke resultatet af langvarig tænkning eller ideologisk søgen, men resultatet af øjeblikkelige refleksioner over, hvad det rumænske folk havde brug for dengang, uden forsinkelse.

Seks måneder senere dukkede adskillige ret populære bevægelser op, som havde mine tre indledende punkter i deres program:

1. Dødsstraf,

2. Undersøgelsen af rigdom, og

3. Forhindringen af politikere i at komme i bestyrelser – hvilket betød, at andre også anså dem for at være nødvendige.

Flere observationer vedrørende demokrati

Jeg ønsker på de følgende sider at præsentere adskillige konklusioner af mine daglige erfaringer på en sådan måde, at de kan forstås af enhver ung legionær eller arbejder. Vi lever i tøj, demokratiets former. Er de, mon jeg, gode? Vi ved det ikke endnu. Men én ting ser vi: vi ved præcis, at en del af de større og mere civiliserede europæiske nationer blev kasseret

Machine Translated by Google

dette tøj og tog noget nyt på. Tog de det af, fordi det var godt? Andre nationer gør også store anstrengelser for at aflægge det og forandre det. Hvorfor? Kunne det være, at alle nationer
blev vanvittig? At kun rumænske politikere forblev de klogeste mænd i hele verden? Det lader til, at jeg ikke helt kan tro det.
De, der ændrede dem, eller som ønsker at gøre det, har helt sikkert deres egne grunde.

Men hvorfor skulle vi bekymre os om andres grunde? Lad os hellere bekymre os om de grunde, der ville få os rumænere til at aflægge demokratiets klæder.

Hvis vi ikke har nogen grund til at kassere dem, hvis de er passende for os, så bør vi beholde dem, selvom hele Europa skulle kassere dem. De er dog heller ikke gode for os, fordi:

1. Demokrati bryder det rumænske folks enhed, splitter det i partier, opildner det og gør det dermed splittet, og udsætter det for at stå over for den jødiske magts forenede blok i et vanskeligt øjeblik i dets historie. Alene dette argument er så alvorligt for vores eksistens, at det ville være tilstrækkelig grund til at udskifte dette demokrati med hvad som helst, der kunne garantere vores enhed: nemlig vores liv; for vores splittelse betyder død.

2. Demokrati forvandler millioner af jøder til rumænske borgere ved at gøre dem ligeværdige med rumænere og give dem lige rettigheder i staten. Lighed? På hvilket grundlag? Vi har levet her i tusinder af år; med ploven og med våbnet; med vores arbejde og vores blod. Hvorfor skulle vi være ligeværdige med dem, der knap nok har været her i 100, 10 eller 5 år? Når man ser på...

fortiden, det var os, der skabte denne stat. Når man ser på fremtiden, er det vi rumænere, der bærer hele det historiske ansvar for Storrumæniens eksistens; de har intet. Hvordan kunne jøder være
gjort ansvarlig før historien for den rumænske stats forsvinden? Kort sagt: de har hverken lighed i det arbejde, den ofring og de kampe, der skabte staten, eller lighed mellem
ansvar for sin fremtid. Lighed? Ifølge en gammel maksime betyder lighed at behandle ulige ting ulige. På hvilket grundlag kræver jøderne ligebehandling, politiske rettigheder
lige så gode som rumænernes?

Machine Translated by Google

3. Demokratiet er ude af stand til kontinuitet i indsatsen. Opdelt i partier, der regerer i et, to eller tre år, er det ude af stand til
udtænke og gennemføre en langsigtet plan. Én part ugyldiggør en andens planer og indsats. Hvad der blev udtænkt og bygget af én i dag, rives ned af en anden. I et land med behov for opbygning, hvis historiske øjeblik er netop denne opbygning, udgør denne demokratiske ulempe en trussel. Det er som om ejerne på en gård ville skifte årligt, hver med forskellige planer, der afskaffede det, forgængerne gjorde, deres arbejde kun for at blive afskaffet af den næste ejer, der kommer.

i morgen.

4. Demokrati gør det umuligt for politikeren at gøre sin pligt over for sin nation. En politiker med den største velvilje bliver i et demokrati sine tilhængeres slave; han tilfredsstiller enten deres
personlige lyster, eller de ødelægger hans opbakning. Politikeren lever under valgmandens tyranni og permanente trussel. Han er placeret i den position, hvor han skal vælge enten at give afkald på sit livs arbejde eller at tilfredsstille sine støtter. Og så tilfredsstiller politikeren deres lyster; ikke af sin egen lomme, men af landets. Han skaber job, stillinger, missioner, kommissioner, sinekurer, alt sammen tynger det nationale budget, som i stigende grad tynger folkets stadigt mere bøjede rygge.

5. Demokrati er ude af stand til at udøve autoritet. Det mangler sanktionskraft. Et parti anvender ikke sanktioner mod dem, der oplever skandaløse forretningsaftaler i millionklassen, tyveri eller underslæb, af frygt for at miste sine støtter; det anvender heller ikke sanktioner mod politiske modstandere, så de ikke afslører dets egne lyssky aftaler og ukorrekte handlinger.

6. Demokratiet er i den store finanssektors tjeneste. På grund af det dyre system og konkurrencen mellem forskellige grupper har demokratiet brug for mange penge. Som en naturlig konsekvens har det
bliver slave af den store jødiske internationale finans, som undertrykker den gennem subventioner. På denne måde gives et folks skæbne i hænderne på en kaste af bankfolk.

Machine Translated by Google

VALG, UDVÆLGELSE, ARVELIGHED

Et folk ledes ikke efter sin egen vilje: den demokratiske formel; og heller ikke efter ét individs vilje: den diktatoriske formel.

Men ifølge love. Jeg taler ikke her om menneskeskabte love.
Der er normer, naturlige livslove; og der er normer, naturlige dødslove. Livslove og dødslove. En nation er på vej mod liv eller død alt efter dens respekt for den ene eller den anden af disse love.

Der er stadig ét spørgsmål, der skal besvares: Hvem i en nation kan forstå eller kende disse normer intuitivt? Folket? Mængden? Hvis dette var tilfældet, mener jeg, at der er for meget
forventet. Masser forstår ikke meget enklere love. Disse skal forklares for dem ved gentagen insisteren for at blive forstået – ja, endda ved straf om nødvendigt.

Her er et par eksempler på love, der er bydende nødvendige for folkets liv, som mange kun med vanskelighed forstår: at i tilfælde af smitsom sygdom skal de syge
isoleret, og en generel desinfektion er nødvendig; at sollys skal trænge ind i hjemmene, derfor bør et hus have store vinduer; at hvis kvæg fodres og passes bedre, giver de mere til menneskets
ernæring osv. Hvis mængden ikke forstår eller kun med vanskelighed forstår adskillige love, der er umiddelbart nødvendige for dens liv, hvordan kan nogen så forestille sig, at den, som i en
demokratiet skal ledes gennem sig selv kunne forstå de vanskeligste naturlove; eller at det intuitivt ville kende de mest subtile og umærkelige normer for menneskelig lederskab, normer der
projekt ud over sig selv, dets liv, dets livsfornødenheder, eller som ikke gælder direkte for det, men for en mere overordnet enhed, nationen?

For at lave brød, sko, plove, drive landbrug, køre sporvogn, skal man være specialiseret, er der ikke behov for specialisering, når

Machine Translated by Google

Det gælder det mest krævende lederskab, nemlig en nations lederskab. Skal man ikke besidde visse kvaliteter?

Konklusionen: et folk er ikke i stand til at regere sig selv. Det bør styres af sin elite. Nemlig gennem den kategori af mænd, der er født i dets favn, og som besidder visse evner og
specialiteter. Ligesom bierne opfostrer deres "dronning", skal et folk opfostre sin elite. Mængden appellerer ligeledes i sine behov til sin elite, statens vise.

Hvem vælger denne elite – mængden? Der kan findes støtter til enhver "ide" eller stemmer til enhver, der stiller op til et offentligt embede. Men dette afhænger ikke af folkets forståelse af disse "ideer", "love" eller "kandidater", men af noget helt andet: af enkeltpersoners dygtighed til at vinde mængdens velvilje. Der er intet mere lunefuldt og ustabilt i

meninger end mængden. Siden krigen var denne mængde til gengæld averescan, liberal, nationalistisk, nationalistisk-bonde, iorgan osv., der hyldede hver enkelt, kun for at spytte på hver enkelt et år senere og dermed erkende sin egen fejl, desorientering og ude af stand til at fungere. Dens kriterium for udvælgelse er: "Lad os prøve nogle andre." Således sker udvælgelsen ikke efter dømmekraft og viden, men tilfældigt og i tillid til held.

Her er to modsatrettede ideer, den ene indeholder sandhed, den anden løgnen. Sandheden – hvoraf der kun kan være én – søges. Spørgsmålet sættes til afstemning. Den ene idé får 10.000 stemmer, den anden 10.050. Er
Er det muligt, at 50 stemmer mere eller mindre afgør eller benægter sandheden? Sandheden afhænger hverken af flertal eller mindretal; den har sine egne love og det lykkes, som det er set, mod alle flertal, selvom de er knusende.

At finde sandheden kan ikke betros flertal, ligesom Pythagoras' læresætning i geometri ikke kan forelægges for folkemængdens afstemning for at afgøre eller benægte dens gyldighed; eller blot som en kemiker
fremstilling af ammoniak kræver ikke, at skarer af mennesker stemmer om mængderne af kvælstof og brint; eller som en agronom, der har studeret landbrug og dets love i årevis, ikke behøver at henvende sig til en
en mængde, der forsøger at overbevise sig selv om deres gyldighed ved deres stemme.

Kan folket vælge sin elite? Hvorfor kan soldaterne så ikke

Machine Translated by Google

vælge den bedste general? For at kunne vælge, skal denne kollektive jury vide meget godt:

a) Lovene for strategi, taktik, organisation osv. og

b) I hvilken grad den pågældende person gennem evner og viden overholder disse love.

Ingen kan vælge klogt uden denne viden. Hvis mængden ønsker at vælge sin elite, må den nødvendigvis kende den nationale organismes lederskabslove og i hvilken grad kandidater til dette lederskab i kvalifikationer og viden overholder disse love. Imidlertid kan mængden hverken kende disse love eller kandidaterne. Derfor mener vi, at den førende elite i en ...

Et land kan ikke vælges af mængden. At forsøge at udvælge denne elite er som at bestemme ved flertalsafstemning, hvem et lands digtere, forfattere, mekanikere, flyvere eller atleter bør være.

Således begår demokrati, baseret på valgprincippet, hvor selve eliten vælges, en fundamental fejl, hvorfra hele den tilstand af uretfærdighed, uorden og elendighed i vores landsbyer udvikler sig. Vi berører her et vigtigt punkt; fordi det er fra denne fejl i den demokratiske opfattelse, at vi kunne sige, at alle de andre fejl stammer.

Når masserne kaldes til at vælge deres elite, er de ikke blot ude af stand til at opdage og vælge én, men vælger desuden, med få undtagelser, den værste inden for en nation.

Demokrati fjerner ikke blot den nationale elite, men erstatter den også med de værste i en nation. Demokrati vælger mænd, der er fuldstændig skrupleløse og uden moral; dem, der vil betale.

bedre, altså dem med en højere korruptionsmagt; tryllekunstnere, charlatanere, demagoger, som vil udmærke sig inden for deres felt under valgkampen. Adskillige gode mænd ville kunne slippe igennem iblandt dem, selv politikere af god tro. Men de ville være slaver af førstnævnte.

En nations virkelige elite ville blive besejret, fjernet, fordi den ville nægte at konkurrere på det grundlag; den ville trække sig tilbage og forblive skjult. Derfor de fatale konsekvenser for staten. Når en stat ledes af en såkaldt "elite" bestående af de værste, mest korrupte og mest usunde, den har, er det så ikke tilladt en person at spørge, hvorfor

Machine Translated by Google

Er staten på vej mod undergang?

Her er så årsagen til alle andre onder ... umoral, korruption og begær i hele landet; tyveri og plyndring af statens rigdomme; blodig udnyttelse af folket; fattigdom og elendighed i dens områder; mangel på pligtfølelse i alle funktioner; uorden og disorganisering i staten; invasion fra alle retninger af udlændinge med penge, der kommer for at købe konkursramte butikker, hvis varer sælges for en hulepenge. Landet bortauktioneres.

"Hvem betaler mest?" I sidste ende er det her, demokratiet vil føre os hen.

I Rumænien, især siden krigen, har demokratiet gennem dette valgsystem skabt en "national elite" af romersk-jøder, der ikke er baseret på mod, fædrelandskærlighed eller ...
offer, men på forræderi mod landet, tilfredsstillelse af personlige interesser, bestikkelse, handel med indflydelse, berigelse gennem udnyttelse og underslæb, tyveri, fejhed og intriger for at nedkæmpe enhver modstander.

Denne "nationale elite", hvis den fortsætter med at lede dette land, vil medføre ødelæggelse af den rumænske stat. Derfor er det problem, som det rumænske folk står over for i dag, og som alle andre er afhængige af, i sidste ende at erstatte denne falske elite med en ægte national elite baseret på dyd, kærlighed og offer for landet, retfærdighed og kærlighed til folket, ærlighed, arbejde, orden,
disciplin, ærlig omgang og ære.

Hvem skal foretage denne udskiftning? Hvem skal sætte denne virkelige elite i dens lederskabsposition? Jeg svarer: alle undtagen mængden. Jeg anerkender ethvert system undtagen "demokrati", som jeg ser dræbe det rumænske folk.

Den nye rumænske elite, såvel som enhver anden elite i verden, skal være baseret på princippet om social selektion. Med andre ord, en kategori af mennesker udstyret med bestemte kvaliteter, som de derefter dyrke, er naturligt udvalgt fra nationens krop, nemlig fra den store sunde masse af bønder og arbejdere, som er permanent bundet til jorden og landet. Denne kategori af mennesker bliver den nationale elite, der er beregnet til at lede vores nation.

Machine Translated by Google

Hvornår kan en folkemængde konsulteres, og hvornår skal den konsulteres? Den bør konsulteres før de store beslutninger, der påvirker dens fremtid, for at kunne sige sit ord, uanset om den kan eller ikke kan, om den er åndeligt forberedt eller ej til at følge en bestemt vej. Den bør konsulteres om sager, der påvirker dens skæbne. Det er det, der menes med konsultation af folket; det betyder ikke valget af en ...
elite af folket.

Men jeg gentager mit spørgsmål: "Hvem angiver alles plads inden for en elite, og hvem vurderer alle? Hvem fastlægger udvælgelsen og indvier medlemmerne af den nye elite?" Jeg svarer: "Den tidligere elite."

Sidstnævnte hverken vælger eller navngiver, men indvier hver enkelt på den plads, som han har ophøjet sig til gennem sin evne og moralske værdi. Indvielsen foretages af elitens leder i samråd.
med sin elite. Således skal en national elite sørge for, at den efterlader en arvelig elite til at indtage dens plads, en elite der dog ikke er baseret på arvelighedsprincippet, men kun på princippet om social udvælgelse anvendt med den største strenghed. Arvelighedsprincippet er ikke tilstrækkeligt i sig selv. Ifølge princippet om social udvælgelse, der konstant fornyes af elementer indefra nationens dybder,
en elite holder sig altid energisk. Den største historiske fejltagelse har været, at hvor en elite blev skabt på baggrund af udvælgelsesprincippet, men dagen efter droppede det selve princippet, der havde givet det liv, og erstattede det med arvelighedsprincippet, hvorved det uretfærdige og fordømte system af privilegier gennem fødsel blev indviet. Det var som en protest mod denne fejltagelse; for fjernelsen af en degenereret elite; og for afskaffelsen af privilegier gennem fødsel, at demokratiet blev født. Opgivelsen af udvælgelsesprincippet førte til en falsk og degenereret elite, som igen førte til demokratiets afvigelse.

Udvælgelsesprincippet fjerner både udvælgelsesprincippet og arveprincippet. De ophæver hinanden. Der er en konflikt mellem dem; for enten er der et udvælgelsesprincip
og i så fald spiller mængdens mening og stemme ingen rolle, eller sidstnævnte stemmer på bestemte kandidater, og i så fald fungerer udvælgelsen ikke længere.

Machine Translated by Google

Ligeledes, hvis princippet om social selektion anvendes, spiller arvelighed ingen rolle. Disse to principper kan ikke gå hånd i hånd, medmindre arvingen overholder selektionens love.

Og hvis en nation ikke har nogen reel elite – en første til at udpege den anden? Så svarer jeg med en enkelt sætning, der indeholder en uomtvistelig sandhed: i så fald fødes den virkelige elite ud af en krig med den degenererede elite, den falske. Og det, også på grundlag af udvælgelsens princip.

Kort sagt er elites rolle:

a) At lede en nation i overensstemmelse med et folks livslove.

b) At efterlade en arvende elite, der ikke er baseret på arvelighed, men på udvælgelse, fordi kun en elite kender livets love og kan bedømme, i hvilken grad folk tilpasser sig ved
evner og viden om disse love. Det er som en gartner, der dyrker sin have og sørger for, at han, før han dør, har en arving, en erstatning, for kun han kan sige, hvem blandt dem
Det er bedst at arbejde sammen med ham for at tage hans plads og fortsætte hans arbejde.

Hvad skal en elite være grundlagt på?

a) Sjælens renhed.

b) Arbejdsevne og kreativitet.

c) Tapperhed.

d) Hårdt liv og permanent krig mod de vanskeligheder, som nationen står over for,

e) Fattigdom, nemlig frivillig afståelse fra at opbygge en formue.

f) Tro på Gud.

g) Kærlighed.

Jeg er blevet spurgt, om vores aktivitet indtil videre har fulgt de samme retningslinjer som den kristne kirkes. Jeg svarer: Vi skelner meget mellem den linje, vi følger, og den, som
Kristen kirke. Kirken hersker over os fra det høje. Den når perfektion og det sublime. Vi kan ikke sænke dette plan for at forklare vores handlinger.

Vi, gennem vores handlinger, gennem alle vores handlinger og tanker, tenderer mod denne linje og løfter os selv op mod den lige så meget som vægten af vores kødelige synder og vores fald gennem arvesynden.

Machine Translated by Google

tillader det. Det er endnu uvist, hvor meget vi kan hæve os selv mod denne linje gennem vores verdslige indsats.

Individuelt, NATIONALT KOLLEKTIVITET, NATION

"Menneskerettigheder" er ikke kun begrænset af andre menneskers rettigheder, men også af andre rettigheder. Der er tre forskellige enheder:

1. Individet.
2. Den nuværende nationale kollektivitet, det vil sige summen af alle individer i den samme nation, der lever i en stat på et givet tidspunkt.
3. Nationen, den historiske enhed hvis liv strækker sig over århundreder, med rødder dybt forankret i tidens tåger og med en uendelig fremtid.

En ny stor fejltagelse i demokratiet baseret på "menneskerettigheder" er den, at man kun anerkender og viser interesse for én af disse tre enheder, individet; den anden ignorerer eller latterliggør den, og benægter det tredje.

De har alle deres rettigheder og deres pligter, retten til at leve og pligten til ikke at krænke de to andres ret til liv.
Demokratiet sikrer kun individets rettigheder.
Derfor er vi i demokratiet vidne til en formidabel omvæltning. Individet tror, at han med sine ubegrænsede rettigheder kan krænke hele kollektivets rettigheder, som han tror, han kan undertrykke.
og røve; derfor er man i demokratiet vidne til denne sønderrivende scene, dette anarki, hvor individet ikke anerkender noget ud over sin personlige interesse.

Til gengæld udviser det nationale kollektiv en permanent tendens til at ofre fremtiden – nationens rettigheder – for sine nuværende interesser. Det er derfor, vi er vidne til den ubarmhjertige udnyttelse og fremmedgørelsen af vores skove, miner, oliereserver, idet vi glemmer, at der er hundredvis af rumænske generationer, vores børnebørn, der kommer efter os, som ligeledes forventer at leve og fortsætte livet

Machine Translated by Google

vores nation. Denne omvæltning, dette brud på forholdet, som demokratiet har forårsaget, udgør et sandt anarki, en forstyrrelse af den naturlige orden og er en af hovedårsagerne til den uro, der præger dagens samfund.

Harmoni kan kun genoprettes ved genoprettelse af den naturlige orden. Individet skal underordnes den overordnede enhed, det nationale kollektiv, som igen skal underordnes nationen. "Menneskerettigheder" er ikke længere ubegrænsede, men begrænsede af det nationale kollektivs rettigheder, som igen er begrænset af nationens.

Endelig ser det ud til, at i et demokrati lever i det mindste individet, der nyder så mange rettigheder, et vidunderligt liv. Men i virkeligheden, og dette er demokratiets ultimative tragedie, har individet ingen ret, for hvor er forsamlingsfriheden i vores land, skrivefriheden, samvittighedsfriheden? Individet lever under terror, belejringstilstand, censur; tusindvis af mennesker er
arresteret, nogle dræbt for deres tro, som under de mest tyranniske ledere. Hvor er "den suveræne mængdes ret" til at bestemme sin skæbne, når møder er forbudt, og når tusindvis af mennesker forhindres i at stemme, mishandles, trues med døden, dræbes? Du vil sige: "Ja, men disse mennesker vil ændre forfatningen, begrænse vores friheder, indsætte en anden regeringsform!"

Jeg spørger: "Kan demokratiet hævde, at et folk ikke er frit til at bestemme sin egen skæbne, til at ændre sin forfatning, sin regeringsform, som det vil; til at leve med større eller færre friheder, som det vælger?"

Dette er den ultimative tragedie.

I virkeligheden har mennesket ingen rettigheder i et demokrati. Han mistede dem ikke til gavn for hverken det nationale kollektiv eller nationen, men til fordel for en politisk-finansiel kaste af bankfolk og valgagenter. Endelig den sidste velgørenhed til individet. Frimurerdemokrati gennem en uovertruffen perfiditet forklæder sig som en apostel for fred på denne jord, samtidig med at det proklamerer krig mellem mennesket og Gud.

Fred mellem mennesker og krig mod Gud.

Forræderiet består i at bruge vor Frelsers ord "Fred

Machine Translated by Google

blandt mennesker" for at forvandle sig til en apostel for "Fred", mens de fordømmer Ham og fremstiller Ham som menneskehedens fjende. Og yderligere består denne forræderi også i, at de foregiver at ville redde menneskers liv, mens de i virkeligheden fører dem til deres død; de foregiver at redde deres liv fra krig og fordømmer dem – djævelsk – til evig fordømmelse.

Nationen

Når vi siger den rumænske nation, mener vi ikke kun alle rumænere, der bor i det samme territorium, deler den samme fortid og den samme fremtid, den samme påklædning, men alle rumænere, levende og døde, som har boet på dette land siden historiens begyndelse og vil bo her også i fremtiden.

Nationen omfatter:

1. Alle rumænere, der er i live i øjeblikket.
2. Alle vore dødes sjæle og vore forfædres grave.
3. Alle dem, der vil blive født som rumænere. Et folk bliver bevidst om sig selv, når det opnår bevidsthed om denne helhed, ikke kun om sine egne mål.

Nationen besidder:

1. En fysisk, biologisk arv – hendes kød og blod.
2. En materiel arv – hendes lands jordbund og dets rigdomme.
3. En åndelig arv, som indeholder:

a) Hendes opfattelse af Gud, verden og livet. Dette begreb danner et domæne, en åndelig egenskab. Grænserne for dette domæne bestemmes af de horisonter, som lysstyrken i hendes begreb rækker ud imod. når frem. Der findes et land med nationalånd, et land med visioner opnået ved åbenbaring eller ved egne anstrengelser.

b) Hendes ære, som skinner i den udstrækning, nationen gennem sin historie har tilpasset sig de normer, der stammer fra dens opfattelse af Gud, verden og livet.

c) Hendes kultur, udbyttet af hendes eksistens som følge af hendes egne bestræbelser inden for kunstens og tankens område. Denne kultur er ikke international, den er udtryk for national genialitet, for blodet.

Machine Translated by Google

Kultur er international, så langt dens lysstyrke rækker, men national i sin oprindelse. Nogen lavede en smuk sammenligning: både brød og hvede kan være internationale som forbrugsvarer, men
de bærer overalt præget af den jord, hvori de voksede.
Hver af disse tre arvestykker har sin betydning. Et folk skal forsvare alle tre. Det vigtigste er dog dets åndelige
arv, for kun den bærer evighedens præg, kun den består gennem alle århundreder.

De gamle grækere huskes ikke på grund af deres fysik – intet andet end aske er tilbage af den, og heller ikke deres materielle rigdomme, hvis de havde haft nogen, men på grund af deres kultur.

Et folk lever i evigheden gennem sit livssyn, sit æresbegreb og sin kultur. Derfor skal nationens ledere ræsonnere og handle, ikke blot i overensstemmelse med folkets fysiske eller materielle interesser, men også under hensyntagen til dets historiske ære, dets evige interesser. Med andre ord, ikke brød, men ære for enhver pris.

NATIONENS ENDELIGE MÅL

Er det liv?

Hvis det er liv, så er de midler, folk bruger til at sikre liv, ikke noget; selv det værste er godt.

Derfor må spørgsmålet rejses. Hvilke principper styrer nationer i deres forhold til andre nationer? Skal de lade sig lede af det dyriske instinkt, tigeren i dem, ligesom fisk opfører sig i havet eller dyr i skoven?

Det endelige mål er ikke liv, men opstandelse. Folkenes opstandelse i Frelseren Jesu Kristi navn. Skabelse, kultur er blot et middel, ikke et formål, som man har troet, til at opnå
denne opstandelse. Det er frugten af det talent, Gud plantede i vores folk, som vi skal stå til regnskab for. Der vil komme en tid, hvor alle jordens folk skal opstå, med alle deres døde

Machine Translated by Google

og alle deres konger og kejsere, hvert folk har sin plads foran Guds trone. Dette sidste øjeblik, "opstandelsen fra de døde", er det ædleste og mest ophøjede, som et folk kan rejse sig imod.

Nationen er således en enhed, der forlænger sin eksistens selv hinsides denne jord. Folk er virkeligheder selv i underverdenen, ikke kun i denne.

Sankt Johannes fortæller, hvad han så hinsides jorden, og siger:

"Og byen har ikke brug for sol eller måne til at skinne i den; for Guds herlighed har oplyst den, og Lammet er dens lampe. Og folkeslagene skal vandre i dens lys, og jordens konger skal bringe deres herlighed og ære ind i den."1

Og atter: "Hvem skal ikke frygte dig, Herre, og prise dit navn? For du alene er hellig; alle folkeslag skal komme og tilbede for dit åsyn, fordi dine domme er åbenbare."2

Til os rumænere, til vores folk, ligesom til ethvert andet folk i verden, har Gud givet en mission, en historisk skæbne. Den første lov, en person skal følge, er at gå denne skæbnes vej og fuldføre sin betroede mission. Vores folk har aldrig nedlagt sine våben eller svigtet sin mission, uanset hvor vanskelig eller langvarig dets Golgatavej har været. Selv nu dukker der forhindringer op som bjerge foran os. Skal vi være, mon jeg, den svage og kujonagtige generation, der under pres fra truslerne lader den rumænske skæbnes linje falde fra os og opgiver vores mission som et folk i denne verden?

MONARKI OG MONARKIETS LOV

1 (Apokalypsen, 21, 23-24).

2 (Apokalypsen 15,4).

Machine Translated by Google

I spidsen for folkeslagene, over eliten, finder man monarkiet.
Jeg afviser republikken.

Man har mødt nogle monarker, der var gode, nogle meget gode, andre svage eller onde. Nogle nød ære og deres folks kærlighed til livets ende, andre blev halshugget. Derfor,
Ikke alle monarker var gode. Monarkiet i sig selv har dog altid været godt. Man må ikke forveksle mennesket med institutionen og drage falske konklusioner.

Der kan være dårlige præster; men kan vi på grund af dette konkludere,
at Kirken skal afskaffes og Gud stenes til døde?

Der findes ganske vist svage og dårlige monarker, men vi kan ikke give afkald på monarkiet på grund af dette. Inden for landbruget følger af og til et dårligt år efter et godt, eller et godt og to dårlige; alligevel faldt det ingen i verden ind at holde op med at dyrke landbrug.

Gør en monark, som han vil, hvad enten han er stor eller lille, god eller ond?

En monark gør ikke, hvad han vil. Han er lille, når han gør, hvad han vil, og stor, når han gør, hvad han skal. Til hver
Nationen Gud har fastlagt en skæbnelinje. En monark er stor og god, når han holder sig til den linje; han er lille eller ond, i det omfang han afviger fra denne skæbnelinje eller modsætter sig den. Dette er altså monarkiets lov. Der er også andre linjer, der kan friste en monark: linjen for personlige interesser eller en klasse af menneskers eller gruppers interesser; linjen for fremmede interesser (indenlandske eller udenlandske).
Han skal undgå alle disse linjer og følge sit folks. Stefan
Den Store har skinnet i historien i 500 år, og rumænerne husker ham, fordi han identificerede sig perfekt med sit folks skæbne. Kong Ferdinand, trods pres fra udefrakommende interesser og påvirkninger, stillede sig på linjen for nationens skæbne; han led med hende, ofrede side om side med hende og vandt med hende. Det er i kraft af dette, at han er stor og

udødelig.

Machine Translated by Google

SLAGET VED TUTOVA, 17. APRIL 1932

Kun fire måneder var gået siden valget i Neamt, og den unge legionærhær gik i gang med et nyt slag. I begyndelsen af januar 1932 blev en kongresmandsplads erklæret ledig i Tutova. [Bemærk: Tutova amt med Barlad som amtssæde.]

Jeg havde overvejet situationen. Ved det forrige folketingsvalg fik vi kun 500 stemmer der. Amtet var svagt; men det blev støttet af de stærkere amter Covurlui, Cahul og Tecuci, så vi nemt kunne få legionærer ind.

Det forekom mig, at vi muligvis kunne vinde, jeg tænkte på den effekt et ekko af en ny sejr ville have. To sejre i træk for den yngste generation mod alle politiske partier ville have øget dens prestige betydeligt i landets øjne. Jeg besluttede, at min far skulle stille op, da han var yderst nødvendig for mig i bevægelsen, både i Parlamentet og uden for det for organisering og propaganda. Valget var blevet fastsat til den 17. marts. Den 9. januar sendte jeg et valgprogram ud til hele amtet. Min far ankom med et første valghold den 10. januar. Derefter kom holdene fra Iaÿi, Tecuci, Beresti og Cahul.

I løbet af de første tre uger havde de små legionærstyrkers hurtighed og mod sat gang i en strøm af sympati til vores fordel i hele amtet. I en hård vinter med kraftig sne og koldt vejr kunne de politiske partier ikke gå ud. De ventede på bedre vejr. Men i løbet af denne tid, over bakker, gennem taljedyb sne, gennem snestorme, rejste legionærerne fra landsby til landsby.

Omkring begyndelsen af februar blev kampen mod fjenden vanskeligere. En koalition af liberale, nationalbønder, lupister [Bemærk: Dr. Lupus partimedlemmer] og cuzister stod over for os med

Machine Translated by Google

en vildskab, vi aldrig havde mødt før. Regeringen tyede til ægte terroristiske foranstaltninger, og den jødiske presse angreb os voldsomt.

Jeg følte behov for nye forstærkninger, så jeg sendte de sidste reserver fra Iaÿi, anført af Totu. Jeg havde ingen andre undtagen i Bukarest, og disse kunne ikke skaffes på grund af manglende midler. Så jeg indkaldte en legionærernes møde og foreslog et heroisk skridt: at de skulle begynde til fods fra Bukarest til Bariad, en afstand på næsten 320 kilometer, og forklare dem, at denne march ville betyde mere for vores sejr end 100.000 manifester. Alene det ville udgøre en stor heroisk tale rettet af legionærer til rumænerne i Tutova.

Legionærerne modtog mit forslag med entusiasme. En uge senere forlod et hold på omkring 25, anført af Stelescu, Caratanase og Doru Belimace, Bukarest til fods med kurs mod Tutova. Efter en ti dages march gennem stormvejr ankom de til Bariad, hvor de blev varmt modtaget af hele befolkningen. Men forfølgelsen var eskaleret til en nervepirrende spænding. Hr.

Argetoianu, indenrigsminister, sendte gendarmerne oberst, Ignat, ud med store styrker og gav ordre til at føre legionærerne ud af Tutova amt på bårer. Det var umuligt for små hold at rykke yderligere frem. Så jeg dannede to stærke hold under kommando af Victor Silaghi og Stelescu, som, støttende hinanden, skulle rykke frem ad Puesti-Dragomiresti-linjen og støtte min far. Jeg sendte et andet mindre hold i retning af Bacani. Disse to var de eneste to ruter, der forblev uopdagede. De udgjorde den nordøstlige halvdel af amtet.

Den anden halvdel, syd, var blevet tilstrækkeligt bearbejdet af min far, hr. D. Popescu, amtslederen, Victor Silaghi, Teodor Tilea og Ion Antoniu, med de første hold.

De to hold i nord rykkede næsten 48 kilometer frem, kæmpede mod den bidende kulde og endte med adskillige sårede, blandt andre Tocu. I den nordlige del af amtet blev de mødt af store kontingenter af gendarmer. Holdene barrikaderede sig på loftet i et forladt hus, hvor de gjorde modstand i 48 timer uden varme, mad eller vand. Til sidst var de i stand til at trække sig tilbage

Machine Translated by Google

gennem en vanskelig march natten over, udført under forhold, der var virkelig heroiske, udelukkende på grund af Victor Silaghis stædige vedholdenhed i at opmuntre de udmattede, sultede og forfrosne legionærer til sidste mulige modstand.

Dette forældreløse barn, søn af den rumænske præst Silaghi fra Careii Mari, som blev myrdet af ungarere i 1918 under tragiske forhold, kæmpede med tapperhed.

Til sidst blev disse hold omringet af overlegne styrker, taget til fange og bragt til Bariad. Min far blev arresteret og spærret inde i et regimentsfængsel.

Det tredje hold blev fuldstændig decimeret i slaget ved Bacani. Der, i en dal før de kom ind i landsbyen om aftenen, blev det angrebet af en stor kontingent gendarmer. Holdets leder, legionær Lascar Popescu, blev slået i hovedet med en riffel og var den første til at falde bevidstløs om i en blodpøl. De andre legionærer nægtede at trække sig tilbage. De gik til modangreb med bare bryster og uden hænder i hånden, i et forsøg på at komme ind i landsbyen.

En efter en faldt de alle bevidstløse om. Den sidste, der stod tilbage, blev angrebet alene. Under slagene faldt han på knæ, rejste sig og angreb igen. Han faldt om i nærheden af sine kammerater. Hele holdet lå bevidstløse i en blodpøl. Derfra blev de trukket gennem sneen af gendarmerne, mere end en kilometer til gendarmposten i landsbyen. Klokken et den nat bragte en rytter nyheden til Bariad om, hvad der var sket i Bacani. Holdet fra Iasi, anført af Totu, som ankom til Barlad samme midnat, drog straks afsted til fods for at hjælpe deres sårede kammerater. Efter en kamp fra klokken 3:30 til 5 om morgenen, hvor gendarmerne affyrede alle deres våben, besatte legionærerne gendannernes post og fandt indeni, stadig bevidstløse og liggende på jorden, deres kammerater faldet i slaget ved Bacani. De bar dem til hospitalet i Barlad.

Men tingene stod ikke stille her. Jødedommen iværksatte en enorm pressekampagne, der angreb os med oprørende kynisme og uretfærdighed. En bølge af løgne, fornærmelser og bagvaskelser kom vores vej. Alt det politiske grupperinger samledes for at sætte os ud af kampen.

Machine Translated by Google

DEN ANDEN OPLØSNING AF VAGT MARTS 1932

Sparket af gendarmerne, angrebet af den jødiske presse, blev vi ramt af en ny opløsning af Garden, beordret gennem en simpel ministeriel beslutning. Selvom vi var inden for rammerne af perfekt lovlighed, opløste lorga-Argetoianu-regeringen, i strid med love og forfatning, Garden vilkårligt. Vores hovedkvarterer over hele landet blev igen overtaget og låst, og trykkeriet i Iasi lukkede. Angrebet i pressen bragte os i den umulige situation, at vi ikke kunne forsvare os selv, da alle vores publikationer var blevet suspenderet. I Parlamentet forsøgte jeg at tale, men jeg blev forhindret af flertallets larmen, som ikke tillod mig at forsvare mig selv.

Kandidaturet i Tutova kunne dog ikke stoppes. Holdet fra Bukarest blev smidt ud af amtet. Ligeledes de andre, en efter en. Vores Iasi-hold på omkring 30, under Totus ledelse Kommandoen, da den blev bragt til depotet for den samme evakueringsoperation, brød afspærringerne og besatte venteværelset, hvor den, barrikaderet, gjorde modstand i 24 timer, indtil den var gasset ud. Til sidst blev den læsset på toget og ført ud af amtet. Kun Ibraileanu, Nutu Esanu og min far, som blev arresteret, blev tilbage i byen. Forfølgelsen blev derefter ændret til landsbyerne. Bønder, skolelærere og præster blev arresteret og slået; deres hjem blev brudt ind. Valget blev udskudt en måned, til 17. april.

Min far blev løsladt. De ældre legionærer kom derefter til byen for at træde ind i kampen: Hristache Solomon, oberst Cambureanu, Ventonic, Ifrim, fader Isihie, Peceli, Potolea osv. Jeg tildelte dem forskellige sektorer. Hver især smuttede til sin post i ly af natten. Vores hold fra de omkringliggende amter gik igen ind i Tutova flere steder. Gh. Costeas hold krydsede Barlad-floden.

Machine Translated by Google

flod, vand til halsen, for alle veje blev patruljeret; de ankom til valgstedet dryppende våde.

Den 17. april om morgenen begyndte afstemningen og fortsatte til langt ud på natten. Den 18. april klokken 5 om morgenen blev legionens sejr annonceret: 5.600 stemmer; Liberale: 5.200; National-Bønder: 4.000; de andre grupper: færre end 2.000; Cuzister: 500 stemmer.

Denne anden legionssejr, mod koalitionen af alle rumænske politikere, vundet gennem legionærernes uforfærdethed og jernvilje, gennem deres heltemod og blod, der trodsede hindringer, fornærmelser, slag og forfølgelse havde vakt en ubeskrivelig entusiasme i hele landet.

NYE GENERALVALG JULI 1932

Min far blev valideret på den sidste dag af parlamentsmødet. Men vores hvile varede kun én uge, for Lorga-regeringen var faldet. En national-bonderegering blev dannet, ledet af Hr. Vaida.

Udmattede både fysisk og økonomisk gik vi ind i en ny kamp. Det var i juni 1932. Lige siden 15. december 1929 havde vi været i en konstant kamp: december 1929 – april 1930, den kampagner i Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; sommeren 1930, forberedelsen, derefter forbuddet af marchen i Bessarabien, efterfulgt af min fængsling indtil efteråret; i oktober og november var vi i Maramures – den vinter fængslet igen; foråret 1931, kampene forud for folketingsvalgene; sommeren 1931, valg i Neamt; vinteren 1932, valg i Tutova; og nu var vi igen på vej til folketingsvalgene. Trods alle disse kampe fortsatte vi det organisatoriske arbejde i resten af landet. Året før optrådte vi på valglister i 17 amter, i år optrådte vi på 36. Alle

Machine Translated by Google

Politiske partier var involveret i de samme intrigerfulde skænderier om navngivningen af deres kandidater. Dette varede en hel uge. Men jeg fik på én nat ordnet alle vores kandidatlister i 36 amter. Ingen blandt legionærerne kæmper om sin plads på listen; snarere beder han om at blive placeret sidst.

Det vanskelige problem for os er pengespørgsmål. De fleste amter har været i stand til at dække deres egne udgifter ved hjælp af legionsbidrag. Andre har ikke. Jeg havde kun brug for 50.000 lei til at dække valgskatter. Jeg gik som i en døs indtil den sidste dag. Jeg prøvede én, jeg prøvede en anden. Intet.

Jeg tog hen for at se hr. Nichifor Crainic, direktøren for Calendarul ("Kalenderen"), i håb om, at han måske havde penge, men forgæves. Med sin dagbog, som havde været udgivet i fem måneder, støttede han vores kamp og fulgte vores legionsholds mod skridt for skridt; han kunne dog ikke hjælpe os økonomisk.

Endelig lånte jeg fra Pihu og Caranica, som ved at løbe til alle makedonerne fandt det nødvendige beløb. Adskillige amter blev støttet af amtet Focsani og Ilristache Solomon.

Kampagnen begyndte. En ny forfølgelse ramte vores rækker.

Spredt over en stor front blev vores tynde rækker overalt voldsomt angrebet. Legionærerne Savin og Popescu blev såret ved Tighina. Ved Barlad blev snesevis af lærere og præster slæbt ned i kældre og mishandlet efter ordre fra hr. Georgescu-Barlad. Ved Vaslui blev vores små hold såret. Ligeledes ved Podul-Iloaiei og i hele Iasi amt. Ved Focsani, den gamle Hristache

Solomon, ingeniør Blanaru og ti andre blev angrebet på ordre fra advokat Neagu af bevæbnede grupper af nationalbønder i landsbyen Vulturul. Legionærer faldt til jorden såret af
knude og knive. Kun én blev stående på benene som et bjerg, Hristache Solomon, som ingen turde røre dengang. Han forsvarede sig voldsomt, men faldt til sidst midt på vejen, overvældet af slag. Der på jorden blev han slået i hovedet af disse bæster, der altid gjorde et problem – dengang som nu – med lovlighed, civiliserede metoder, frihed osv. Garde fik 70.000 stemmer, det dobbelte af året før. Amterne Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

og Tutova, hvor min far stillede op, kom stærkest ud. Derefter fulgte Campul-Lung med Mota; så Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Vi vandt fem pladser, og nu skal vi træffe vores valg for at udfylde dem. Jeg blev i Cahul for at lade Nutu Esanu komme ind i Parlamentet. Jeg besluttede, at min far skulle blive i Barlad for at lade Stelescu, en 25-årig studerende, komme ind i Parlamentet; jeg ønskede på denne måde at give landets ungdom opmuntring og en

stimulus. Den tillid og kærlighed, jeg viste denne unge mand, blev dog ikke gengældt. [Bemærk: Forfatteren henviser her til Stelescus fremtidigt forræderi mod sine legionskammerater.]

I PARLAMENTET FOR ANDEN GANG

Hele tiden i Parlamentet kæmpede jeg imod regeringen og dens foranstaltninger, som jeg anså for at være i strid med det rumænske folks velbefindende, ligesom jeg faktisk også havde kæmpet imod alle de tidligere. administrationer, der skiftedes ved roret i staten. Landet havde intet at forvente af alle disse regeringer. Der blev ikke skabt nogen form for fornuft for vores folks fremtid der. Alle
Foranstaltninger og love var blot nogle af de lindrende midler, der fra dag til dag forlængede vores lands bitre og triste eksistens.

Da rumænske arbejdere blev skudt i Grivita efter ordre fra Indenrigsministeriet, og jeg var helt syg af holdningen hos de prokommunistiske arbejdere i National-Bondepartiet, der bifaldt regeringens skridt. Jeg gik på talerstolen og anså det for min pligt at tale som følger: "Det er slemt, at de uheldige arbejdere gik ud på gaden, men det ville være værre, hvis de og vores folk, stillet over for den uretfærdighed, der råber til himlen, ikke ville gå ud, men resigneret bøje hovedet under åget og overlade landet i hænderne på nogle udbyttende politikere." [Bemærk: Forfatteren taler her om arbejdernes strejke i

Machine Translated by Google

Grivita Rafiway-værkerne i Bukarest den 4. februar 1933 under den nationale bondeadministration.

Jeg citerer her fra det officielle referat fra denne samling:

"Hr. Corneliu Zelea Codreanu ... Hr. præsident, kære kongresmedlemmer! På vegne af den gruppe, jeg tilhører, kræver jeg, at der ud over den undersøgelse, der normalt foretages af kompetente myndigheder, iværksættes en anden parlamentarisk undersøgelse, bestående af repræsentanter for forskellige politiske grupper i dette Parlament. Jeg kræver dette, fordi jeg tvivler på sandfærdigheden af hr. indenrigsministerens udtalelse; jeg tvivler på det af en meget god grund. Den 24. januar, da rumænske studerende, nationalister og kristne, gik til den ukendte soldats grav for at placere et kors, havde Statssikkerhedsmyndighederne lækket oplysningerne til en avis i Bukarest om, at denne aktion var planlagt og finansieret af Moskva."

"Hvis de oplysninger, du har vedrørende Grivita-affæren, også kommer fra en sådan kilde, så forstår jeg udmærket, hvor ret du har i at tage skridt af denne art, som du gjorde i går og i dag."

(Applaus fra bænkene i 'Jerngarden' og dem fra Dr. Lupus bondeparti).

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg, ligesom alle andre mennesker med sund fornuft i dette land, ikke er bange for kommunisme eller bolsjevisme. Vi er bange for noget andet, for det faktum, at disse arbejdere ikke har noget at spise; de er sultne."

(Applaus fra bænkene i 'Jerngarden' og dem fra Dr. Lupus bondeparti).

"Nogle af disse arbejdere tjener kun 1.100 lei om måneden og har 5, 6, 7 børn."

Dr. V. Lupu: "Det er sandt."

Hr. Corneliu Zelea Codreanu: "Med 5, 6, 7 børn er sådanne lønninger ikke engang nok til deres daglige brød. Jeg er derimod også bange for noget andet: deres tørst efter retfærdighed."

Dr. N. Liipu: Meget godt!

Corneliu Zelea Codreanu: "Derfor bliver du nødt til at tilfredsstille disse to behov: sult og tørst efter retfærdighed,"

Machine Translated by Google

(Applaus fra bænkene i 'Jerngarden' og fra Dr. Lupus bondeparti) "og dette land vil nyde fuldstændig orden."

(Møde torsdag den 16. februar 1933. Officiel overvåger 41 af 23. februar 1933)

En af de vanskeligheder, der bremser den parlamentariske aktivitet, er de tusindvis af krav til ministerierne om forbøn af en eller anden art. Dette udgør en reel straf for os fra vores valgkreds.

(1) fordi parlamentsmedlemmer er nødt til at spilde det meste af deres tid på at opfylde disse krav. Dette system er farligt for en organisations liv, da det lammer hele dens aktivitet; det kan tabe hele kampen. Man er nødt til at opgive sit lands skæbne for at tjene sine støtter. Efter et stykke tid bemærkede jeg, at der ikke var nogen legionærer blandt dem, der kom til mig med sådanne krav. Alle var enten professionelle tiggere eller specielt udsendte modstandere, der søgte at lamme os.

(2) dette system satte os i den sårbare situation at skulle stå foran og søge tjenester fra de mænd, vi kæmpede imod. Af disse grunde nægtede jeg personligt at gribe ind for nogen. I hele min tid i Parlamentet bad jeg ikke om noget fra nogen minister.

En anden kategori bestod af dem, der kom for at bede os om penge. Ud af de hundredvis, der bankede på vores døre dagligt, var der ingen legionærer. Nogle var virkelig syge eller var kommet i ulykke, men nogle gjorde dette system til et rigtigt erhverv. Endelig var vores gruppe en lille organisation, i formation, i bevægelse, i konstant kamp. Dette krævede især af mig uafbrudt opmærksomhed på alle fjendtlige bevægelser; det involverede afdækning og parering af fjendtlige planer, erobring og organisering af nye stillinger, med andre ord en permanent overvågning, dag og nat, af slagmarkerne i hele landet. Men før alt andet kom overvågningen af legionæruddannelsen for ikke at vågne op og finde os selv gradvist forvandlet til en politisk kategori af moralsk infektion, som vi ikke ville være i stand til at befri os fra, og hvor legionærånden ville dø.

Machine Translated by Google

Parlamentet tog den tid fra mig, jeg virkelig havde brug for til lederskab.

TILSTANDEN FOR LEGIONÆR ORGANISATION I 1932-1933

I efteråret 1932 og vinteren 1933 kunne legionærerne trække vejret. Tre et halvt års kamp var forbi. Disse unge fortjente nu deres hvile. Det var næsten to år siden, jeg slog mig ned i Bukarest.

For at overtage min plads i Iasi, blev Banea, hjulpet af Totu, Cranganu, Tasca og Stelian Teodorescu, for at håndtere spørgsmål vedrørende studerende, trykkeri, vores hjem osv. Legionærstuderendes gruppe steget og omfatter nu mere end halvdelen af de militante studerende. I Cluj opnåede Banica Dobre en sund start på organisationen; ligeledes i Cernauti med Lauric, hvor legionær
Livet spirede fint under professor Traian Braileanus åndelige vejledning, omkring hvem professor Toppa og andre samledes. I hele Bucovina var legionsstrømmen og
organisationen voksede under den dygtige kommando af veteranen og den fremtrædende nationalist Vasile Iasinschi. I Chisinau arbejdede Tudorache og Serghie Floreseu; I Oradea Mare, Iosif Bozantan.

De unge, der var opvokset i Korsets Broderskaber, var forberedte, da de begyndte på universitetet. En nationalistisk avis med stort mod og fremragende ledelse var begyndt at udgives i Bukarest, Calendarul ("Kalenderen") under ledelse af hr. Nichifor Crainic og i samarbejde med en håndfuld intellektuelle, ledet af professor Dragos Protopopescu. Denne avis banede modigt en ny og bred vej i den rumænske intellektuelle verden, langs den kristne ...

Machine Translated by Google

og nationalistisk linje. Især hr. Crainics artikler var reel kanonild, der forårsagede ødelæggelse i fjendens rækker. Inden for studenterbevægelsen i hovedstaden besatte legionærer de første linjer. Traian Cotiga havde formandskabet for studentercentret med en legionærkomité.

En vending mærkedes blandt hovedstadens intellektuelle ungdom. Deres samvittighed var optaget af de store problemer, der påvirkede vores nations liv. En talentfuld gruppe, der drog omkring den nye revy Axa ("Aksen") med Polichroniade, Vojen, Constant, sluttede sig til legionærrækkerne, mens andre fremtrædende unge som professor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, professor Viadimir Durnitrescu, ingeniør Virgd Ionescu, professor Radu Gyr, advokat Popov, malerne Basarab og Zlotescu, alle meget talentfulde og entusiastiske, arbejdede i legionær-ideologiens retning.

Den sunde makedonske ungdom, ren som en tåre og modig, kom stadig tættere på os. Vi mente dog, at det var uklogt, at massen af makedonere i firkanten [Bemærk: Flere amter i det sydlige Dobrogea annekteret af Rumænien ved afslutningen af Balkankrigen i 1913.] blive optaget i Garde, fordi vi, så nyligt genbosat i landet, ville udsætte det for for mange forfølgelser. Den makedonske universitetsungdom sluttede sig dog i sin helhed til legionsbevægelsen. I spidsen for denne makedonske ungdom stod tre fremtrædende kulturmænd: Papanace, Caranica og Sterie Ciumeti.

Med de to første rådførte jeg mig ofte, som begge havde en beundringsværdig dømmekraft støttet af upåklagelig renhed og oprigtig, stor kærlighed og mod.

Jeg tror ikke, at der siden 1931 er gået en dag uden at mødes med dem. I denne tid med forfølgelse diskuterede vi i timevis slag efter slag, uretfærdighed efter uretfærdighed, forræderi efter forræderi. Hver eneste nyhed om en ny tortur af en legionær var en... kniv gennemborer vores hjerter.

Den smerte, vi led for alle mishandlede legionærer, plagede vores sjæle; og især umuligheden af at se noget håb om retfærdighed forude.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti levede hos mig dag og nat. Han var en ung mand med stor retskaffenhed og hundeagtig trofasthed. Han blev gardens øverste kasserer. Alle sine dage – så mange som han vil få – vil han kun tænke på garden, vil være optaget af og vil kun handle for garden, vil ikke leve sit liv for noget andet end garden.

På forskellige steder i landet dukkede andre værdifulde elementer op: Dr. Pantelimon, Fader Ionescu Duminica, Dr. Augustin Bidian i Sibiu; Fader Georgescu-Edincti, elevernes åndelige skriftefader, en veterankæmper, kaptajn Ciulei ved Bacau, Aristotel Gheorghiu, også en veteran, som kom i kommando ved Ramnicul-Sarat; ved Brada, Ion Iliescu; i Constanta, Seitan; Fader Doara og Victor Barbulescu i Valcea; Professorerne Vintan, Ghenadie og Duma i Timisoara; og veteranlegionærerne, professorerne Nicolae Petrascu, Horia Sima, advokat Iosif Costea, Colhon og andre, som nu har kommandoposter i forskellige dele af landet.

Bukarest er opdelt i sektorer [Bemærk: Hver af de fem store sektorer bærer navnet på en farve: Grøn, Gul, Rød, Blå og Sort.] og vi begyndte at organisere os inden for dem. Der var to gode mænd i den grønne og blå sektor, Nicolae Constantinescu og Doru Belimace, to stærke personligheder, to solide hjerner, Doru Belimace var en af de mest fremtrædende studerende på Det Litterære Fakultet; Nicolae Constantinescu, der havde en fremtrædende økonomisk baggrund, var studerende på Handelsakademiet. Snart skulle de begge vise sig at have imponerende egenskaber som legions tro og mod.

I denne periode blev den første legionsrang også skabt af følgende ordre fra dagen den 10. december 1932:

A) Den første overordnede rang, kaldet legionærkommandant, er etableret i legionærhierarkiet. I betragtning af deres offer, arbejde, heltemod, tro, kapacitet og anciennitet er følgende legionærer forfremmet i rang, alfabetisk: Banea Ion, doktorand i medicin; Belgea Ion; Blanaru Ion, ingeniør; Dumitrescu Ion, præst; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokat; Steleseu Mihail, kongresmedlem; Totu Nicolae, elev; Traian Cotiga, studerende; Tanase Antohi, håndværker.

Machine Translated by Google

B) Alle legionærer fra 1927- og 1928-serien, der aflagde deres soldaterløfte og stadig er i legionens aktive rækker, forfremmes hermed til rang af legionærkommandantassistent.

Signeret: Corneliu Zelea Codreanu.

De andre, mere fremskredne i årevis, blev flyttet ind i Legions Senat og Legions Overråd.

Machine Translated by Google

Den politiske soldat del II og III af

Derek Holland

Machine Translated by Google

DEL TO:
BEHOVET FOR DEN POLITISKE SOLDAT.

Når en nation rejser sig ivrigt for at kæmpe for sin frihed og ære, det er altid et mindretal, der virkelig antænder mængden.

Vestens forfald (Oswald Spengler)

I spidsen for kampen mod ondskabens kræfter, der oversvømmer hele kloden i et hav af snavs, korruption og forræderi, står Europas forskellige nationalistiske bevægelser. I Storbritannien er den eneste organiserede kraft National Front, men selv den begik ret fundamentale fejl i halvfjerdserne om, hvad der var nødvendigt for at forløse vores land. Diskussionen handlede altid om, hvorvidt vi skulle have en march her eller der; om vi skulle kæmpe dette valg eller hint; om vi kunne gøre noget for at forbedre vores 'image'. Disse diskussioner var omtrent lige så nyttige som at diskutere, hvem der kunne have hvilken liggestol på Titanic. Vores navn blev bestemt mere kendt, selvom andre metoder også ville have opnået dette; det står fast, at al vores tid, penge og energi ikke stoppede ankomsten af en eneste immigrant; det stoppede ikke lukningen af en eneste fabrik; det stoppede ikke den fysiske og åndelige voldtagelse af vores moderland.

Vores fiasko var simpel, men afgørende. Det var og er ikke politikker, doktriner eller aktiviteter, vi har brug for – hvor vigtige disse ting end er i det overordnede politiske perspektiv – men en ny type menneske, der vil leve den nationalistiske livsstil hver dag, som vil fungere som et fyrtårn og en inspiration for de britiske medborgere omkring sig, der fortvivler over vores situation. De andre miskrediterede partier har tilbudt politikker og doktriner til vores folk i ...

generationer, men med hvilken effekt? Hvorfor skulle NF have været anderledes end de andre for den gennemsnitlige brite? Hvis vi skal have succes, må vi ramme sagens kerne: vores folk har brug for et eksempel på en person, der praktiserer, hvad han prædiker. Dette eksempel kalder vi den politiske soldat.

Hvad er den politiske soldat egentlig?

Hvis vi ser på den højeste periode i europæisk historie, kan vi let identificere den type mænd, der legemliggør eller udtrykker ånden,

Machine Translated by Google

som vores nation så desperat har brug for.

I det antikke Grækenland levede spartanerne, et strengt og højt disciplineret folk, der primært er gået over i historien på grund af deres heroiske indsats i slaget ved Thermopylæ. Det var her, 300 spartanere, anført af deres krigerkonge, Leonidas, tog kampen op mod 100.000 persiske tropper under kejser Darius; langt fra at krympe sig af frygt over sådanne enorme odds sang spartanerne stolt deres kampsang, Kastors sang, og døde derefter for en mand i en smeltedigel af ild og blod. Selvom spartanerne tabte, er det dem, historien husker.

I det gamle Rom var det den romerske centurion, hvis militære færdigheder og engagement i det evige Rom, i Pax Romana, førte ham til at opbygge et af de fineste og velordnede imperier i verdenshistorien, og som følge heraf efterlod os så meget at værdsætte i vores arv.

I middelalderens Europa var der den kristne korsfarer, hvis hengivenhed til idealerne om askese og ridderlighed i den grad legemliggjorde Europa, øst og vest, at selv i dag betragtes 'ridderlig opførsel' som en høj form for ros. Disse riddere, et overnationalt samfund trukket fra én kultur, blev beskrevet af pave Urban II som dem, der var "klare til at ile, hvor end krig bryder ud, og bringe deres våbens raseri til sig for at forsvare ære og retfærdighed."

I vores århundrede var det måske mest fremragende eksempel på politisk soldaterskab den rumænske jerngarde, legionærbevægelsen, grundlagt og formet af Corneliu Codreanus geni.

Den ånd, som denne bevægelse skabte, var så stærk, så gennemgribende, at den i sine korte 15 års eksistens smittede et helt folk.

Selv i dag fordømmer de kommunistiske myndigheder legionærerne, så skræmte er de af dens åndelige og inspirerende kraft – en kraft, der vokser i takt med at det marxistiske Østeuropas slid og slæb dræber alt, hvad den rører ved.

Men Europa har ikke monopol på politiske soldater, og alle folkeslag og kulturer har potentialet til at frembringe denne type mand, hver især tilpasset sine særlige omstændigheder. Tag for eksempel

Den Islamiske Revolutionsgarde i Mullahernes Iran. Det er ikke nødvendigt at være enig i nogen eller alle deres mål for at værdsætte og respektere deres mod. Deres tro på deres sag er så stærk, at de vil løbe ubevæbnede gennem minefelter for at angribe fjendens

Machine Translated by Google

positioner; deres idealer er så altopslugende, at de vil køre lastbilbomber ind i fjendens lejre, vel vidende at døden er uundgåeligt. Om de har ret eller forkert er ikke et spørgsmål, men det er klart, at denne magt, denne foragt for døden, er det stof, som sejre skabes af. Denne magt drev Yankee-krigen.
maskine ud af Libanon – mens amerikanske tropper kæmpede for jobsikkerhed, en lønpakke og en pension, kæmpede deres modstandere i Revolutionsgarden for et ideal, en uafhængig, Iransk Iran. Vi må lære, at idealismens magt er uberegnelig.

Når vi ser på de få eksempler, jeg har nævnt, vil én ting være umiddelbart indlysende for de fleste læsere – nemlig at de alle er krigere, militærfolk. Det ville dog være fuldstændig
det er forkert at tro, at dette aspekt, militæret, er det vigtigste aspekt, eller endda et af de vigtigste aspekter. Den fællesnævner, der gør det muligt at placere alle disse mænd i
Den samme kategori, på trods af deres åbenlyse forskelle, er, at de var inspireret af et åndeligt og religiøst ideal, der fuldstændig dominerede deres liv. Intet kom imellem dem og Idealet.
De var villige til at ofre alt for deres ideals sejr. Hvis deres sag af en eller anden grund var blevet nægtet dem, ville deres liv have ophørt med at have mening.
har nogen betydning overhovedet. De var dygtige krigere, fordi en flamme brændte indeni, en ild, der kun kunne slukkes, når de trak deres sidste, jordiske åndedrag. Det var en flamme, som deres fjender ofte ikke besad eller forstod, men som de frygtede og respekterede. Det er den flamme, den brændende ånd, som vi må genoplive, hvis vores kultur skal have en fremtid værdig navn. Hvis dette viser sig at være uden for vores evner, vil alle vores materielle præstationer, vores videnskab og teknologi, vores intellektuelle storhed blive afsløret som fuldstændig ubrugelige, for det meste Det vigtigste i livet er viljen til at leve. Hvis denne vilje er fraværende hos vores folk, vil ingen videnskabsmand og ingen apparater kunne redde os.

Det er den politiske soldats opgave at fremme livsviljen ved at afsløre livets sande natur – i modsætning til dette århundredes materialistiske mareridt, som fejlagtigt opfattes som "liv" – og ved at leve dette liv. For at gøre dette skal den politiske soldat gennemgå en åndelig revolution, en indre revolution, der vejleder, styrer og gennemsyrer hans liv. Når dette er opnået

Machine Translated by Google

I det væsentlige vil den politiske soldat bedømme alle sine handlinger ud fra, om de fremmer sagen eller ej. Han vil være manden, der ikke siger: "Hvad får jeg ud af det?", men manden, der siger: "Hvad kan jeg gøre for at hjælpe?" For denne type mand vil visse ord indeholde nøglen til selve meningen med livet: Ære, retfærdighed, selvrespekt, ærlighed, tro, ydmyghed, medfølelse, kærlighed.

Han vil ikke tillade, at hans ære eller nationens ære bliver angrebet. eller undermineret af de uværdige; han vil ikke stå passivt til, når hans folk bliver udnyttet, men vil blive et fokuspunkt i kæmpe for retfærdighed. Han vil ikke miste sin selvrespekt og værdi ved at blive afhængig af ydre faktorer som stoffer eller alkohol, for han ved, at hvis han besidder den indre styrke, der opretholder livet så vil han være uovervindelig. Han vil være ærlig i alle sine handlinger, store som små, fordi den nationalistiske militant går foran med sit eksempel. Han vil have en fuldstændig, ubestridt tro på retfærdigheden i sin sag; han vil være den mand, der vil stræbe til grænsen af sine evner for at fremme sit folks og sin nations velfærd, men han vil gøre dette uden nogen tanke på ros eller offentlighed. Han vil forblive ydmyg velvidende, at hans handlinger er et spørgsmål om pligt inspireret af en højere livsstil. Han vil blive ansporet til handling af den fysiske voldtagelse af vores smukke land og ødelæggelsen af vores rige kultur; hans medfølelse vil være sådan, at han vil indhylle de svage og trængende i vores nation med sin tårnhøje styrke. Hans kærlighed vil være ren og forfriskende, genoplivende og inspirerer alle og alt, hvad den berører.

Den politiske soldat er manden, der holdes oppe af et evigt ideal, og som vil handle positivt i enhver situation for at forsvare det, der er ret, godt og sandt. Aldrig i Europas historie har behovet for bataljoner af politiske soldater været så presserende, så afgørende.
Rækkerne af vores fjender er enorme: bankerne, kommunisterne, frimurerne, zionisterne, kapitalisterne. De har penge og magt; de dominerer medierne; de kontrollerer hele hære gennem deres kontrol over regeringer; de sprøjter ætsende ideer ind i nationens blodbane, som svækker os, gør os apatiske, gør os til en kedelig person.

Og hvad har vi til at bekæmpe dette? Et par tusinde patrioter i alle lande i Vesteuropa. Vi har ingen penge, ingen magt, ingen indflydelse, ingen medier at tale om. Vi er spartanerne,

Machine Translated by Google

De Få. De er Perserne, De Mange. Konfronteret med denne forfærdelige virkelighed forlader vores landsmænd, efter at have vurderet oddsene, slagmarken i hobetal og argumenterer for tingenes "uundgåelighed". "Vi kan ikke vinde", siger de. "Tingene er gået for vidt", siger de. "Måske bliver kommunismen ikke så slem", siger de. Hvor ret havde Emrys ap Iwan, den walisiske nationalist fra det nittende århundrede, da han bemærkede: "Det Uundgåelige er ikke de Vises høje tårn, men blot de Skygges helligdom."

Den politiske soldat vil se på denne barske virkelighed i et helt andet lys, fordi han er både idealist og realist. Idealet er målet for vores kamp; realisme er den egenskab, der dikterer, hvordan vi bedst kan nå dette mål. Den politiske soldat, der vejer våbnene på begge sider, vil erkende, at vi er underlegne i enhver henseende, undtagen én. Denne undtagelse er vores tro, vores ideal, som vi holder kærere end selve livet, og som ikke kan intimideres, bestikkes eller tortureres ud af eksistens. Denne tro er blot et svagt minde, en glødende glød i de fleste af vores folk – det er den politiske soldats opgave at puste til og give næring til denne glød, indtil dens flamme bliver stærkere og mere intens, indtil den bliver et rasende inferno, der opsluger vores folk og vores land i søgen efter ...

National frihed, social retfærdighed og et sandt frit Europa. Den politiske soldat vil fremme entusiasme, kammeratskab og dedikation blot ved sin tilstedeværelse. Han vil være et lys, der skubber mørkets grænser tilbage. Folk vil søge hans råd; de vil lytte til hans råd; de vil samle sig og vende tilbage til kampen stærkere end det hårdeste stål.

Hver dag der går, ser vi blodet sive ud fra Europas lemlæstede nationer. Det er et syn, som kun kynikere eller uinteresserede kan se uden at blive bevæget til dyb medfølelse og hellig vrede. Den smukke kvinde, der engang havde fortryllet verden med sin intellekt, sin storhed og sin livlighed, ligger nu i rendestenen, sparket sanseløs af...

Supermagternes barbariske horder. Kun hæren af politiske soldater søger at forsvare hende mod en strøm af voldsomme slag. Denne hær er lille, dens opgave enorm, men alligevel kæmper den videre. Den vil ikke tillade, at vores arv, kultur, traditioner og ædle værdier bliver malet til støvet, tabt for evigt, på grund af flertallets fejhed. Denne hær kæmper for at vinde, men hvis nederlag skal være dommen

Machine Translated by Google

af Skæbnen, så vil det være en kamp til sidste mand, med sværd i hånd – en hyldest værdig til vores fineste forfædre.

Og hvis de modløse, prædikanterne for "det Muliges Kunst", skulle angribe jer med beskyldninger om 'fanatisme', så husk ordene fra John Jenkins, en søn som Wales med rette kan være stolt af:

> *"Jeg vil sige tre ting om fanatisme: for det første, at hvis det er sandt, at en fanatiker har styrken af ti mænd, det er nødvendigt, fordi de andre ni mænd ikke kan blive generet. For det andet er det ikke altid sandt, at en fanatiker ikke tæller omkostningerne ved handling; jeg blev fanatiker, fordi jeg ikke var parat til at acceptere resultatet af passivitet. Endelig, hvis Wales skal overleve og dets kultur og arv blomstre, vil det kun ske ved voldsom og urokkelig hengivenhed til Wales frem for alt andet. 'Alt andet'*
>
> *inkluderer familie, fremtidsudsigter, karriere, sundhed, frihed og selve livet. Jeg tror, faktisk ved jeg, at Wales kan inspirere denne form for fanatisme, og at denne fanatisme er den afgørende katalysator, der kræves for at bevæge størstedelen af befolkningen."*

Hvad Jenkins siger om Wales, gælder ikke mindre for de andre britiske nationer og deres fætre i Europa.

DEL TRE:
DEN POLITISKE SOLDATS VEJ.

"Du skal omhyggeligt sætte dig som mål, at du på ethvert sted og i enhver handling eller ydre beskæftigelse er indre fri og herre over dig selv, og at alle ting er underlagt dig, og ikke du under dem."[3]

I Lausanne, Schweiz i 1965, lavede Marcel de Corte følgende observation: "Jeg hører ofte, at det betyder, taget som

[3] Kristi efterfølgelse (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

sådanne er hverken gode eller dårlige. Jeg indrømmer, at denne påstand efterlader mig rådvild, for jeg spørger mig selv, hvor vi kan finde midler, der rent er midler, uden på samme måde at være inerte, ubrugelige, ikke-eksisterende, måske ligne en eller anden mærkelig Heath Robinson-gadget. Et middel kan aldrig betragtes som sådan, undtagen rent i sindet. Et middel betragtes altid i forhold til et mål."

Det er en hyppig påstand i den moderne tidsalder, at "målet helliger midlet", og det er en påstand, som alt for mange nationalister uovervejet tilslutter sig. Som Marcel de Cortes udtalelse tydeliggør, er midler og mål en enhed, organisk forbundet og gensidigt afhængig i praktisk politik. For patrioten er de mål, vi stræber efter, fuldstændig i modstrid med de mål, vi stræber efter.
Etablering, så midlerne vil naturligvis også være forskellige. Metoder, der anvendes af røde eller Big Business-droner til at installere deres terrorregimer, kan ikke legitimt anvendes af nationalister uden at gøre enorm skade på både militanten og hans sag, et punkt, som Codreanu byggede sin bevægelse på.

Tag for eksempel terrortaktikken – noget der skal skelnes fra ren politisk vold eller mord –
Dette er fuldstændig fremmed for den nationalistiske tradition, da dens mål, teoretisk og praktisk, er at indgyde frygt i den brede befolkning gennem vilkårlig mord på almindelige mennesker med kugler og bomber. Vi afviser denne metode af den gode grund, at vi søger folkets støtte for at forbedre deres situation, og dette vil næppe kunne opnås ved at udrydde dem! Det er også en interessant kendsgerning, at de 'nationalistiske' grupper, der bruger dette tilgang – IRA, Stern- og Irgun-banderne, ETA, de reaktionære militærdiktaturer i Latinamerika – er netop de grupper, hvis 'nationalistiske' legitimationsoplysninger vi finder yderst tvivlsomme. Hvis vi proklamerer, at vi elsker vores folk og kultur, hvilken mulig rolle kan metoder, der avler frygt og had, så spille i nationalistisk politik? Hvis vi proklamerer, at den absolutte sandhed ligger os nærmest, hvordan kan vi så i vores handlinger lyve og snyde uden at forvrænge selve den sandhed, vi sætter os for at forsvare og fremme? Lad ingen sige, at tingene vil være anderledes efter den nationale Revolution, for den mand, der ikke kan opretholde sine principper, når han er magtesløs og intet har at tabe, vil næppe kunne opretholde dem, når han opnår magt og har alt at tabe.

Machine Translated by Google

Øvelse gør mester, siger man, og det er noget, vi skal huske på hver dag i vores nationalistiske liv.
De veje, som vores modstandere tog, førte dem til slavestaterne i USSR og USA – vi tager en anden vej, for vi søger den nationalrevolutionære stat.

Det betyder ikke, at vi ikke kan være diskrete i vores handlinger eller ty til vores tankegang; det modsatte er faktisk tilfældet.
Vores principper dikterer, at vi trækker på hver en nerve i vores væsen. - fysisk, mentalt, åndeligt – vi strækker os selv til det yderste for at fremme Sagen, samtidig med at vi bevarer vores åndelige renhed. Det er alt for nemt at opgive vores principper og værdier under pres fra omstændighederne. Det kræver karakterstyrke, udholdenhed og modstandsdygtighed at modstå de nedbrydende ideer fra vores fjender, der byder os at tage den lette vej. Vi skal kun gå på kompromis én gang, og så er vi på den glatte hældning, der fører til forræderi. Vores vej er ikke let. Den er besværlig, den er asketisk, det er et landskab af blod, sved og tårer. Den dag, hvor det ophører med at være disse ting, er den dag, hvor den revolutionære nationalisme sælger ud.

Nu er en forståelse af forholdet mellem midler og mål ikke blot en akademisk øvelse, men en essentiel kvalifikation, der ikke blot bestemmer rekrutteringen af politiske
Soldater, men også hvordan de skal formes til nationale revolutionskrigere. Det er betingelsen for at forstå, hvorfor visse metoder aldrig vil være acceptable for os. Lad os se på rekruttering. Tidligere var krigereliten en del af hverdagen og lige så naturlig som solrige dage og grønne enge, men i dag er de i bedste fald et romantisk minde. Den barske konklusion, vi må se i øjnene, er derfor, at det er mennesker som jer – læserne af denne pjece – der bliver nødt til at vise vejen for at blive de politiske soldater, der vil gøre sejren mulig.

Nogle af jer vil fnise ved tanken. Nogle af jer vil trække sig tilbage i frygt ved tanken. Nogle af jer vil indrømme, at I ikke har, hvad der skal til. Desværre har Gud, Skæbnen, kald det hvad I vil, bestemt, at I og jeg skal påtage os denne skræmmende opgave. Vores forfædre måtte konfrontere lignende situationer, og vi må hente styrke fra deres ånd, som driver os videre. Det er på grunden af deres ånd, at vi må rejse det keltiske kors' banner og trodse alle, der er dumme nok til at fremkalde denne nations vrede.

Og hvis I nægter at være disse krigere, hvem kan nationen så

Machine Translated by Google

tur? Dem med hovedet i en øl eller en limpose? Dem der søger 'virkelighed' i science fiction-videoer eller heroin? Dem der taler højt og længe, der truer med en 'Gudernes Tusmørke', og alligevel misunder et par pund i kassen eller et par timer på et møde? Idioten på gaden, der tror, at en kort ryg og sider, billig øl og Prinsesse Di's nye hat er meningen med nationalisme? Den plastiske patriot, den borgerlige drone, altid så hengiven til "Englands grønne og behagelige græsgange", men ikke så hengiven, at han ikke ville ofre sin "patriotisme", hvis den truede den "respektabilitet", som naboer og venner tilkender ham? Ingen af os ønsker denne kamp, men pligten kalder. De, der nægter, er simpelthen kujoner. Den politiske soldat kan respektere sin fjende, men han kan kun foragte forræderen og desertøren. Og når dine børns fødselsret er blevet stjålet fra dem og udstykket til fjender, vil du være i stand til at se dem i øjnene og sige, at du gjorde alt, hvad du kunne?

Hvis man har modet og beslutsomheden, hvordan bliver man så national revolutionær? Ingen to politiske soldater kan være fuldstændig ens, selvom de naturligvis vil have...

meget til fælles. De forskelle, der findes, vil skyldes, at vi er individer med både styrker og svagheder.

Disse forskelle behøver ikke at give os problemer; de kan faktisk vendes til vores fordel, for en effektiv hær består af forskellige typer mænd. Alle høvdinge og ingen indianere er lige så ubrugeligt som alle indianere og ingen høvdinge. Nogle af jer vil fremstå som ledere, andre som krigere, men alle vil være afgørende for vores nationale mission.

Udviklingsvejen, træningsprogrammet, der kulminerer i fødslen af den politiske soldat, er et kors lagt på vores rygge. Det er ved at bære denne byrde, gennem kamp, at vi langsomt – og jeg mener langsomt – kommer til at erhverve de kvaliteter, vi har brug for. Der er dem, der stræber efter fysisk fortræffelighed som deres højeste mål i livet – de vil bekræfte, at denne fortræffelighed ikke er noget, der gives væk gratis med hver liter benzin, men noget, der kræver hårdt arbejde og megen smerte. På samme måde er det at blive politisk soldat en sag for aktivister, ikke for lænestolsdiktatorer eller selvudråbte skæbnemænd.

Når det er sagt, er udviklingsvejen enkel og logisk

Machine Translated by Google

i dens struktur. Du sætter dig kun for at opnå små ting i starten, mål som, når de nås, vil give dig selvtillid
og evnen til at stræbe efter mere ambitiøse mål. Det vigtigste på dette stadie er at være ærlig over for dig selv, for hvis du ikke kan gøre det, vil du aldrig være ærlig over for dine kolleger. Sæt dig ned for dig selv, og efter en periode med seriøs refleksion, lav en liste over dine gode og dårlige sider, og husk at undgå ekstremer som overdreven kritik eller selvtilfredshed. Når dette er gjort, vælg
Én god pointe, der kan udvikles og forbedres, og én svaghed, som du ville være bedre stillet uden. På papiret lyder det bemærkelsesværdigt nemt, men i virkeligheden er det en kamp af titaniske proportioner. Der vil være tidspunkter, hvor du tror, du klarer dig godt, og så pludselig vil du falde pladask ved at vende tilbage til gamle vaner. Men giv ikke op eller bliv modløs af fiasko, fordi
Det er det at rejse sig fra knæene og prøve igen, der udvikler din selvdisciplin og viljen til at lykkes mod alle odds. Det er en proces, der vil gøre for dig åndeligt, hvad Charles Atlas hævder, at hans vægte vil gøre for dig fysisk! Du kan kun forstå lykke, når du forstår tristhed, du kan kun værdsætte succes, når du har oplevet den bitre smag af fiasko. Hvis du ikke kan overvinde dig selv i små ting, vil du vise dig at være ret ubrugelig i en krise. Når tingene bliver virkelig hårde i de kommende år, når undertrykkelsen er voldelig, systematisk og total, vil du ønske at vide, at du kan regne med dine kammerater i kampen, og de vil ønske at vide, at de kan regne med dig. Den sindsro, som denne tillid til andre vil skabe, kan ikke overvurderes.

Lad mig give et par praktiske idéer til, hvor du skal begynde, men husk, at de kun er generelle eksempler, der skal få dig til at tænke i de rigtige baner.

Ser du fjernsyn aften efter aften? Hvis ja, så skær ned på tiden
at du gør dette, fordi du er
unødvendigt udsætte dig selv for vores fjenders propaganda, uanset om du ser en dokumentar eller en sæbeopera. Brug din tid mere konstruktivt og på en måde, der støtter den nationale kamp.
Læs en politisk bog eller et politisk magasin. Gå en tur på landet eller i en park og nyd naturens gaver. Del lidt ekstra løbesedler ud eller sælg aviser. Organiser en diskussionsgruppe hjemme hos dig for et par venner, eller engager dig i lokale aktiviteter.

Machine Translated by Google

lokalsamfundsgrupper som lejerforeninger, Jordens Venner og så videre og kæmper for lokal retfærdighed.

Drikker du 4, 5, 6 eller flere pints, når du er ude om aftenen? Skær det ned til 2 eller 3 pints; ikke blot får du mere
penge til rådighed for Sagen, men dit helbred vil forbedres betydeligt. Desuden var korsfarerne ikke kendt for deres ølmod!

Ryger du meget? Hvis ja, så skær ned på det, eller endnu bedre, hold op. Du holder kun Big Business i gang ved at skade dit helbred. Der vil være tidspunkter, hvor du bliver nødt til at handle hurtigt, og dem, der insisterer på at tage udseendet af en hvæsende dinosaur, må så betale prisen!

Sætter du det at gå til fodbold eller en fest højere end at deltage i en NF-funktion? Hvis ja, så lær at prioritere rigtigt. Selvfølgelig har alle brug for en pause fra kampen, men husk, at hvis NF fejler på grund af medlemmernes halvhjertede holdning, vil det ikke kun signalere nationens dødsstød, men også for netop de distraktioner, som du syntes var så vigtige.

Hvis du ikke har vane med at læse, så gør det til en vane og pres dig selv altid til højere niveauer. Viden er magt, og jo mere du ved, jo større trussel bliver du mod systemet.
Kom til partiseminarer, hvor du vil blive instrueret i produktion af lokale foldere, der vil hjælpe dig med at fremme nationalistiske ideer i dit lokalsamfund; hvor du vil blive undervist i at silketryk plakater og T-shirts; hvor vores foredragsholdere vil forklare vores revolutionære idealer i enkle vendinger, og som vil forbedre din evne til at omvende folk gennem overtalelse.

Disse ting, og mange flere, kan partiet lære dig, men der er et bredt felt for personligt initiativ: lær nye sprog, især hvis du har irske, skotske, walisiske eller cornwallske rødder; lær at køre bil, at skrive, at tale offentligt. Gå til aftenkurser for at lære elektronik, mekanik, stenografi eller journalistik, eller tag en fysisk fritidsaktivitet som vægtløftning eller en kampsport. Der er en million og én ting, du kan gøre for at forbedre dig selv, ting, der vil give dig tilfredsstillelse og hjælpe sagen med at opnå sejr. Uanset hvad du tager fat på, så beslut dig for at holde ud til enden. At sidde og lave ingenting er præcis, hvad uhyrerne i Parlamentet håber, du vil gøre, for derved gør du deres arbejde så meget lettere.

Machine Translated by Google

For dem, der er villige til at yde de nødvendige ofre for at blive Politiske soldater, I skal udvikle visse dyder:

TÅLMODIGHED: fordi overgangen til den politiske soldat tager tid og reel indsats og ikke kommer på en uge eller et par måneder. Det er et arbejde, der vil forbruge et helt liv, hvis perfektion er målet.

RO: for efterhånden som den statslige undertrykkelse tager til, vil det være de rolige, fattede og fattede, der vil overleve, ikke de paniske amatører.

SELVDISCIPLIN: fordi de, der er herrer over sig selv, er herrer over deres situation.

Besidde den styrke, som ikke kan ses, men som mærkes af både kammerater og modstandere.

HUMOR: for selvom livet ikke er en dans på roser, er det heller ikke én lang, slidsom proces. Det er en lidt af begge dele. Udvikl evnen til at grine af dig selv og din situation, og du vil blive forvandlet til en spøgelseskæmper, der vil hjemsøge vores fjender.

Latterens kraft blev for nylig illustreret i Italien ved retssagen mod 30 nationalistiske militante, militante hvis gennemsnitsalder var 20 år. De er tiltalt for lovovertrædelser, som, hvis de bevises, ville føre til mange sager til livsvarigt fængsel, disse militante, uskyldige for Gud og mennesker, opretholdt de fineste nationalistiske traditioner. De italienske medier og retsvæsenet forventede fuldt ud, at disse unge ville sidde der på anklagebænken, med sten i ansigtet, alvorlige, bekymrede. Hvor skuffede de var over at være, da disse kammerater, ignorerende forhandlingerne, spillede kort og lo og jokede med hinanden. De var ligeglade, og hvorfor skulle de også? Fire års afventning af retssagen, tilbud om tidlig løsladelse til dem, der ville blive Supergrass – alligevel gav de ikke efter for en ørn af deres tro. Dommeren krævede at blive taget alvorligt og blev mødt med latterbrøl. Dette er ægte styrke – den proklamerer, at Døden selv ikke har nogen magt over den. Det er en styrke, der vil gøre os uovervindelige, for hvad kan vores fjender gøre ud over dette? De gamle keltere indskrev dette

Machine Translated by Google

styrke til et ordsprog: "Kæmp for dit land og accepter døden om nødvendigt, for døden er en sejr og en befrielse for sjælen."

Vi vil kæmpe for William Byrds og Thomas Talus' England; for Cornwalls vilde skønhed og Lake Districts ro. Vi kæmper for Wales – Kammeraternes Land – ikke kun for hendes sjælfulde litteratur og musik, men også for Owain Glyndwrs heroiske ånd. Vi kæmper for Skotland, hendes højland og øer, hendes ballader og barder. Vi kæmper for Irland, paradoksernes land: tragedie og komedie, humor og kort lunte; for den renhed, som G.K. Chesterton udtrykker således: "Selve Dublins og Belfasts løgne er mere sande end Westminsters selvindlysende sandheder."

Der er kun lidt tilbage at sige, når det endelige valg står over for dig: Skal du blive en revolutionær kriger, der kæmper for national frihed, eller den kujon, der vil bøje sig ned for at kysse de beskidte støvler fra et betændt system?

LAD KUGHEN BØJE HOVEDET I SKAM.
LAD KRIGEREN VIDE, AT HANS BELØNNING ER TIL KOMME!

Machine Translated by Google

Nationalsocialisme Det biologiske verdensbillede

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

"På ethvert givet tidspunkt er der en ortodoksi, en samling af ideer, som det antages, at alle rettænkende mennesker vil acceptere uden spørgsmål. Det er ikke ligefrem forbudt at sige dit eller dat eller andet, men det er 'ikke tilladt'."
Enhver, der udfordrer den herskende ortodoksi, finder sig selv tavs med overraskende effektivitet. En oprigtigt umoderne mening får næsten aldrig en fair høring, hverken i den populære presse eller i de finurlige tidsskrifter." –
George Orwell

Som nationalsocialist oplever man konstant vanskeligheden ved at føre en meningsfuld samtale med en ikke-nationalsocialist. Man føler ofte, at en sådan dialog er fuldstændig umulig, og at man lever i to helt forskellige verdener. Delvist ligger årsagen til denne beklagelige situation naturligvis i det propagandabillede af nationalsocialismen som kulminationen af menneskelig ondskab, som vores fjender har skabt i offentlighedens bevidsthed. Men for unge mennesker er det, der skete for mere end halvfjerds år siden, ikke så vigtigt længere. Fra deres tidligste barndom har de været i stand til at følge al den ondskab og grusomhed, der har hærget verden siden "humanismens sejr" i 1945, levende præsenteret gennem fjernsynet, og der er en meget opmuntrende tendens blandt den unge generation til at have en mindre forudindtaget holdning til livet og dets forskellige problemer end den foregående generation havde.

Som nationalsocialist oplever man konstant vanskeligheden ved at føre en meningsfuld samtale med en ikke-nationalsocialist. Man føler ofte, at en sådan dialog er fuldstændig umulig, og at man lever i to helt forskellige verdener. Delvist ligger årsagen til denne beklagelige situation naturligvis i propagandabilledet af nationalsocialismen som kulminationen af menneskelig ondskab, som vores fjender har skabt i offentlighedens bevidsthed. Men for unge mennesker er det, der skete for mere end halvfjerds år siden, ikke så vigtigt længere. Fra deres tidligste barndom har de været i stand til at følge al den ondskab og grusomhed, der har hærget verden siden "humanismens sejr" i 1945, levende præsenteret gennem fjernsynet, og

Machine Translated by Google

Der er en meget opmuntrende tendens blandt den unge generation at have en mindre forudindtaget holdning til livet og dets forskellige problemer end den forrige generation havde.

Det betyder dog ikke, at unge mennesker overhovedet har nogen idé om, hvad nationalsocialisme egentlig handler om, og heller ikke at de viser megen forståelse, når man fortæller dem det. De er vokset op i en verden, hvor de bevidst er blevet fremmedgjort fra alle naturlige værdier og naturlige etiske normer og lært, at alt er relativt, og hvor grænsen mellem sandhed og løgn er ophørt med at eksistere, da der ikke findes absolutter, og alt afhænger af, hvordan man vælger at se på det. I denne værdifri verden lever mennesker i et mentalt vakuum, fuldstændig uden kontakt med den virkelige verden, dens ubarmhjertige biologiske love og absolutte moralske og sociale forpligtelser, og det er uundgåeligt, at den nationalsocialistiske idé føles som et ubegribeligt fremmed element i et sådant politisk og filosofisk univers.

I modsætning til nutidens ubekymrede relativisme, hvor alle ideer – i hvert fald i princippet – er lige acceptable og gyldige, repræsenterer nationalsocialismen den utrættelige indsats for at finde den absolutte sandhed og gøre denne sandhed til fundamentet for det menneskelige samfund. I modsætning til de tåbelige lænestolsfilosoffers tågede vrøvl og orientalsk mystik er nationalsocialismen imidlertid baseret på sund fornuft, og den søger sine argumenter i den virkelige verden, hvor forskellen mellem sandhed og løgn og mellem godt og ondt bestemmes af fakta og ikke af ønsketænkning og teoretiske drømmerier.

I dette lys er det indlysende, at nationalsocialismen må afvise alle de herskende ideologiers opfattelser og moralnormer, og dette fører naturligvis til en forståelighedskløft, der er vanskelig at bygge bro over – simpelthen fordi der ikke er nogen fælles referenceramme mellem nationalsocialister og folk, hvis tænkning er bestemt af den nuværende ordens ideer. Nationalsocialisme betyder ganske enkelt en absolut, uigenkaldelig og kompromisløs kamp mod selve de filosofiske grundlag for hele den herskende verdensorden. På de følgende sider vil vi forsøge at forklare konsekvenserne af dette sammenstød mellem den nuværende orden og værdisystemet i et biologisk verdensbillede.

Machine Translated by Google

Som det sikkert er blevet gjort klart på den foregående side, har den nationalsocialistiske idé meget lidt at gøre med **politik** i ordets normale forstand. Den nationalsocialistiske bevægelse er ikke en af de sædvanlige politiske organisationer, der blot repræsenterer nogle gruppeinteresser af mere eller mindre materialistisk karakter. Deres mål er blot at stykke et politisk program sammen, der er tilstrækkeligt vagt og intetsigende til at tiltrække det nødvendige stemmefoder til en parlamentarisk platform, hvor deres "folkevalgte repræsentanter" kan tilegne sig så stor en del af kagen som muligt til sig selv – og måske deres partimedlemmer – på bekostning af resten af samfundet.

Nationalsocialisme er langt mere end dette – det er et verdensbillede, en komplet livsfilosofi, der dækker alle aspekter af den menneskelige eksistens. Som tilhænger af et sådant verdensbillede betragter du alle fænomener i samfundet fra én og samme vinkel, således at hvert eneste aspekt bliver en del af en samlet helhed, ligesom dine meninger på alle områder er bestemt af det samme forenende princip, der gør dig i stand til at forstå og forklare alle livets facetter og dets mysterier. Således er et verdensbillede grundlaget for dets tilhængeres holdning til religion, etik, politik, økonomi – og for den måde, de organiserer deres personlige liv på.

Nu er nationalsocialismen naturligvis ikke den eneste livsfilosofi, der hævder at dække alle aspekter af eksistensen. Andre eksempler er for eksempel alle religioner, som i princippet giver enhver, der tror på dem, en retningslinje for deres adfærd og holdninger i enhver situation i livet. I dag har religionerne imidlertid været tvunget til at gå på kompromis i et desperat forsøg på at bygge bro over den hurtigt voksende kløft mellem de religiøse dogmer og virkeligheden. I løbet af de sidste 500 år har denne kløft ført til en støt stigende sekularisering af de kristne lande i den gamle verden, og den har også fået de vestligt praktiserede regeringer i de fleste islamiske lande til at forlade den strenge religiøse samfundsstruktur til fordel for enten kapitalistisk eller kommunistisk materialisme.

Et eksempel på et samfund, der gik i den modsatte retning og radikalt understreger enheden mellem politik og religion, er Khomeinis Iran, og i dag er der fundamentalistiske grupper over hele den muslimske verden og videre, der kæmper for at etablere middelalderlige samfund baseret på Koranens bogstav. Et andet eksempel er Israel, som er baseret på den religiøse overbevisning om, at

Machine Translated by Google

Jøder er "Guds udvalgte folk" og har en guddommelig ret til det territorium, de gør krav på fra araberne, og hvor især de mest ortodokse grupper følgelig afviser den mindste afvigelse fra talmudisk lov. Denne lov er et produkt af det gamle nomadiske samfund og er umulig at anvende på en moderne industristat, hvilket fører til en række typisk semitiske konstruktioner for at omgå de strenge religiøse regler omkring f.eks. sabbatten og shmitta-året, hvor al jord burde ligge brak, men ikke gør det!

Lignende metoder kan ses i arabiske lande, hvor ramadanen ofte mere eller mindre afskaffes permanent, fordi landene er "i krig" med fattigdom. Alle sådanne forsøg på at "snyde" viser tydeligt, at disse verdensbilleder er fuldstændig utilstrækkelige som ledetråde i den moderne verden med dens vestlige teknologi –
og at de ikke har været stærke nok til at forhindre deres tilhængere i at ønske dette nye liv, som ikke er en del af deres kultur, men resultatet af succesfuld parasitisme. Årsagen til denne fiasko er simpelthen, at disse religioner er baseret på blind tro og ikke på virkeligheden.

Naturligvis har fromme kristne det samme ønske om at bevare Bibelen som den ultimative autoritet og et omdrejningspunkt for al tænkning.
Den katolske kirke forsøger således konstant at øge sin indflydelse på samfundsudviklingen i traditionelt katolske lande som Polen, Irland, Italien, Spanien og Latinamerika – og for at gøre dette skal den opnå politisk magt. Dens største svaghed er imidlertid,
de mange interne uenigheder om, hvordan dette mål skal nås, og hvilke dele af den kristne lære, der skal fremhæves. Også i Nordamerika har kristendommen en meget vigtig politisk indflydelse, som på ingen måde bør undervurderes – selvom den er i tilbagegang – og i Europa har de fleste lande kristne politiske partier, der forsøger at styrke såkaldte kristne værdier som en del af deres politiske program. Religion som sådan spiller dog en meget beskeden rolle i disse partier – simpelthen fordi kristendommen har mistet sit greb om folk – hvis den nogensinde har haft et. På en eller anden måde har den altid været opfattet som en fremmed idé blandt mændene i Nord, og deres fortolkning af den har ofte været meget ukristen. I dag er den reduceret til et anakronistisk levn. I Danmark er omkring 95% af indbyggerne for eksempel medlemmer af den lutherske statskirke. Imidlertid,

Machine Translated by Google

Kun 2% går i kirke, og endnu færre hævder at tro på læren. Som en åndelig kraft i folket er kristendommen død.

Marxismen er imidlertid også en livsfilosofi, der repræsenterer et verdenssyn, der styrer alle aspekter af menneskelivet, hvorimod alle andre politiske ideer i vores del af verden hovedsageligt koncentrerer sig om ubetydelige administrative og økonomiske problemer. Disse ideer er løst knyttet til en bestemt grundlæggende holdning til livet generelt og forholdet mellem individ og samfund, men med hensyn til menneskets åndelige behov er de – i princippet – fuldstændig uforpligtende. De udelukker ikke nogen religiøs tilhørsforhold – tværtimod understreger de altid den totale religionsfrihed og hævder, at religion og politik intet har med hinanden at gøre og bør holdes adskilt – som om religion var noget uvigtigt i forhold til politik. Således kan medlemmer af alle disse liberale eller konservative partier være kristne, jøder, muslimer, ateister eller buddhister. Deres religiøse overbevisning anses for fuldstændig irrelevant for deres politiske arbejde. De er forenede i et forsøg på at løse nogle ret veldefinerede praktiske problemer i statsapparatet, men de kan have helt forskellige åndelige mål for øje. Som nævnt ovenfor er denne fragmentering i virkeligheden uforenelig med religionens natur, men den må accepteres mere eller mindre modvilligt af de religiøse samfund, hvis de overhovedet ønsker at udøve nogen indflydelse på samfundet.

En sand livsfilosofi som nationalsocialismen har absolut ingen plads til en sådan atomistisk opdeling af livet i forskellige dele uden relation til hinanden. Nationalsocialismen er i stand til at løse alle praktiske problemer i samfundet ved at anvende principperne i sin grundlæggende filosofi, og dens tilhængere behøver ikke fremmede elementer for at tilfredsstille deres åndelige behov.
Nationalsocialismen giver selv et fuldt svar på ethvert spørgsmål, mennesket måtte s
Det er en velkendt kendsgerning, at religioner udelukkende er baseret på tro – noget de er stolte af at anerkende! Således er Guds eksistens, den ubesmittede undfangelse, opstandelsen, det andet komme osv. alt sammen ting, man ikke kan bevise – medmindre man selvfølgelig accepterer Gud som Bibelens forfatter, hvilket er endnu en ting, man bare skal tro på – på trods af eventuelle beviser, man måtte have for det modsatte. Hvis man ikke tror uden beviser, er man mistænksom – ligesom den tvivlende Thomas, der – tilsyneladende som den mest intelligente af disciplene – ønskede bevis for, at manden i

Machine Translated by Google

foran ham var faktisk blevet korsfæstet. I modsætning til denne stolthed over uvidenhed hævder både marxismen og nationalsocialismen at være baseret på videnskabelig sandhed. Marxismen blev imidlertid opfundet bag et skrivebord, fyldt med lærde, filosofiske bøger – men uden nogen kontakt med virkeligheden eller videnskaben for den sags skyld. Ved nærmere eftersyn er marxismen lige så meget baseret på tro som enhver religion – nemlig på den fuldstændig uvidenskabelige overbevisning om, at alle biologiske væsener, der går på to ben og ikke har fjer, er skabt lige, og på den lige så absurde idé om, at det er produktionsbetingelserne, der har bestemt historien på samme måde, som det hævdes at være miljøet – og ikke generne – der bestemmer individets udvikling. Dette er selvfølgelig at sætte vognen for hesten. Det kræver ikke megen intelligens at indse, at det i virkeligheden er mennesket, der har dannet sit miljø – og etableret den sociale orden, inklusive produktionsbetingelserne – og ikke omvendt.

I modsætning til alle disse andre filosofier er nationalsocialismen aldrig blevet opfundet – den er udledt af de evige naturlove, som har eksisteret lige så længe universet eksisterede, og som har styret alt liv, siden den første primitive organisme opstod. Dette er blevet udtrykt smukt og klart af Savitri Devi, den berømte afdøde nationalsocialistiske filosof, i hendes bog *Lynet og solen:*[4]

> *"I sin essens overgår den nationalsocialistiske idé ikke blot Tyskland og vores tid, men den ariske race og menneskeheden selv og enhver epoke; den udtrykker i sidste ende den mystiske og urokkelige visdom, ifølge hvilken..." Naturen lever og skaber: den upersonlige visdom fra urskoven og havets dyb og sfærerne i rummets mørke felter; og det er Adolf Hitlers ære ikke blot at være vendt tilbage til denne guddommelige visdom, men at have gjort den til den praktiske regenereringspolitik af verdensomspændende omfang.*

Med andre ord blev nationalsocialismen ikke opfundet af Adolf Hitler. Det er det bevidste udtryk for de grundlæggende love

[4] Savitri Devi, *Lynet og solen* (Wewelsburg Arkivudgave), s. 168

Machine Translated by Google

Naturen styrer vores liv. Den er baseret på en uendelig kærlighed til skabelsen i al dens mangfoldighed, en dyb, ubetinget respekt for naturens visdom og en brændende vilje til at bevare livet, som det er vokset ud af denne visdom. Den eneste måde at gøre det på er at organisere menneskets samfund i overensstemmelse med disse grundlæggende love. At være imod nationalsocialismen er derfor lige så absurd og ulogisk, som det ville være at modsætte sig tyngdeloven eller det faktum, at jorden er rund! Nationalsocialisme er i virkeligheden intet andet end anvendelsen af fysiske og biologiske love på de politiske, økonomiske, sociale og religiøse områder af menneskelivet på samme måde, som de i dag anvendes på teknologi. I dette lys er nationalsocialismen i sandhed videnskabelig – i modsætning til ethvert andet verdensbillede. Den ønsker ikke at få virkeligheden til at passe til nogen forudfattede teorier, men at få teorierne til at passe til virkeligheden. Nye banebrydende videnskabelige milepæle ville således straks afspejles i det praktiske liv i et nationalsocialistisk samfund.

Selvfølgelig kunne vi nogle gange ønske, at nogle af disse love havde været lidt anderledes, men vi må nødvendigvis acceptere, at det ville være umuligt at ændre dem. Naturlovene kan ikke afskaffes eller ændres ved en afstemning i FN's Generalforsamling, den amerikanske Kongres eller noget andet nationalt parlament! Måske havde alt været lettere, hvis alle mennesker og alle racer var blevet skabt lige, og hvis der ikke havde været nogen arvelige faktorer, der styrer og begrænser vores individuelle udviklingsmuligheder. Det er dog ikke tilfældet, og der er absolut ingen chance for at ændre denne kendsgerning ved ønsketænkning, dvs. ved at gøre, som om disse love ikke eksisterede. At bygge et samfund på sådanne drømme er en dødssynd, der kun kan få katastrofale konsekvenser.

Disse konsekvenser ses kun alt for tydeligt, når vi ser på de samfund, som vores fjender i øst og vest har bygget. Enstemmigt omtaler de nationalsocialismen som "ondskabens evangelium" – mens de selv hersker over en verden på randen af økonomisk og moralsk katastrofe, en verden ramt af inflation, arbejdsløshed, kriminalitet, meningsløs vold, stofmisbrug, forurening, pornografi, korruption, sult og økologiske katastrofer – en verden, der kun har oplevet seksten dages fred siden 1945, og hvor utallige millioner af mennesker er blevet slagtet i samme periode. Og over denne triste verden

Machine Translated by Google

svæver den frygtelige trussel om en atomkrig, der vil ødelægge alt højere liv på jorden.

Det er sandelig ikke underligt, at mennesket lever i konstant frygt for, hvad den næste dag har i vente! Desværre er denne frygt og håbløshed mest udbredt i den ariske del af verden, hvor dekadence og moralsk forfald er mest fremskreden. Her er folk blevet fuldstændig fremmedgjort fra alle sunde og naturlige værdier og gjort til tankeløse zombier, hvis bekymringer dulmes af materiel velstand – i et konstant kapløb mod økonomisk kaos. Trods alle de materielle goder i den moderne verden er disse mennesker hverken glade eller tilfredse. De mangler fuldstændig idealer og entusiasme, og de har mistet al tro på fremtiden. Arieren er simpelthen ikke villig til at bringe børn ind i denne verden. Da han ikke ser nogen fremtid, foretrækker han øjeblikkets luksus frem for at bevare sin race og kultur. Han forsøger at sikre sig selv et så komfortabelt liv som muligt i denne sivebrønd, og hans eneste håb er, at den uundgåelige katastrofe ikke vil indtræffe i hans levetid. Således ser han passivt sine forfædres land langsomt, men sikkert blive overtaget af rumvæsner, som endnu ikke er klar over, at den hvide mands ende betyder enden på al civilisation, som vi kender den.

Dette er den guldalder, som vores fjender lovede verden i 1945 – det er, hvad de har været i stand til at opbygge i de halvfjerds år, de har haft absolut magt. Under disse omstændigheder er udsigterne for fremtiden bestemt dystre. Det behøver dog ikke at være sådan. At verden er i en så uhyggelig tilstand, er udelukkende et resultat af menneskets totale mangel på respekt for naturens love.

Som nationalsocialist føler man sig uundgåeligt som en fra en anden planet, når man først har indset den nuværende orden. Man kan ikke have nogen del i dette system, og selve den daglige kamp for at holde sig i live inden for rammerne af dette samfund må virke som et nytteløst spild af tid. Som nationalsocialister forestiller vi os en fuldstændig ny verdensorden, baseret på den "ufejlbarlige visdom, ifølge hvilken naturen lever og skaber". Kun inden for en sådan ny verdensorden kan livet overleve på denne planet i det lange løb. For at etablere denne nye orden må mennesket dog acceptere, at

Machine Translated by Google

Han er ikke hævet over naturen. Mennesket er ikke skabelsens herre, men en integreret del af naturens helhed, og han er underlagt nøjagtig de samme love som alle andre levende organismer. Ligeledes må han også acceptere den videnskabeligt beviste kendsgerning, at menneskets racer er forskellige – ikke kun i deres ydre udseende, men også med hensyn til deres mentale og intellektuelle egenskaber – og endelig, at alle mennesker er individer skabt ulige, og at deres liv hovedsageligt bestemmes af arvelige faktorer og ikke af deres naturlige miljø.

Dette kan selvfølgelig virke "uretfærdigt", men en af de ting, mennesket må erkende, er, at der i naturen ikke findes noget begreb om retfærdighed i den forstand, vi normalt anvender på dette ord. Som mennesker kan – og bør – vi organisere et samfund bygget på juridisk og social retfærdighed, fordi alle medlemmer af samfundet har en nyttig funktion og derfor også kan kræve lige beskyttelse under loven og sikkerhed mod økonomisk udnyttelse. Dette er en del af den sikkerhed, der er nødvendig og naturlig i et organiseret samfund – faktisk er det en del af selve grunden til, at mennesker engagerede sig i at etablere stabile sociale strukturer, at de ønskede denne sikkerhed.

Vi kan dog ikke skabe biologisk retfærdighed – ligesom vi ikke kan skabe biologisk lighed. Fra et menneskeligt synspunkt vil det altid virke ekstremt uretfærdigt, at nogle mennesker bliver angrebet af forfærdelige, smertefulde og uhelbredelige sygdomme i en ung alder, mens andre kan nyde godt af et godt helbred, indtil de er hundrede år gamle –
også, selvom den, der dør i en alder af 25, har langt større mentale gaver og kunne have givet menneskeheden så meget mere end den, der når alderdommen. Uanset hvad vi føler om det, er det sådan, det er – på trods af alle vores medicinske færdigheder – og mennesket må lære at acceptere, at naturen ikke anerkender vores begreb om retfærdighed, og ethvert forsøg på at indføre en slags guddommelig retfærdighed i et liv, der kommer, må afvises som et absurd forsøg på at flygte fra virkeligheden.

I denne forbindelse hævder nationalsocialismens fjender ofte, at den biologiske opfattelse af menneskets natur, som er selve grundlaget for nationalsocialismen, er "uetisk". Til dette kan vi kun svare, at det er disse modstanderes såkaldte "etik", der er umoralsk, fordi den er baseret på normer og værdier, der ikke er grundlagt på naturen. For nationalsocialister er der kun én sandhed:

Machine Translated by Google

Naturlovene, og alt, der ikke er i fuld overensstemmelse med denne sandhed, er absolut 100% forkert!

Dette betyder naturligvis en total afvisning af kristendommen, hvis unaturlige dualisme er selve grundlaget for den fremherskende "moralske" kodeks – også hvor denne kodeks er forklædt under en liberal/humanistisk eller marxistisk betegnelse. Ifølge kristendommen har mennesket en helt særlig position blandt alle skabninger ved at have en guddommelig sjæl. Denne sjæl er universel og ubiologisk. Den adskiller sig ikke fra race til race eller fra individ til individ, og den afhænger ikke af intelligens eller nogen anden mental eller fysisk kvalitet hos individet, og den er heller ikke arvelig eller på nogen anden måde påvirket af naturen. Det er denne sjæl, der gør alle mennesker lige i Guds øjne, uanset hvad de gør eller hvad de er, så længe de tror på Ham. For den kristne er det en "nedgørelse" at tale om mennesket som et produkt af biologiske faktorer. Ifølge kristendommen er hele menneskets liv en konstant kamp mellem den guddommelige sjæl (ånden) og "materien", dvs. naturen, eller – på det personlige plan kødet, som repræsenterer Ondskaben og skal besejres for at opnå evigt liv i et udefineret paradis i skyerne (eller på jorden efter Harmagedon). Livet på jorden er blot en forberedelse til det kommende liv – enten i Abrahams favn eller i Helvede, alt afhængigt af hvor succesfuldt folk har været med at bekæmpe deres biologiske natur. I sig selv er livet på jorden værdiløst, blot en tåredal.

Kristendommen er således karakteriseret af en udpræget foragt for livet og naturen. Det er en religion for tabere og drømmere, der ikke kan klare livets udfordringer, men blot vegeterer videre i tillid til, at "de sidste skal blive de første, og de første skal blive de sidste", ligesom kristendommen betragter enhver kriminel, uduelig og mentalt defekt tåbe som et mere værdifuldt menneske end den flittige og kreative borger. Den repræsenterer et sæt normer og værdier, der sætter jomfruen over moderen, munken over familiefaderen og de svage og lidende over de stærke og sejrrige, ja, de døde over de levende. Den foragter enhver glæde i livet og forherliger selvtortur og selvfornedrelse som positive indikationer på, at mennesket bekæmper sit kød og accepterer, at det er født som et syndens kar, fordi det ikke udelukkende er ånd.

Uanset hvilken vinkel man ser på det, er kristendommen repræsenterer en perverteret og misantropisk livsholdning, der kan

Machine Translated by Google

under ingen omstændigheder tolereres i et sundt samfund. For at sige det ligeud. Kristendom er en slags åndelig AIDS, der har ødelagt vores naturlige immunitet mod ubiologisk tænkning. Det er en forurenende sygdom i sindet og skal bekæmpes med alle
betyder.

I modsætning til den kristne skal nationalsocialisten leve. Han skal udvide sine evner og udfolde sin personlighed så meget som muligt inden for rammerne af sin biologiske natur – både fysisk og åndeligt. Han er ikke

skulle tilbringe livet på knæ foran en mellemøstlig gud, hvor han tigger om nåde og tilgivelse for "synden" ved at være født ind i naturen. Vi ønsker at se stolte og harmoniske mennesker, der er selvsikre i sig selv og deres mission i livet –

ikke skræmte og modløse produkter af misantropiske forestillinger som "arvesynden", der kun efterlader mennesket ét håb i livet: at "Gud" vil tilgive ham, hvis han bare tror og omvender sig. Vi ønsker heller ikke de generte og fortvivlede ofre for det pluralistiske verdensbillede med dets benægtelse af absolutte værdier. Nationalsocialister er ikke ateister. Vi tror på en guddom, men vores guddom er en absolut kontrast til den jødisk-kristne Jahve. For nationalsocialismen er der kun én sand guddom: den uudgrundelige skabende kraft, der manifesterer sig overalt i naturen. Det er denne guddom, vi hylder ved at vise ærbødighed og respekt for visdommen i naturens love. Som nationalsocialister følger vi ingen anden stemme end naturens stemme og ingen anden etik end naturens etik, og vi kender kun én dødssynd: at forsøge at gøre oprør mod denne etik. Dette er ikke mystik, som nogle hævder, men panteisme – ideen om, at det guddommelige udtrykkes gennem naturen og intet andet sted. Panteismen har sine rødder langt tilbage i historien og er et af fundamenterne for tysk idealisme og romantik i det 19. århundrede. Det er erkendelsen af, at vi skylder vores eksistens et livsprincip, der ikke blot er summen af dets kemiske komponenter. Nationalsocialismen ser således livet som mere end den materialistiske kamp for maksimalt forbrug og selvtilfredsstillelse – livet indebærer en forpligtelse til at beskytte det guddommelige princip, som vi er en del af. Nogle vil måske kalde dette en religion, men det behøver ikke etableringen af en fortælling baseret på overtro for at opretholde det – og det er bestemt ikke en "tro". Det er ikke baseret på tro, men på fakta.

Machine Translated by Google

Selvom mennesket er en del af naturen, er nationalsocialisterne naturligvis fuldt ud klar over, at mennesket adskiller sig fra alle andre levende organismer på én særlig måde: dets unikke hjerne, der sætter det i stand til at tænke abstrakt. Denne evne har gjort det muligt for mennesket at afværge eller afbøde noget af den grusomhed, som andre væsener må lide under. Vores hjerne har gjort det muligt for os at helbrede sygdomme, der ellers ville være terminale, og at finde de underliggende principper for mange af naturlovene, så vi har været i stand til at bruge nogle af disse principper til vores egen fordel og – på godt og ondt – at udvikle den teknologi, der var nødvendig for at udforske jorden og udnytte dens rigdomme.

Desværre har vores hjerne også gjort det muligt for os bevidst at ignorere Naturlovene, når vi finder det mere behageligt at forsøge at ignorere dem end at følge dem. I et primitivt samfund ville man hurtigt mærke konsekvenserne af en sådan overtrædelse, men i et højt udviklet teknologisk samfund vil man være i stand til at overleve en overtrædelse af Naturlovene i et godt stykke tid uden at mærke de uundgåelige gengældelser. Men før eller siden vil de komme med ubønhørlig kraft, og så vil det være, om ikke umuligt, i det mindste ekstremt vanskeligt at rette op på fejlene.

Endelig har vores unikke hjerne også givet os følelser, som næppe findes hos noget andet dyr: frygten for det ukendte, visheden om døden og dermed også et desperat behov for noget, der kan give mennesket en følelse af åndelig tryghed og få det til at se en mening med livet ud over kampen om materielle goder. Dette er det behov, der ligger bag religionerne, men i modsætning til dem koncentrerer nationalsocialismen sig om at tilfredsstille disse behov på jorden. I denne forbindelse skal det bemærkes, at hverken hjerne eller følelser er isolerede, ubiologiske faktorer, men en uadskillelig del af den levende organisme, og ligesom menneskets fysiske egenskaber er "ånden" også underlagt naturlovene vedrørende arvelighed. Som nationalsocialister er vi af den faste opfattelse, at samfundet som helhed skal organiseres, så alle aspekter af naturloven tages i betragtning. Det er således ikke nok at opfylde menneskers materielle behov ved at etablere et sundt økonomisk liv. Det er også nødvendigt at sørge for, at de åndelige behov også bliver tilfredsstillet!

Machine Translated by Google

Menneskets fjende hævder ofte, at nationalsocialismens åndelige univers er præget af tvang og manipulation, hvor individet frarøves sin frihed og individualitet blot for at blive en del af en tankeløs masse. Dette er naturligvis langt fra sandheden.
Faktisk kommer dette meget tættere på en beskrivelse af demokrati. Det er demokraterne, der betragter folket som en stor grå masse, hvor forskellene mellem de enkelte individer kun forklares som et resultat af tilfældige miljømæssige påvirkninger, som samfundet skal "korrigere" for at "socialisere" folk til demokratiske metoder. Nationalsocialismen respekterer derimod individet. Vi ved, at alle mennesker er biologisk unikke, og at de har forskellige talenter og evner. At kombinere alle disse individuelle gaver inden for samfundets rammer er en af den nationalsocialistiske stats vigtigste opgaver.
Kun på denne måde er det muligt at udnytte den samlede mængde mentale ressourcer i et menneske – til gavn for både individet og samfundet.

Vi ved imidlertid også, at genialitet og fremskridt aldrig er kommet fra massen, men altid fra enkelte, fremragende individer, og kun ved at sikre individet muligheden for at finde og udvikle sig selv så frit som muligt i et organiseret samfund kan vi fremme menneskets fremskridt mod stadig højere perfektion. Hvis vi ønsker at løse de enorme problemer, verden står over for efter halvfjerds års demokrati, er dette nødvendigt. Da det åbenlyst er umuligt at løfte mennesker til et niveau over deres medfødte udviklingsmuligheder, fører alle de dumme forsøg på at gøre alle mennesker lige i alle henseender nødvendigvis til en forening på det laveste niveau, dvs. til undertrykkelse af alle individer, der hæver sig over gennemsnittet i intelligens eller på nogen anden måde. Denne tendens er ikke nationalsocialismens, men demokratiets værk, og den vil sandsynligvis ikke forbedre livsvilkårene på jorden.

Imidlertid ses ethvert forsøg på at fremme en elite med rette som en trussel mod selve fundamentet for det demokratiske system, hvor det menes, at alle ikke blot skal have lige juridiske rettigheder, men også lige indflydelse på offentlige anliggender, uanset om de har de nødvendige kvaliteter eller ej. Et sådant system kan kun føre et land ned i afgrunden. I en nationalsocialistisk stat vil ledelsen bestå af de allerbedste i nationen. Kun de...

Machine Translated by Google

vil være i stand til at løse de problemer, der opstår – og tage ansvaret på sig. De enkelte medlemmer af en demokratisk forsamling kan ikke holdes ansvarlige for deres handlinger, fordi alle beslutninger træffes ved afstemning, og alle skal bøje sig for flertallet – uanset om de er enige eller ej. Det er tydeligt, at denne form for forum giver rummelighed til de mest depraverede elementer i samfundet. Det er ironisk, at store kommercielle virksomheder bruger enorme mængder tid og penge på at finde og uddanne de bedste folk til de ledende stillinger i virksomheden, hvorimod enhver politisk charlatan uden nogen form for uddannelse kan blive sit lands premierminister eller præsident. Han skal bare have de rigtige forbindelser og må ikke udvise for meget intelligens, hvilket kan tyde på, at han ikke så let kan manipuleres af de forskellige interessegrupper uden hvis støtte han aldrig ville vinde et valg. Den vigtigste egenskab hos en demokratisk politiker er evnen til skamløst at lyve for vælgeren og give løfter, som han aldrig har til hensigt at holde. Dette er patetisk!

Benægtelsen af individualitet og de biologiske forskelle mellem mennesker har også ført til en fuldstændig undertrykkelse af konceptet "genetisk hygiejne". I dag handler hygiejne kun om at vaske hænder og børste tænder.
Mennesket **kender** dog princippet om "genetisk hygiejne". Det bruger en enorm mængde tid og energi på avl af heste, køer, hunde, duer, parakitter osv. – alt sammen efter de bedste genetiske principper, men når det kommer til reproduktion af sin egen art, opgiver det fuldstændigt disse principper – som om de kun var gyldige i dyrenes verden. Det bidrager således villigt til menneskets totale biologiske degeneration.

I den naturlige tilstand er enhver population underlagt biologisk selektion, hvilket betyder, at de individer, der er bedst egnede til de givne omstændigheder, stiger til tops i samfundet, hvorimod de, der ikke kan klare livet, som det er, må forgå. Dette er en af de jernhårde, ubarmhjertige naturlove, som mennesket har været i stand til at afbøde ved at opbygge samfund, hvor der også er plads og beskyttelse til de svagere elementer i befolkningen, som også har en meningsfuld rolle at spille i et udviklet samfund. Men hvis vi ...

Machine Translated by Google

Hvis vi fuldstændig lukker øjnene for eksistensen af denne naturlov, er vi også på vej mod en katastrofe, da vi så ikke længere vil være i stand til at sikre den nødvendige biologiske kvalitet i populationen til at bevare et system, der er stærkt nok til også at beskytte de svage.
Uden hensyntagen til livets biologiske realiteter vil vi ende i en frihed for alle, hvor de svageste individer vil være de allerførste til at omkomme.

Nationalsocialismen vil således ikke – som det ofte hævdes – betyde, at de svage bliver forladt og overladt til deres skæbne. Tværtimod!
Nationalsocialismen er den eneste garanti, de svage kan have mod sikker ødelæggelse. Her skal det dog understreges
at svaghed ikke er et ideal – det er noget, der skal bekæmpes, og dette er kun muligt gennem konsekvent genetisk hygiejne. Den nationalsocialistiske stat vil oplyse folk om de biologiske mekanismer og dermed sørge for, at mennesket genvinder sine naturlige instinkter på dette område, så mennesket kan avancere biologisk. Kun tåber kan tro, at mennesket allerede har nået det højest mulige udviklingstop. Men for at mennesket kan avancere yderligere, skal samfundet sørge for, at sygdomme og svagheder ikke akkumuleres og videreføres ukontrolleret gennem arv. Frihed til bevidst at overføre lidelse til sine børn og til at nedbryde befolkningen genetisk er en forbrydelse mod kommende generationer!

Samtidig skal samfundet også sørge for et sundt miljø, så sygdomme forårsaget af ydre påvirkninger forsvinder for altid. Her tænker vi ikke kun på de sociale omgivelser og forholdene på arbejdspladserne, men også på det økologiske miljø. I et nationalsocialistisk samfund er det fuldstændig uacceptabelt, at profitmageri og grådig materialisme tillader sygdomsfremkaldende kunstige tilsætningsstoffer i mad og tøj, usunde syntetiske materialer i vores hjem og offentlige bygninger og den stigende forurening af jord, luft og vand –

for ikke at nævne den dødelige radioaktive forurening, der vil vare i hundredtusindvis af år. Alt dette er det logiske resultat af den fuldstændige perversion af livets sande værdier, der ses i dette terminalt syge samfund. Genetisk hygiejne og generel forureningskontrol er kun to aspekter af den samme sag: bevarelsen af naturen og den økologiske balance for at sikre menneskets fortsatte åndelige og fysiske velbefindende. Uden et sundt miljø selv ...

Machine Translated by Google

De bedste gener vil blive ødelagt, og uden en tilstrækkelig mængde af disse gener vil der ikke være nogen, der kan skabe et sundt miljø.

For at skabe sunde omgivelser for livets udfoldelse har vi også brug for sunde familier, hvor børn kan vokse op i harmoni og være lykkelige. Et andet onde ved den nuværende orden er, at denne type familie bliver ødelagt af den sædvanlige ubiologiske tænkning og kvindefrihedsberøvernes vrøvl. Ligesom racerne er forskellige, er kønnene det også, og ideen om, at mand og kvinde er biologisk lige, er en alvorlig trussel mod menneskets overlevelse. Forskellene mellem dem er ikke et resultat af socialt konstruerede "kønsroller", men af biologiske roller!

Det er ikke tilfældigt, at det er kvinden, der føder børnene. Hun er ikke kun biologisk egnet til denne opgave, men også mentalt, og som mor til den nye generation har hun den vigtigste rolle i samfundet. Ideen om, at hun skal "opfylde sig selv" ved at slutte sig til arbejdsstyrken og få et job ved et samlebånd, mens hendes børn overlades til andre, er kriminel!

Kvinder kan kun opfylde sig selv inden for deres biologiske rolle som mødre. Uden en mor smuldrer familien. Børnene er overladt til sig selv eller til en offentlig uddannelse. Når de kommer hjem, har ingen tid til dem. De bliver ikke oplært i nogen idealer, og de får deres idoler fra fjernsyn, dårlig musik og endnu værre litteratur. De lever af fastfood og bliver ofre for den værste form for kommerciel materialisme. Det vil sige, hvis kvinden ikke vælger at undgå at få børn overhovedet – enten ved at bruge en form for "prævention" eller ved at myrde barnet, hvis hun alligevel bliver gravid. Feministerne hævder selvfølgelig, at det ville være lige så naturligt for manden at passe børnene og kvinden at gå på arbejde. Faktum er, at hvis det havde været lige så naturligt, ville manden også have født.

Tværtimod vil den kvindelige biologi altid betyde, at kvinden er i en svagere position på arbejdsmarkedet, fordi hun er mindre stabil som mand. For ikke at nævne de job, der kræver en vis fysisk styrke. Det er ikke underligt, at Elisabeth Badinter, en jødisk-fransk feminist, i sin bog (L'un est l'autre = "Det ene er det andet", udgivet af O. Jacob (!), Paris 1986, og ikke overraskende oversat til stort set alle vesteuropæiske sprog) kræver, at livmoder og æggestokke transplanteres ind i

Machine Translated by Google

mænd for at sikre ligestilling! Et samfund, hvor en sådan bog finder læsere, er sandelig uhelbredelig sygt!

Det er en del af menneskets biologiske natur, at det ikke blot er et isoleret individ, men også et socialt væsen, og dets sociale instinkt går ud over kernefamilien. Fra de tidligste tider har mennesker levet sammen i grupper, så de bedre kunne modstå farerne ved deres primitive eksistens. Hvis de ikke havde gjort det, ville mennesket næppe have overlevet som art. Med andre ord er livet i organiserede samfund en betingelse for menneskets eksistens, og trangen til at organisere sig er en del af vores natur. Uden et organiseret samfund ville ethvert individ have haft nok at lave med at forsøge at indsamle de daglige fornødenheder. Der ville ikke have været noget overskud til kunst, videnskab, uddannelse eller nogen sundhedsydelse. En høj grad af organisation er simpelthen forudsætningen for både kulturel og teknologisk udvikling. Derfor er det på ingen måde en tilfældighed, at de højeste kulturer altid er blevet skabt af de folk med den bedste evne til at organisere sig. I øvrigt var de fleste af disse ariere.

I ethvert organiseret samfund er det imidlertid absolut nødvendigt, at individet tilpasser sig en norm, der deles med andre medlemmer af dette fællesskab, og at det afholder sig fra at misbruge sin intelligens og sine talenter på en måde, der er skadelig for netop det fællesskab, der har muliggjort udviklingen af disse talenter.

Den nødvendige loyalitet inden for gruppen kan dog ikke alene være baseret på materialistiske overvejelser. Det er ikke nok at have et fælles velfærdskontor. Det giver kun mening at give afkald på noget af sin personlige frihed i et fællesskab med en fælles skæbne, bestående af mennesker med en fælles baggrund, fælles normer og værdier og med et fælles formål i livet –
folk hvis forfædre har erobret og forsvaret det samme territorium gennem generationer, fordi de ønskede at bevare deres specifikke sproglige, kulturelle og biologiske karakter.

Det er dette ønske, der har skabt vores kultur i tæt overensstemmelse med vores folks talenter, forestillinger, idealer og værdier – med det, vi kan kalde vores folks sjæl. Andre folkeslag har andre talenter, forestillinger, idealer og værdier, og de har derfor skabt andre kulturer. Disse kan være lige så "gode" som vores – men de er fremmede for os, ligesom vores kultur er fremmed for andre folkeslag. At

Machine Translated by Google

At tale om en kommende, universel "verdenskultur", fælles for alle mennesker, er nonsens. En "kultur", der ikke er opstået naturligt som et spejl af et folks sjæl, er en fornægtelse af selve betydningen af ordet "kultur", og historien viser meget tydeligt, at enhver civilisation, der ikke længere har været i stand til at bevare og videreudvikle sin **egen** kultur og derfor har importeret og integreret de fremmede kulturelle elementer, den tilfældigvis er stødt på, har stået lige foran sit uundgåelige fald.

Et samfund bestående af en tilfældig blanding af racer, religioner og filosofier er bestemt ikke et udtryk for åndelig og kulturel rigdom, som det ofte hævdes i dag. Det er et absurd sammensurium, hvis eksistens ikke kan retfærdiggøres på noget grundlag – en vis indikation af nationens forestående opløsning og den totale opløsning af alle normer og værdier. Et sådant samfund er en degenereret parodi på et sandt fællesskab – og det kan ikke vare ved, fordi den sociale loyalitet mellem de forskellige grupper, der midlertidigt tilfældigvis bor på det samme stykke jord, afløses af en langt stærkere – åndelig – loyalitet over for religiøse og filosofiske ideer, der ikke har deres grundlag i selve nationen og dens historie.

Den mest alvorlige trussel mod samfundets sammenhængskraft er uden sammenligning den biologiske raceblanding, der altid enten har været hånd i hånd med blandingen af kulturer – eller endda har været dens forudsætning. Selve kulturens opløsning kan stoppes når som helst, og et folk kan finde tilbage til sine egne kulturelle normer og værdier igen – så længe racestammen er intakt. Blandingen af racerne er imidlertid uigenkaldelig – og dens konsekvenser er uberegnelige og katastrofale. Det er en kendsgerning, at naturen altid har udviklet sig mod større racemæssig variation, således at racer til sidst er blevet til arter. Gennem den unaturlige raceblanding er vi nu vidne til en udjævning af alle de forskellige naturlige talenter, som alle er bestemt af race. Hvor én race har udviklet sig i én bestemt retning og har bygget et fællesskab og skabt en kultur baseret på de kvaliteter, den har udviklet, betyder blandingen med andre racer, at bastardafkommet efter et par generationer vil have mistet enhver forudsætning for at forstå, hvad deres forfædre har skabt.

Desværre er der kun alt for mange muligheder for at studere den slags samfund, vi har som følge af raceblanding.

Machine Translated by Google

Latinamerika, Indien og Egypten er alle fremragende eksempler, og det samme er Grækenland og Romerriget. Ligesom de indiske, persiske og egyptiske kulturer blev også de græske og romerske civilisationer skabt og opretholdt af et immigreret mindretal af overvejende nordisk race. Dette højere udviklede mindretal undertrykte først det oprindelige flertal og deres kultur, men senere bukkede de langsomt under for deres underkuede folks numeriske overlegenhed. Svækket af utallige krige, der havde kostet dem deres mest værdifulde blod, og undergravet af asiatiske ideer om falsk humanisme, gav de gradvist et stigende antal fra de underkuede folk statsborgerskab og bragte nye slaver og arbejdere fra deres kolonier i Afrika og Asien – som derefter blev integreret og fik statsborgerskab i den næste generation. Dette er vel et velkendt billede, ikke sandt? Og det var denne opløsning af den nordiske race, der forvandlede den stolte stat Grækenland til nutidens Grækenland og Rom til Italien – eller sagt på en anden måde: civilisation til kaos! I skolen bruger man stadig i det mindste noget tid på at undervise børnene om de gamle kulturer, men der siges ikke et ord om de mennesker, der skabte disse kulturer. Det synes ikke at undre nogen, at evnen til at organisere en stat kan forsvinde så fuldstændigt. Sandheden er, at de fleste af de mennesker, der i dag udgiver sig for at være "romere", racemæssigt har meget lidt til fælles med deres mægtige forgængere. Alt for mange af deres forfædre havde deres hjem **syd** for Middelhavet!

Når man taler om racebiologi i dag, støder man hurtigt på en masse tabuer. At studere racebiologi er blevet noget frækt – altså hvis det er de **menneskelige** racer, man vil studere – og ikke engang læger eller såkaldte antropologer kan forventes at vide noget som helst om dette emne. Selv at **ville have** sådan viden er skadeligt for ens karriere, så hvorfor bekymre sig? Således fastholdes det altid, med en hånlig hån, at der ikke findes nogen "ren" hvid race, og at "arisk" er et rent sprogligt udtryk osv., hvilket alt sammen skal bevise, at racevidenskab er nonsens. Disse argumenter er selvfølgelig ikke helt forkerte – men konklusionen er! Det er sandt, at der har været en blanding af de forskellige europæiske racer, men dette var en blanding af nært beslægtede racer inden for den samme hovedrace, den såkaldte Hvide Race, som man meget vel kan kalde den Ariske Race – så længe man definerer, hvad man taler om! Desuden,

Machine Translated by Google

Der er absolut intet grundlag for at hævde, at denne blanding – som på ingen måde har været fuldstændig – absolut har været en fordel for europæerne! Sandsynligvis har det været det modsatte, og der er absolut ingen god grund til at fortsætte opløsningsprocessen ved yderligere raceblanding.

De uvidende hævder også, at raceblanding er nødvendig for at undgå "indavl". Dette er naturligvis ubiologisk vrøvl. Indavl refererer kun til avl mellem nært beslægtede individer, som nødvendigvis ligner hinanden fra et biologisk synspunkt. Gennem indavl får vi en akkumulering af de forskellige genetiske faktorer – gode såvel som dårlige. Hvis både far og mor bærer de samme gener, er der en god chance – eller risiko – for, at afkommet vil akkumulere disse gener, og da vi praktisk talt alle bærer uheldige gener, er det naturligvis ønskeligt, at disse ikke akkumuleres. Det er her uvigtigt, at der også vil være en akkumulering af positive gener: en højere tendens til at udvikle sindssyge kan ikke afhjælpes af andre positive egenskaber.

Indavl er dog kun en fare i meget små populationer, f.eks. på en meget lille ø eller i såkaldte "kongelige" eller "adelige" familier. I en population med millioner af individer eksisterer det simpelthen ikke under normale omstændigheder.

Under alle omstændigheder er det ikke en god måde at undgå indavl at tilføje racemæssigt fremmede genetiske elementer. Det fører kun til uharmoniske individer, fordi forældrene er for forskellige. Hertil vil den uvidende indvende, at man tilsyneladende får meget gode resultater i dyreverdenen – og med planter – når man krydser de forskellige racer. Dette er selvfølgelig meget sandt, men her taler vi om stærkt kontrolleret krydsning, hvor forskerne på forhånd har defineret, hvilke konkrete kvaliteter de ønsker at avle. Således udvælger du forældrene med det formål for øje ved at tage de individer, der bærer de bedste af de kvaliteter, du ønsker at krydse. Når du har fået afkommet, vælger du igen de individer, hvor du finder flest af de kvaliteter, du ønsker.
De bruges til videre avl. Resten slagtes simpelthen som uundgåeligt affald. Fortsat avl med disse individer ville give det modsatte resultat af de ønskede. Under ingen omstændigheder tillader man tilfældig avl. Hvis det sker ved en fejltagelse – f.eks. med hunde – ødelægger man afkommet!

Machine Translated by Google

Der er en meget god grund til, at lande forsøger at forhindre eksotiske planter og dyr i at komme ind på deres territorier. De vil forstyrre den naturlige orden og kan true de eksisterende økosystemer. Hvor farlig krydsning kan være, illustreres af de såkaldte "dræberbier". De er det kunstige produkt af et forsøg på at skabe en robust race med en høj udbyttekapacitet. Resultatet var aggressive sværme af bier med meget forskellige bestøvningsmønstre. Ved et uheld undslap nogle af disse fra et laboratorium, og i dag er de en alvorlig trussel i hele Latinamerika og de sydlige dele af USA. På grund af deres adfærd er de uegnede til kommerciel biavl, og da de erstatter den europæiske honningbi i Amerika, skaber dræberbien alvorlige problemer for den kommercielle bestøvning af frugtplantager. Dette er et godt eksempel på, hvad raceblanding kan føre til, hvis den nødvendige kontrol fejler – og forestil dig så, at den udbredte blanding af menneskelige racer er fuldstændig uden nogen form for kontrol overhovedet!

Der er sandsynligvis ingen, der ville foreslå at indføre de samme procedurer for krydsning af menneskeracer, som man har for dyr – helt bortset fra at vi her har at gøre med langt mere komplicerede faktorer end med dyr. Det er ikke så let definerbare ting som statur, kødkvalitet eller mælkeproduktionskapacitet, der afgør, om mennesker kan klare samfundets krav, men faktorer som karaktertræk, intelligens, kreativitet og indre harmoni – alle egenskaber, der vides at lide meget, når man blander racerne.

I denne forbindelse er det også værd at bemærke, at alle de mennesker, der går ind for uhæmmet raceblanding, fuldstændig har undladt at fortælle os, hvilke ønskværdige kvaliteter de fremmede raceelementer, der nu strømmer ind i den ariske verden, muligvis kunne berige den hvide race med!

Under alle omstændigheder kan de nuværende tendenser til opløsning på alle samfundsområder ikke undgå at gøre folk usikre og ulykkelige. Kun i et ægte, harmonisk samfund bestående af mennesker med den samme kulturelle, historiske og biologiske baggrund og med de samme åndelige aspirationer for fremtiden kan individet finde den sindsro og den indre tryghed, det har brug for. Kun her kan mennesket føle, at det er en naturlig del af en større helhed, af noget, der er mægtigere end individet selv, og som vil fortsætte med at eksistere, når individet ikke er mere, ligesom det har gjort.

Machine Translated by Google

eksisterede før individet blev født. Kun i et sådant nationalt skæbnefællesskab finder mennesket det evige liv, det altid har søgt. I vores børn og vores folk vil vi leve evigt, men det er den eneste del af evigheden, vi har. Uden det kunne vi lige så godt aldrig have levet!

Hvis mennesket derimod må søge sin identitet og sit mål i livet uden for det nationale fællesskab, har dette fællesskab mistet sin mening og vil uundgåeligt falde fra hinanden ligesom et ægteskab, hvor partnerne ikke har andet end adressen til fælles.

Dette er et grundlæggende nationalistisk synspunkt.

Loyalitet inden for en gruppe skal dog være gensidig. Det er ikke kun borgeren, der skal være loyal over for samfundet – det er også samfundet, der skal være loyal over for borgeren. Loyalitet forudsætter således retfærdige sociale forhold og et økonomisk system, hvor ingen udnyttes, og hvor alle gør alt, hvad de kan for det fælles bedste, for at opretholde den orden, der beskytter de fælles værdier, garanterer borgernes liv og lykke og giver hvert enkelt individ sin andel af folkets evige liv.

Dette er et grundlæggende socialistisk synspunkt.

Nationalisme uden socialisme er absurd – og omvendt: Socialisme uden et klart defineret fællesskab har ingen mening.

I dag hævdes det ofte, at den nationalsocialistiske holdning fører til krig og forsøg på at undertrykke andre nationer. Dette er det rene nonsens. Tværtimod er sandt. Respekt for andre folks kulturelle og biologiske identitet er kun mulig, hvis man anerkender eksistensen og ønskværdigheden af racemæssige og kulturelle forskelle – og man kan næppe respektere andre folks identitet, hvis man ikke værdsætter sin egen! Hvis man benægter eksistensen af racemæssige forskelle, er det helt indlysende, at man konstant vil forsøge at påtvinge andre folk det, man selv finder bedst – uden hensyntagen til deres egen særlige karakter. Denne holdning er racisme, hvis der nogensinde har været en!

Den katastrofale idé, som deles af kristendom, islam og marxisme, om at der kun findes **én** civilisation, der er den rette for alle mennesker uanset race, er grundlaget for både de europæiske koloniale imperier i det forrige århundrede og nutidens uophørlige forsøg på at tvinge den moderne industrialiserede verdens golde materialistiske livsstil ned på naive tredjeverdensfolk, som kun ...

Machine Translated by Google

ser glimmeret, men kan ikke beregne omkostningerne. Dette bliver deres undergang, da det er vores! Forbrugersamfundet ser simpelthen kun markeder og forbrugere – og her er ensartethed nøgleordet. En ensartet kundekreds har ingen særlige krav, og det gør produktionen enklere og billigere, hvilket betyder et større salg og en højere profit. Nationale særpræg og forskellige kulturelle mønstre og sprog er her en gene – en teknisk handelsbarriere – og bekæmpes derfor. For de multinationale industrier og kæder er alle mennesker lige – hvis de bare kan forbruge. De har absolut ingen respekt for menneskelige værdier overhovedet. De knuser dem.

For nationalsocialismen er forskellighed en del af den naturlige orden, og vi ønsker at opretholde denne orden med alle dens forskelle mellem racer, folk og individer. Vi har absolut intet ønske om at tvinge en sort stamme til at praktisere vores religion, spise vores mad eller bruge vores love. Vi ønsker, at andre folk skal finde deres egen vej ind i fremtiden.
Selvfølgelig bør vi med glæde samarbejde med dem, hvis det er gensidigt gavnligt, men vi vil ikke forstyrre dem. Hvis de ikke kan finde vej, er det deres problem – ikke vores. Vi søger ingen konflikt med nogen – vi vil bare være i fred. Vi er dog ikke pacifister. Vi ved, at ethvert folk til tider må kæmpe for at overleve som nation. Hvis det ikke sker, vil det gå til grunde, og vi kan ikke bare læne os tilbage og lade vores eget folk blive ødelagt. Hvis vores eksistens er truet, må vi forsvare os selv, og vi ved, at kun en ny nationalsocialistisk verdensorden bestående af uafhængige nationer med gensidig respekt for hinanden kan sikre en varig fred og redde verden fra en forestående katastrofe.

Hvis verden ikke accepterer nationalsocialismen som sit eneste håb for en fremtid, vil mennesket stå over for ødelæggelse. Dette vil være en logisk konsekvens af dets fortsatte overtrædelser af naturens love.
Det vil dog ikke være universets undergang. Set derfra er planeten Jorden og menneskene på den små og fuldstændig uundværlige dele af et enormt maskineri. Hvis vi forsvinder, vil de forskellige civilisationer fra de sidste 10.000 år blot være en ubetydelig episode i det uendelige og tidløse rum – et eksperiment, der gik galt. Selv efter en total atomkrig vil der sandsynligvis stadig være basis for biologisk liv nogle steder på Jorden, og så vil udviklingen mod stadig højere former starte forfra. Selv hvis Jorden skulle blive fuldstændig ødelagt i en sådan krig

Machine Translated by Google

eller af en hvilken som helst anden grund – er det mere end sandsynligt, at der er liv et sted på en anden planet i et meget fjernt solsystem et sted i rummet, måske kvintillioner af lysår væk. Under alle omstændigheder vil naturen altid eksistere – også uden mennesker og uden planeten Jorden. Selv uden liv vil der stadig være en naturlig orden i universet. Dette univers accepterer ingen særlige love for mennesket, og hvis det ikke indser det, vil det have fortjent sin kommende ødelæggelse, og intet vil kunne ændre det.

Vi synes dog, det ville være en skam at lade det ske.
Derfor prøver vi at få folk til at lytte til fornuften på dette meget sene tidspunkt. Vi har ingen tid at spilde. Har **du** lyst til at slutte dig til os? Ikke for vores skyld – men for dine børns skyld.

Kan du forestille dig en verden uden hvide mennesker og civilisation, de har skabt? Det kan vi heller ikke!

Det er helt sikkert ikke et spørgsmål om politik. Selve vores eksistens er på spil. Har du råd til at spilde mere af din tid?

Machine Translated by Google

Nationalsocialisme En venstrefløjsbevægelse

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

I alt for mange år har det været bredt accepteret, at nationalsocialister er ekstreme højrefløjsbevægelser, og de har kun sjældent tøvet med at omtale sig selv som sådan. På et tidspunkt blev det dog den officielle politik for Verdensunionen af Nationalsocialister at undgå udtrykket "højrefløj" og hævde, at nationalsocialisme ikke passer ind i mønsteret "højre" og "venstrefløj" og i stedet bør betragtes som hævet over denne sondring. Dette var bestemt et skridt i den rigtige retning, men på nuværende tidspunkt og i sammenhæng med den nuværende kamp kunne det dog være en god idé at genoverveje hele spørgsmålet om politiske fløje og præcisere et par punkter vedrørende betydningen af begreberne "højre" og "venstrefløj" og deres anvendelse på nutidens politiske scene.

Historisk set stammer ordene "højre" og "venstre" i forbindelse med politiske synspunkter fra det før-revolutionære Frankrig, hvor de, der ønskede at bevare regeringssystemet mere eller mindre, som det var, sad til højre i Nationalforsamlingen, mens de, der ønskede mere radikale ændringer, sad til venstre. Derfor udtrykkene "højre" for de reaktionære og "venstre" for de revolutionære – udtryk, der siden er blevet universelt kendte og brugte.
Hverken ordet "reaktionær" eller ordet "revolutionær" siger dog noget universelt om de pågældende synspunkter. De er begge relative og får kun deres specifikke betydning inden for en given historisk kontekst. Tidligere tiders revolutionære, som for eksempel de europæiske nationalliberale i det 19. århundrede, virker ikke særlig revolutionære i dag – tværtimod! – ligesom nutidens reaktionære ville være blevet betragtet som meget revolutionære for 200 år siden. Da kommunisterne overtog magten i Rusland i 1917, gjorde de det som revolutionære, der var ude på at vælte et ineffektivt og korrupt regime, hvorimod de i dag repræsenterer det reaktionære etablissement, der står over for en ny revolutionær udfordring.

I vores tid er den traditionelle venstrefløj overvejende marxistisk – endda i en sådan grad, at selve udtrykket "venstrefløj" menes at være synonymt med ordet "marxist". Dette har naturligvis ingen basis i virkeligheden. Enhver revolutionær er en venstreorienteret – det er bare det, at marxisterne har haft så lidt konkurrence, at de har været

Machine Translated by Google

i stand til at tilpasse udtrykket.

På den anden side af det politiske spektrum har vi højrefløjen, bestående af reaktionære, der ønsker at bevare det nuværende samfund og den såkaldte kristne civilisation i Vesten med dens materialisme og kapitalisme. Højrefløjen står op for traditionelle patriotiske værdier: de er gode kristne og gode borgere, der forsvarer forfatningen og er loyale over for deres land og deres monark, hvis de har en. De er villige til at gå i krig mod enhver anden nation for at hævde deres egen storhed – selvom det betyder at føre en atomkrig mod et andet hvidt land, hvis de mener, at dets regeringssystem truer deres egen indenrigsorden, uanset hvor korrupt og degenereret det måtte være. De er for en økonomi baseret på ubegrænset fri virksomhed, uanset konsekvenserne, men de er utilfredse med den liberale tendens i politik såvel som indvandring og racemæssig integration, fordi de frygter enhver ændring, der kan forstyrre den orden, de er vant til.

Hvor nationalsocialister skal findes i dette spektrum, synes ret tydeligt: Vi er venstreorienterede – ingen tvivl om det! Vi ønsker ikke at bevare det nuværende system eller nogen del deraf. Vi tror ikke på grundlaget for et system, der har ført vores folk ud i den nuværende tids elendighed! Vi ønsker ikke at støtte nogen institution, der er ansvarlig for to verdenskrige mellem hvide nationer såvel som utallige mindre krige, atomvåben, miljøforurening, arbejdsløshed, den totale desillusionering af unge mennesker, der har mistet al tro på fremtiden, stofmisbrug, pornografi og alle de andre former for fuldstændig degeneration, der udvises i dag. Vi nationalsocialister ønsker den mest radikale forandring af alle: Vi ønsker en fuldstændig omstyrtelse af hele den gamle orden!

Hvor marxismen deler en grundlæggende egalitær filosofi med den gamle orden og definerer sig selv som en materialistisk bevægelse, der blot sigter mod omfordeling af materielle goder, søger nationalsocialismen at opbygge en helt ny orden baseret på idealisme og en dyb respekt for naturens love i alle livets aspekter.

Dette er helt sikkert den mest revolutionerende idé i dette århundrede – og dermed meget venstreorienteret! – og det er bestemt ikke marxistisk!

Machine Translated by Google

Sammenlignet med nationalsocialismen er marxismen intet andet end en pseudo-revolutionær idé, opfundet af kristendommen og opretholdt af det liberale demokrati: Hvis alle mennesker er skabt lige, hvorfor skulle al rigdom så ikke fordeles ligeligt mellem alle mennesker? Set i dette lys er marxismen simpelthen en del af den gamle orden, vi ønsker at ødelægge.

Hvis nationalsocialismen i sin essens er en venstreorienteret bevægelse, er det naturligvis paradoksalt, at nationalsocialister har brugt så meget tid og energi på at imødekomme traditionelle højreorienterede holdninger, hvorimod de har undgået alle åbninger til venstre. Er det så underligt, at alle forsøg på at skabe en nationalsocialistisk bevægelse på dette grundlag har været fuldstændig mislykkede?

Den første forudsætning for at skabe noget i denne verden er, at man har en klar idé om, hvad man ønsker at opnå, og hvordan man kan muligvis opnå det. En billedhugger, der ønsker at skabe et kunstværk, starter med et mentalt koncept og går derefter i gang med at realisere det i det valgte materiale. Han roder ikke bare tilfældigt rundt med sin mejsel på et stykke marmor og spekulerer på, hvad det endelige resultat vil blive.

Det er derfor afgørende at erkende, at nationalsocialisme ikke blot er en form for ekstrem højreorientering. Enhver inden for vores rækker, der stadig har sådanne forestillinger, bør vie sig til at studere ideen om nationalsocialisme for at finde dens sande mening og betydning – eller, hvis han ikke har energien eller evnen til at gøre det, bør han finde et andet udløb for sine aktiviteter. Denne bevægelse har ikke plads til frustrerede hadere eller religiøse drømmere, men kun til hengivne nationalsocialistiske revolutionære!

Lad os se det realistisk i øjnene: Højrefløjen er for det meste et ynkeligt konglomerat af mennesker med meget uklare ideer. De er klar over, at noget er galt. Men de nægter at forlade den Gamle Orden.
I stedet klamrer de sig til det af al magt og ønsker at vende tilbage til situationen, som den var for 75 eller 100 år siden, i den tro, at dette vil løse alle deres problemer. De forstår simpelthen ikke, at det rod, vi er i i dag, er et logisk resultat af det system, vi havde for 100 år siden.

Machine Translated by Google

– at fundamentet for dette system ikke var godt og stabilt nok til at beskytte os mod den nuværende udvikling. Faderen til de fleste af vores problemer skal findes i netop den kristne idé, hvis egalitære filosofi og fremmede og unaturlige lære har berøvet vores folk dets sjæl, men som de fortsat roser som selve skjoldet mod den tilbagegang, de ser omkring sig. Når alle deres forgæves forsøg på at stoppe udviklingen mislykkes, bliver de frustrerede og forvandles til rene hadere, fordi de ikke har nogen reel vision og ingen ideologi.

Det er en historisk kendsgerning, at intet godt nogensinde er kommet ud af højrefløjen. Hvis det ikke havde været for revolutionære som Kopernikus, Kepler, Giordano Bruno og Galileo, ville vi stadig tro, at jorden er flad og universets centrum. Da kapitalismen udviklede sig, gjorde etablissementet intet forsøg på at løse de sociale problemer, der var en følge af den industrielle revolution, men fortsatte med at udnytte den nye arbejderklasse nådesløst – og gav dermed anledning til revolutionære tanker, som de kommer til udtryk i marxistisk ideologi.

Og alle de nødvendige og retfærdige sociale forbedringer, vi har set i løbet af de sidste 100 år, er kun blevet indført efter hårdt pres fra venstrefløjen, hvor højreorienterede konservative konstant har trukket sig tilbage og ynkeligt forsøgt at bevare så meget som muligt for sig selv.

Dette betyder naturligvis ikke, at enhver indsats for at omstyrte et etableret system i sig selv er god. Hvis mennesket lykkes med at skabe en ny naturorden, som ikke fossiliserer, men forbliver en levende organisme og udvikler sig inden for rammerne af naturloven, og som indfører nye videnskabelige og filosofiske indsigter i livets natur uden at klamre sig til forældede forestillinger, ville det faktisk være en yderst alvorlig forseelse at forsøge at oprykke denne orden med rode og vende tilbage til egoistisk materialisme, kristendom eller enhver anden unaturlig filosofi. Hvad der er godt og dårligt, kan udelukkende bedømmes på baggrund af naturloven – jo tættere på den, jo bedre.

Det er næsten universelt accepteret, at der er en kløft mellem nationalsocialisme og marxisme. På samme måde er nationalsocialister dog bestemt heller ikke højreorienterede. Det eneste fællestræk, nationalsocialismen synes at have med højrefløjen, er racespørgsmålet. Men også her er der en ekstrem forskel.

Machine Translated by Google

i udsigterne. Højrefløjsbevægelsen mener, at det at være hvid har en absolut værdi i sig selv, som hæver den ariske race over alle andre levende organismer og giver den ret til at gøre med verden, hvad den vil. Som nationalsocialister er vi dog ikke kun bekymrede for vores egen races liv og umiddelbare velbefindende. Vi ser den hvide race som en del af hele universets naturlige orden, og vores ønske om at bevare den er forbundet med vores ønske om at bevare hele det naturlige miljø – inklusive andre menneskeracer – ud fra en dyb respekt for naturens uudgrundelige visdom.

Vores race har uden tvivl store muligheder inden for intellektuel kapacitet, men dens evner har absolut ingen værdi som sådan, hvis de ikke anvendes på den rette måde i overensstemmelse med naturens love. Alt for længe har vi sluttet os til koret om "Hvid Magt" og ignoreret den triste kendsgerning, at vores race har haft den absolutte magt i mindst 2000 år. Og det er præcis denne magt, der har ført til den slags samfund, vi har i dag.

Vi deler således ikke den højreorienterede tro på kontinuerlig teknologisk og økonomisk ekspansion, som allerede har ført til forurening af luft og vand og har gjort enorme områder af verden uegnede til at leve i for alle arter – en udvikling, der betyder, at ozonlaget i atmosfæren systematisk ødelægges, så kommende generationer vil blive udsat for livstruende stråling, at tropiske skove, der har forsynet os med ilt, fældes for at give plads til industriel vækst, og at ørkenerne vandes, så grundvandsstanden synker i frugtbare områder, som derefter bliver til ørkener. Alt dette er resultatet af arisk geni, uden hvilket det ikke ville have eksisteret – et geni, der ikke er blevet sat i arbejde for at bygge en bedre verden for vores børn og børnebørn, men kun for at tilfredsstille øjeblikkets menneskelige grådighed, for at sikre et behageligt liv nu uden hensyntagen til fremtiden. Denne fatale tendens, som efter naturrettens standarder med sikkerhed har forvandlet de industrialiserede hvide lande i Vesten til en langt mere degenereret stat end noget såkaldt primitivt samfund i den tredje verden, støttes voldsomt af højrefløjen, som tilsyneladende mener, at alt ville være fint, hvis blot de sorte, jøderne og bådflygtningene blev udvist. Vi ved, at dette i sig selv ikke ville ændre noget.

Machine Translated by Google

overhovedet.

Vores mål er en fuldstændig åndelig genfødsel, og det er vores umiddelbare mål at definere og bygge fundamentet for denne genfødsel – hvilket er det eneste, der kan give racekampen nogen mening. Og denne kamp bør ikke forstås som en kamp mod andre racer, men som en ubarmhjertig kamp mod vores egen races dekadence. Den isolerede appel til race som grundlag for et nyt samfund er meningsløs, medmindre vi kan overvinde denne dekadence og finde vej tilbage til naturlige værdier. Hvis vores race kun kan overleve inden for rammerne af det nuværende system, ønsker vi ikke, at den skal overleve, for så ville den ikke repræsentere andet end den groveste form for anti-naturlig degeneration. Påstanden om "hvid magt" kan kun få nogen mening, hvis vi med det mener ønsket om at genaktivere naturens kraft, som den ligger latent i den hvide mands geni, hvis pligt det er at anvende denne kraft for at opretholde selve livets princip.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi går ind for nogen form for multiracialisme. Race er en af hjørnestenene i den naturlige orden og skal derfor forsvares ligesom alle andre naturlige principper.

Det betyder bestemt ikke, at ens hudfarve nødvendigvis er et kendetegn for menneskelig kvalitet. Den hvide race har ladet verden glide til randen af katastrofe, og medmindre den kan bringes til at erkende, at livskvaliteten kan forbedres ved at erstatte det materialistiske forbrugersamfund – hvilket er det højeste mål for både marxismen og liberalismen – med naturlige og åndelige værdier, er den dømt til at mislykkes og vil kun ødelægge hele planeten i processen med dens absolutte forfald.

Naturligvis mener nationalsocialister ikke, at vi skal tilbage til stenalderens huler, men vi mener, at vi aldrig skal tage mere ud af naturen, end vi putter tilbage i den. Livskvaliteten bør betyde mere for os end mængden af materielle goder.

I dagens desillusionerede samfund indser et stigende antal mennesker dette, og de protesterer desuden mod den herskende orden. De bliver dog ikke nationalsocialister af én simpel grund: De er ikke klar over, at nationalsocialismen – og kun nationalsocialismen! – kan løse nutidens afgørende problemer. I stedet lader de deres protestbevægelser blive overtaget af

Machine Translated by Google

Marxister, som er bedre til at sælge deres produkt end os, på trods af at ingen marxistisk regering nogensinde har gjort det mindste forsøg på at tackle disse problemer – simpelthen fordi selve konceptet marxisme er materialistisk og på intet tidspunkt beskæftiger sig med naturlige værdier. Marxisterne bruger blot den folkelige utilfredshed med etablissementet til at fremme marxismen. De utilfredse individer selv er slet ikke marxister til at begynde med.

Mens nationalsocialister løber rundt og forsøger at vinde små ydergrupper af traditionelle højrefløjsorienterede over med alle deres politiske og religiøse problemer, deres berygtede megalomani og deres manglende engagement i en sag – som følge af deres konstante forsvar for at redde det, der skal væk – får marxisterne fodfæste blandt bekymrede borgere, der giver afkald på ubegrænset materialisme ud fra en idealistisk bekymring for vores planets fremtid. For det meste er disse mennesker ikke klar over, at bevarelsen af den naturlige orden kræver mere vidtrækkende foranstaltninger end kontrol af forurening og afskaffelse af atomenergi og atombomben. De ser ikke, at det også kræver racemæssig adskillelse og en generel åndelig genoplivning, der kan føre mennesket tilbage til livets kilder. De kan dog også lære dette – eller rettere sagt, de kan ikke undgå at se det – hvis de får den nødvendige information og indsigt og ikke udsættes for den eksklusive indflydelse af tåbelige marxistiske læresætninger. Disse mennesker er idealistiske og for naturen, og derfor tilhører de virkelig os – og de er generelt langt mere værdifulde som krigere end en hel del desillusionerede unge, der kalder sig nationalsocialister i et forsøg på at styrke deres egoer og skjule deres personlige problemer og usikkerhed bag en selvudråbt uniform og latterlige ranger og titler. Men miljøforkæmperne tiltrækkes ikke af stormtropper eller af hadefuld propaganda, som alt sammen blot bekræfter deres negative indtryk af nationalsocialismen. Det hjælper heller ikke at tale med dem om racens betydning, fordi de endnu ikke er kommet så langt i deres udvikling, at de kan se relevansen af racespørgsmålet. De skal kontaktes der, hvor de er, og om spørgsmål, der vedrører dem her og nu. For at gøre dette er det nødvendigt at producere godt materiale om miljøet.

Machine Translated by Google

problemer set fra et nationalsocialistisk synspunkt, og at gå ind i de grupper, hvor disse mennesker samles i protest mod atomvåben, forurening og atomkrig. Vi kan ikke forvente, at miljøforkæmperne kommer til os, fordi de ikke har nogen måde at vide, hvad nationalsocialisme handler om; og hvis vi ikke formår at komme i kontakt med dem, vil de gå tabt for marxisterne, i hvis hænder de aldrig vil indse den fulde konsekvens af deres egen holdning.

Disse nye demonstranter er fjendtligt indstillede over for os – simpelthen på grund af årtiers fjendtlig propaganda, som ikke blot har fremmedgjort sunde og intelligente mennesker fra enhver form for bevægelse, der åbenlyst udtrykker nationalsocialistiske ideer, men som også har formået at tiltrække et stort antal individer til vores bevægelse, som kun passer alt for godt til dette propagandabillede af nationalsocialismen, og som kommer til os simpelthen fordi de ønsker at leve op til dette billede. De ønsker at være sådanne morderiske, blodtørstige bæster, som de har lært at kende fra utallige Hollywood-produktioner og avisernes beretninger om de forfærdelige "nazister".

Alt for længe har vi budt sådanne psykopater velkommen i vores rækker, og alt for længe har vi undladt at distancere os fra andre organisationer, der gør det samme. At folk kalder sig nationalsocialister og vifter med hagekorset, gør dem ikke til vores kammerater! Mange organisationer er stadig ikke klar over dette, og så længe de ikke gør det, er de dømt til at gå under – og,

desværre er vi det også, hvis vi ikke benytter enhver lejlighed, der byder sig, til at fordømme dem offentligt. Det er ofte blevet sagt, at vi ikke skal "vaske vores snavsede linned" foran vores fjender, og at al "indre strid" skal holdes inden for vores
egne vægge. Dette er dog ikke vores linned, og det er bestemt ikke "indre stridigheder" – det er en nødvendig rengøringsoperation, og den skal udføres offentligt.

Vores værste fjender er ikke jøderne eller kommunisterne, men netop de mennesker, der kalder sig nationalsocialister forringer de grundlæggende begreber i den nationalsocialistiske filosofi gennem deres adfærd og dermed bekræfter det forvrængede indtryk af vores idé, som vores fjende har formidlet til offentligheden.

Vi kan faktisk ikke føle nogen loyalitet over for sådanne mennesker, og ingen

Machine Translated by Google

venskab. Tværtimod må vi frigøre os fra enhver forbindelse med dem overhovedet og gøre en stor indsats for at vise folk, at de ikke tilhører os. Frem for alt bør vi gøre os store anstrengelser for at gøre præcis de ting, der ikke forventes af os. Vi
forventes at omfavne stort set enhver højreorienteret person, der vifter med et hagekors – og vi forventes bestemt ikke at være i nærheden af venstrefløjen, simpelthen fordi folk igen og igen er blevet fortalt, at vi er højreorienterede. Derfor bør vi bevidst vise dem, at de er blevet misinformeret. Overraskelseseffekten vil sandsynligvis få i det mindste nogle mennesker til at lytte til, hvad vi har at sige. Desuden vil det få folk til at tænke sig om en ekstra gang, når de indser, at de er blevet løjet for én gang om dette emne.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at vi ikke er en historisk forening. Mange nationalsocialister synes at mene, at vi vil genoplive det nationalsocialistiske Tyskland og overføre det til andre dele af verden. Det er sådan, vores fjende gerne vil have os til at se ud, men det er ikke tilfældet! Det nationalsocialistiske Tyskland repræsenterer et forsøg – og et ikke helt vellykket forsøg! –
at organisere et nationalsocialistisk fællesskab på et givet tidspunkt og i en given historisk kontekst. Det kan inspirere os, og vi kan lære af det – men vi kan ikke genoplive det – og det bør vi heller aldrig forsøge på. Det var et eksperiment, der var designet til at håndtere en række problemer, der var af stor betydning for det tyske folk på det tidspunkt, men som ikke nødvendigvis opleves som lige så vigtige af folk i dag.

Da Hitler for omkring 60 år siden påbegyndte sin historiske mission om at reorganisere Tyskland, var hele den tyske nation i knæ økonomisk, militært og politisk. Efter nederlaget i Første Verdenskrig mistede Tyskland ikke blot alle sine kolonier, men også en enorm del af sit europæiske territorium, der var beboet af flere millioner tyskere, som befandt sig afskåret fra deres moderland og levede et elendigt liv som minoriteter i fremmede lande, der kun ønskede at udslette dem. Det, der var tilbage af Tyskland, var fuldstændig...

Machine Translated by Google

demilitariseret, og vægten af de uhyrlige krav om erstatning fremsat af erobrerne forårsagede den mest forfærdelige inflation i verdenshistorien og knuste enhver mulighed for økonomisk genopretning. I denne situation fik et lille mindretal af jødiske immigranter fra Østen langsomt kontrol over den knuste økonomi, såvel som hele landets kulturelle og politiske liv.
Sammenlignet med denne situation er al snak om en nuværende økonomisk krise latterlig. Materielt set er ethvert land i Vesten og de fleste kommunistiske lande langt bedre stillet end Tyskland havde det i 20'erne. I dag handler det om at sælge familiebilen og måske flytte til en billigere lejlighed. I Tyskland var det simpelthen et spørgsmål om at overleve.

Moralsk set står vi imidlertid over for en langt større trussel end Hitler var. Hans Tyskland var stadig et ret homogent land, hvor de fleste mennesker delte et sæt fælles værdier og normer og en fælles tro på nationens kulturelle tradition. De ønskede at genvinde deres tidligere magt – de ønskede at være stærke og respekterede af andre nationer. Hitler behøvede ikke at fortælle dem, at de skulle elske deres folk og deres race. Han kunne tage det for givet, at de gjorde det. Deres værdier og normer var ikke nødvendigvis alle i overensstemmelse med nationalsocialistisk filosofi, men de var et solidt grundlag, hvorpå en nationalsocialistisk stat kunne bygges uden for mange vanskeligheder, og således kunne Hitler koncentrere sin politiske propaganda om mere hverdagsagtige ting.

Han levede i en fuldstændig revolutionær tid, hvor behovet for arbejde og mad var af afgørende betydning, og han vidste, at et program, der kunne sikre disse ting, ville give ham vælgernes støtte og dermed sætte ham i stand til at opnå magt, så han kunne forsøge at realisere sin politiske vision, som naturligvis gik langt ud over det umiddelbare behov for materielle ting.
Men som vi alle ved, var nationalsocialismen ikke den eneste revolutionære kraft i Tyskland på det tidspunkt. Kommunisterne havde præcis de samme fordele som Hitler: en sultende befolkning, der var villig til at prøve næsten alt for at overleve. De havde også

Machine Translated by Google

en fordel i forhold til Hitler, at de kunne pege på den succesfulde revolution i Rusland. Hitler havde intet af den slags, som han kunne relatere sin kamp til. Og det er bemærkelsesværdigt, at han ikke forbandt sin bevægelse med nogen af fortidens magtfulde højreorienterede ideologier, såsom monarkiet eller kirkerne. Hans tilgang var gennemgående venstreorienteret og lige så imod etablissementet som kommunistpartiet. Da han endelig vandt kommunisterne over, var det ikke ved at slå dem til tavshed, men ved at dræne deres støtte ved at tage de samme problemer op som kommunisterne og pege på en bedre løsning – alt sammen

overbeviste den tyske arbejder om, at han kunne blive en bedre og mere en mere kompetent leder end Thälmann, der var leder af det tyske kommunistparti. Han talte med folk om, hvad der optog dem, i sin tids sprog og anlagde en militær stil, som var populær i et land fyldt med tidligere soldater, der havde enhver grund til at føle sig forrådt af regeringen, og som også var nyttig i en situation, hvor man skulle bekæmpe de mange kommunistiske morderbander, der brugte stort set den samme stil og det samme sprog som Hitler.

At forsøge at efterligne Hitlers stil i dag ville være politisk selvmord. Faktisk har det været enden for alle grupper, der har prøvet det indtil videre. Du kan heller ikke overtage Hitlers propagandamateriale.
At oversætte det, genoptrykke det eller imitere det i en anden kontekst som andet end historisk studiemateriale er latterligt. Hitler henvendte sig til de tyske masser i 1930'erne. Bortset fra alt andet må vi indse og acceptere, at der ikke er nogen måde at vinde masserne på i den nuværende situation. I dag leder vi efter et lille antal idealister. For at finde dem må vi vende vores

opmærksomhed på problemer, der vedrører præcis den type mennesker, vi leder efter: forurening, atomtruslen, den multinationale kapitalismes forbandelse osv. De fleste af disse problemer var ukendte for Hitlers samtidige - men det er ingen grund til ikke at tackle dem! Vores verden er blevet meget mere kompliceret, end den var for 50 år siden, og enhver politisk bevægelse, der ikke tager højde for dette, reducerer sig selv til et anakronistisk fossil.

Vi må indrømme, at vi generelt har haft en tendens til at tale og skrive for meget om det nationalsocialistiske Tyskland. Trods alt det

Machine Translated by Google

Godt, vi måske kan vise, hvad Hitler gjorde for Tyskland, men de mennesker, vi leder efter i dag, er ikke særlig interesserede i, hvad der skete for 50 år siden. De er bekymrede for deres egen tid – og fremtiden.

Når vi klamrer os så desperat til fortiden, er en af grundene naturligvis, at det nationalsocialistiske Tyskland er det eneste eksempel på anvendt nationalsocialisme, verden nogensinde har set, og at disse 12 korte år repræsenterer den eneste herlighed og succes, vores bevægelse nogensinde har haft. Dette er forståeligt. Vi har brug for det i disse vanskelige tider med ydmygelse og forfølgelse. Vi har brug for det til at vise os selv, at nationalsocialismen engang sejrede – på trods af al modgang. Det er imidlertid ekstremt farligt, når denne respekt og beundring for fortiden, i stedet for at være en produktiv inspiration, bliver en nostalgisk fiksering på en svunden tid, en blind kærlighed til NSDAP's tilbehør, uniformerne, symbolerne, rangordenerne, hårklippene og endda til 30'ernes sproglige stil. Ikke det ydre udseende, men den iboende idé er vigtig, og vi er nødt til at komme videre derfra. Ligesom Hitler skal vi undgå at blive fanget af historien. Med andre ord skal vi vise, hvordan nationalsocialismen kan løse arbejdsløshedsproblemet i dag –

ikke blot hvordan Hitler løste det i 1933.

Ideen bag nationalsocialismen overskrider Hitler og nationalsocialismen selv. Hitler anvendte den på en tidligere tid og et tidligere sted; vi er nødt til at anvende den på vores eget. Den er tidløs, fordi den repræsenterer selve princippet, efter hvilket naturen lever og skaber. Den har eksisteret siden tidernes morgen og vil eksistere for evigt, så længe universet eksisterer, uanset om den ariske race – eller menneskeheden som sådan for den sags skyld – eksisterer eller ej.

Mennesket har forladt dette princip, og det er vores opgave at vise ham, at han ikke kan gøre det ustraffet, og at alle hans nuværende problemer er forårsaget af den vanvittige tro på, at mennesket er hævet over naturen. Derved burde vi være lige så lidt bundet til det nationalsocialistiske Tyskland, som de andre venstreorienterede er bundet til Sovjetunionen.

Machine Translated by Google

Vi bør også lære en hel del af den måde, de andre venstreorienterede grupper er organiseret på. Det er almindeligt at hævde, at marxistiske organisationer består af menneskeligt affald. Dette kan selvfølgelig være tilfældet for tilhængerne af nogle grupper, men den hårde kerne af de seriøse marxistiske organisationer er organiseret efter retningslinjer, der med sikkerhed sikrer kvalitet og hengivenhed. Medlemmer betaler meget ofte tiende, og de er forpligtet til at tilbringe et vist antal nætter hver uge med ideologisk træning og praktiske aktiviteter. Alt i alt ... Kravene til en marxist overgår langt alt, hvad vi nogensinde har turdet forvente af vores medlemmer. Dette siger noget om kvalitet, og det forklarer også, hvorfor marxisterne klarer sig så meget bedre end os – på trods af at det, de prædiker, er det rene vrøvl.

Blandt nationalsocialister synes det dog at blive mødt med en del frygt for på en eller anden måde at blive "besmittet" af marxismen, når man tager stilling eller anvender metoder, der normalt betragtes som marxistiske. Det ville give os et dårligt ry blandt både venner og fjender, hævder de. Nu har vi bestemt allerede et dårligt ry – for at være helt ærlig, kunne det næppe blive værre. Men da vi ikke er alt for optaget af at vinde traditionelle konservative over, hvad betyder det så? Hvis de ikke kan se forskel på kommunisme og nationalsocialisme, er det deres problem, ikke vores!
I så fald viser de en mangel på intelligens, der under alle omstændigheder gør dem ubrugelige for os. Vi kan ikke tillade vores fjender at bestemme, hvad der er et nationalsocialistisk synspunkt, og hvad der ikke er, og vi kan bestemt ikke overlade alle de gode sager til marxisterne, bare for at behage folk, der alligevel har vist sig at være fuldstændig ubrugelige for os. Det har vi allerede gjort alt for længe – og det er endnu en grund til, at marxister har haft så stor succes og har været i stand til at overtage store dele af vores kultur og intellektuelle liv, mens nationalsocialister har tilladt sig selv at føle sig forpligtet til at sige "ja" til NATO, det europæiske fællesmarked, bomben, kapitalismen, ubegrænset "fri virksomhed" osv. Det er på tide, at dette ændres! Lad os ikke fortsætte med at gøre, hvad folk er blevet ledt til at forvente af os. Lad os gøre, hvad nationalsocialismen lærer os at gøre - ikke hvad folk mener, den burde lære os.

I denne forbindelse er den triste sandhed, at mange nationalsocialister i deres traditionelle tankegang er blevet ofre for den værste slags

Machine Translated by Google

af højreorienteret, antikommunistisk propaganda. Den største trussel mod menneskeheden udgår bestemt ikke fra Moskva, Peking eller Havana. Der er absolut ingen måde, hvorpå man kan bebrejde kommunisterne for den sørgelige tilstand i verden i dag – for stofmisbrug, kriminalitet, pornografi, atomvåben, racemæssig integration, forurening og så videre. Det er vores eget nuværende regeringssystem, der er skyld i det – hverken kommunisterne eller jøderne! Vi er nødt til at indse, at disse onder er skabt af vores egne korrupte og moralsk depraverede politikere og børsmæglere, og at vi, verdens ariske folk, selv har tilladt, at det blev så slemt. Det er ikke en fremmed regering, men dette nuværende system, der er en trussel mod planetens eksistens, og uden dette system ville der ikke være nogen Sovjetunion eller nogen anden kommunistisk stat i dag. Kommunismen ville være blevet udslettet under Anden Verdenskrig, hvis Vesten ikke havde givet Sovjetunionen de nødvendige våben og teknologi. Selv i dag ville alle kommunistiske stater øjeblikkeligt gå i opløsning, hvis de ikke konstant blev støttet af vestlige regeringer og bankfolk, der tjener formuer på handel med disse lande – og på at låne dem penge. Kommunisterne ved dette bestemt, og de har mere end nok at gøre med at holde Østeuropa på linje og sikre det kommunistiske regime i Afghanistan for at udgøre en alvorlig fare for Vesten. Interessant nok tjener de samme multinationale selskaber, der genererer enorme profitter på handel med den kommunistiske blok, endnu en formue på produktionen af våben, som vores politikere forsøger at overbevise os om er nødvendige for at forsvare os mod kommunisterne – som om man kan forsvare noget ved at ødelægge alt liv i en atomkrig. Dette er selvfølgelig fuldstændig latterligt – men det er ikke desto mindre det politiske og finansielle system, der så kraftigt støttes af højrefløjen.

Ingen tvivl om det: Kommunisme ville helt sikkert være en meget ubehagelig ting, men det ville ikke være verdens undergang. Kristent liberalt demokrati ville højst sandsynligt! Der er langt mere racemæssig renhed i Østeuropa end noget andet sted i Vesten – simpelthen fordi deres ineffektive økonomiske system ikke tiltrækker storstilet indvandring fra den tredje verden; og den racemæssige bevidsthed hos russerne, som er den dominerende nation i

Machine Translated by Google

Sovjetunionen lover bestemt bedre udsigter for den ariske races overlevelse end visionerne hos liberale og konservative amerikanske politikere. Det er selvfølgelig sandt, at kommunismen ikke støtter racemæssige principper i teorien – men med kommunismen er teori og praksis to meget forskellige ting. Der er ingen tvivl om, at den materialisme, som Vesten tilbyder, er mere attraktiv her og nu, men dette behagelige liv vil sandsynligvis blive efterfulgt af en syndflod, der meget vel kan udslette alt liv på jorden. Men med et sundt politisk system i Vesten kunne kommunistiske stater ikke eksistere. De ville simpelthen ikke være i stand til at overleve på egen hånd, og deres sultne befolkninger ville gøre oprør. Noget lignende ville ske, hvis kommunisterne skulle overtage Vesten – deres regime ville ikke vare særlig længe.

På dette tidspunkt kunne man måske spørge, om vi ikke burde afskaffe al snak om nationalsocialisme og hagekorset og forklæde os som "rigtige" venstreorienterede med en ny idé, der nemt kunne sælges til folk under et andet navn. Dette er selvfølgelig ikke muligt. At forsøge en sådan fremgangsmåde er at undervurdere vores fjender. De har virkelig ikke noget imod navnet eller symbolet.

Det, de har noget imod, er ideen, og det kan man ikke skjule til ukendelighed. Vores fjende vil altid modsætte sig alt, der er godt. for vores folk, og de ville – med rette! – hævde, at vi bare er "nazister". Så ville vi være nødt til at bruge en stor indsats på at "bevise", at vi ikke er det. Det ville være latterligt. Mange organisationer har prøvet det; ingen har nogensinde haft succes.

Der er kun den vanskelige vej: at bevise, at nationalsocialisme ikke er, hvad folk tror, den er, og at det er den eneste måde at sikre livets overlevelse på denne planet. Vi ved, at vi er i en svag position, men helt ærligt, burde vi hellere være glade for, at vi ikke behøver at bekymre os om at overtage magten lige her og nu. Vi ville simpelthen ikke være i stand til at håndtere det. Dette er en af de ubehagelige kendsgerninger, som mange nationalsocialister – og folk, der kalder sig nationalsocialister – synes at overse fuldstændigt. Det ville være til ringe nytte for os at vinde masserne over i morgen, nå

Machine Translated by Google

Vi har ikke det nødvendige antal nationalsocialistiske eksperter til at få en nationalsocialistisk stat til at fungere. Vi har brug for økonomer, jurister, administratorer, biologer osv., som også er nationalsocialister. Magt må aldrig være et mål i sig selv. Vi ønsker at skabe en ny orden, fordi vi ønsker en bedre verden, men en bedre verden kan ikke skabes ud af den blå himmel. Det kræver mange dedikerede mennesker med en grundig uddannelse at udføre en sådan opgave: og lige nu er det vigtigere at vinde en række af disse mennesker over end at kæmpe en tabende kamp på gaden for at imponere en række fanatikere og tabere.

Igen giver det nationalsocialistiske Tyskland os et meget lærerigt eksempel. En af grundene til, at eksperimentet med at skabe en nationalsocialistisk orden lige fra starten ikke kunne gennemføres, og en ny stat ikke kunne overleve presset fra omverdenen, var, at Adolf Hitler måtte stole på et stort antal eksperter, der kun havde foragt for nationalsocialismen. Han havde simpelthen ikke tid til at træne og uddanne nok nationalsocialister, fordi han var nødt til at koncentrere sig om at vinde folket, før kommunisterne kunne tage over. Vi burde være taknemmelige for, at vi ikke har den slags bekymringer. Vi kunne alligevel aldrig vinde en revolutionær sejr under de nuværende omstændigheder, så lad os koncentrere os om at etablere et solidt fundament for en fremtidig massebevægelse.

Lad os dog være realister. Også dette kan blive en tabt kamp. Vi har ingen garanti for, at vi nogensinde vil vinde. For at være helt ærlig har vi intet andet end et meget vagt håb til at understøtte troen på, at vi kan vinde. Naturen selv kan dog udslette menneskeheden fra jordens overflade, fordi den har forsømt universets love. Dette kan være, hvad der venter os. Vi nationalsocialister har imidlertid besluttet ikke at acceptere en sådan udvikling uden kamp – selv mod alle odds! Men vi har intet ønske om at være martyrer for en tabt sag – og det er præcis, hvad vi vil blive, hvis vi holder fast i de gamle metoder. Som bevægelse har vi indtil videre været bemærkelsesværdigt mislykkede. Det er tid til at vågne op og erkende den sande betydning af vores ideer. Et første skridt er at blive revolutionære professionelle. Vi må lægge alle halvfærdige højreorienterede holdninger bag os og indse, at vi er venstre-

Machine Translated by Google

fløjspillere. Desuden bør vi holde op med at give andre skylden for vores elendighed. Vi har været vores egne værste fjender i alle henseender, og vi behøver ingen syndebukke! Enhver forandring, vi ønsker, skal starte som en ændring i vores eget folks grundlæggende holdning. Dette er en tung opgave – men tanken om, hvad der vil ske, hvis vi ikke vinder, gør det umagen værd at prøve!